

החלטות הוועדה להטלת עיצום כספי- שנת 2021

י"ט טבת תשפ"ד
31 דצמבר 2023

מקרה הפרה 1/21 - סאג'ד אבו ראס

נסיבות המקרה:

ביום 2.3.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 16,200 דולר ארה"ב (שווי של כ-53,950 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 12,500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סאג'ד אבו ראס (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 10,300 דולר ארה"ב ו-1,000 דינר ירדני וכן, בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל באותו הסכום.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 2.3.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהתאם להוראות משרד הבריאות, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו יבואן משקאות וממתקים, בבעלותו סופר מרקט. יצא מישראל לטורקיה על מנת לעבור ניתוח והליך רפואי ובנוסף על מנת לקיים פגישת עסקים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מדובר בכספים שמשך מקופת הסופר מרקט שבבעלותו. לדבריו, הכספים יועדו למימון ההליך הרפואי המתוכנן ולהוצאות במהלך שהייתו בטורקיה. לתימוכין, הציג אישור רפואי מביה"ח בטורקיה בדבר זימונו להליך הרפואי. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח חל רק במעברי גבול אוויריים, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים ברחבי מעבר הגבול המורים על חובת הדיווח וכוללים הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה וקבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר הגבול.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות הפרת הדיווח. מאידך, התחשבה הוועדה בעובדה כי גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס וכן בעובדה כי מדובר בהפרתו הראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 2/21- צבי חיים בירמן

נסיבות המקרה:

ביום 22.3.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו 62,300 אירו ו-4,250 ש"ח (שווי של כ-247,200 ש"ח) במזומן, עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 50,300 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר צבי חיים בירמן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 62,300 אירו ו-4,250 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 22.3.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהתאם להוראות משרד הבריאות, ביום כינוס הוועדה הדיווח בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי המתגורר דרך קבע באוסטריה. המפר טען כי הוא עוסק בהשכרת נדל"ן באוסטריה ומתפרנס מהכנסות השכירות. לדבריו, הגיע לישראל על מנת לבקר את אמו ולאחר מכן להמריא לגרמניה על מנת לרכוש רכב.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מדובר בכספים, השייכים לו, והנובעים מעיסוקו. המפר טען כי תכנן להשתמש בכספים על מנת לממן את הוצאות שהייתו בישראל ובכדי לממן את רכישת הרכב בגרמניה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך מסיבה לא מובנת מבחינתו בחר שלא לדווח.
8. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים ברחבי מעבר הגבול המורים על חובת הדיווח וכוללים הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
9. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. הוועדה רואה בחומרה את התנהלות המפר, שכן מדובר באיש עסקים אשר מגיע לישראל בתדירות גבוהה ומכיר את חובת הדיווח. על כן, הציפייה ממנו לנהוג בהתאם להוראות החוק מתעצמת.
10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בעניינו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
12. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):

11. "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

12. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות בארצות הברית ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור.

13. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS. 14

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system and/or disclosure system.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 4, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

15. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

16. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

17. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הגבוה של ההפרה. הוועדה ראתה בחומרה את התנהלותו של המפר ואת העובדה שבחר לא להצהיר על הכנסת הכספים למרות שהכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח. מאידך, התחשבה הוועדה בעובדה כי גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס וכן בעובדה כי מדובר בהפרתו הראשונה.

18. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **20,000 ש"ח** בלבד.

19. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.

20. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 3/21- אדם יוסף בנעים

נסיבות המקרה:

ביום 23.3.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו 59,400 ש"ח במזומן, עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 9,400 ש"ח. בנוסף, מחקירתו עלה כי ביום 17.3.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו 59,400 ש"ח במזומן, עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אדם יוסף בנעים (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל וכן הוצאת כספים מישראל בגובה 59,400 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי המכס ביום 23.3.21 ובפני חוקרי המכס ביום 24.3.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהתאם להוראות משרד הבריאות, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, עולה חדש מצרפת. בבעלותו חברה לשיווק דיגיטלי הפועלת בצרפת. לדבריו, יצא מישראל על מנת לבקר את בתו בצרפת.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מדובר בכספים השייכים לו אשר נובעים מהכנסותיו מעיסוקו. לדברי המפר, הכספים קיימים ברשותו מאז שעלה לארץ, אז המיר אותם מאירו לשקלים. עוד הוסיף המפר כי בגלל שהוא מתגורר לבד בדירתו, חשש מגניבת הכספים ולקח אותם עמו כשנסע לצרפת.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 60,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו לנמל התעופה אודות חובת הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה. מאידך, התחשבה הוועדה בעובדה כי גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בהבעת החרטה של המפר ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000** ש"ח בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 4/21- אחמד אלחאס

נסיבות המקרה:

ביום 25.3.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 7,000 דולר ארה"ב, 9,400 ש"ח ו-900 דינר ירדני (שווי של כ-36,750 ש"ח) במזומן, עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,900 דולר ארה"ב ו-1,600 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אחמד אלחאס (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 7,000 דולר ארה"ב, 9,400 ש"ח ו-900 דינר ירדני.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי המכס ובפני חוקרי המכס ביום 25.3.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהתאם להוראות משרד הבריאות, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי ותושב יפו, הינו עוסק זעיר וסוחר בשוק הפשפשים ביפו. לדבריו, יצא על מנת לבקר את אמו וקרובי משפחתו המתגוררים בירדן, ולסייע להם במתן עזרה כלכלית.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי בטרם יצא לירדן, קיבל מאחיו ומשניים ממכריו העסקיים כספים, על מנת שיעביר כספים אלו לבני משפחתו המתגוררים בירדן. לדבריו, קיבל מאחיו 2,000 דולר ארה"ב על מנת להעביר לאשתו המתגוררת בירדן, מחבר לעבודה 900 דינר ירדני ומחבר נוסף לעבודה 10,000 דולר ארה"ב. היתרה בגובה 15,000 ש"ח שייכת למפר עצמו ונובעת מהלוואה שקיבל. הכספים ששייכים למפר נועדו גם הם למתן עזרה כלכלית למשפחתו ולמימון הוצאות שהייתו בירדן.
6. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות). בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה. מאידך, התחשבה הוועדה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה של המפר עם בודקי המכס, בנסיבותיו האישיות ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 5/21- איימן סבאח

נסיבות המקרה:

ביום 30.3.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 5,700 דולר ארה"ב, 2,000 ש"ח, 700 אירו ו-1,420 דולר ירדני (שווי של כ-30,200 ש"ח) במזומן, עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,790 דולר ארה"ב, 700 אירו ו-1,370 דולר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר איימן סבאח (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 5,700 דולר ארה"ב, 2,000 ש"ח, 700 אירו ו-1,420 דולר ירדני.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי המכס ובפני חוקרי המכס ביום 30.3.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהתאם להוראות משרד הבריאות, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. חברי הוועדה ניסו להשיג את המפר בשיחת טלפון כמסוכם מספר פעמים, ללא מענה מצדו של המפר. על כן, החליט יו"ר הוועדה לקיים את הדיון בעניינו של המפר בהיעדרו ועל בסיס חומר החקירה כפי שהוצג בפני חברי הוועדה.
5. המפר, אזרח ישראלי ותושב ירושלים, עובד בחברה למשלוחי גז.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו מחסונות שצבר ומטיפים שקיבל בעבודתו. לדבריו, יצא לירדן על מנת לשלם תשלום שכר לימוד עבור בתו ועל מנת לרשום את בנו ללימודים באוניברסיטה בירדן. הכספים נועדו לממן את תשלום שכר הלימוד ואת הוצאות שהייתו בירדן.
7. עוד הוסיף המפר, כי העביר את התשלום במזומן שכן בעקבות קשיים בירוקרטיים לאור התפרצות נגיף הקורונה בירדן, לא הצליח להעביר את הכספים לאוניברסיטה בהעברה בנקאית כפי שעשה בעבר.
8. הוועדה קיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
9. לעניין נסיבות הפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
10. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
11. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר הפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
13. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הנמוך של הפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של

המפר לעניין נסיבות ההפרה. מאידך, התחשבה הוועדה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה של המפר עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.

13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 6/21- עלי עדווי

נסיבות המקרה:

ביום 4.4.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 6,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-20,000 ש"ח) במזומן, עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,400 דולר ארה"ב בנוסף, מחקירתו עלה כי ביום 3.4.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 15,000 ש"ח במזומן, עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עלי עדווי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 6,000 דולר ארה"ב וכן, בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 15,000 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי המכס ובפני חוקרי המכס ביום 4.4.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהתאם להוראות משרד הבריאות, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי. לדבריו, יצא למטרת חופשה ובילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי 7,500 ש"ח מהכספים שנשא ביציאתו שייכים לו אותם משך מחשבון הבנק שלו, ואילו 7,500 ש"ח נוספים, שייכים לחברו שיצא עמו לחופשה.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה והעובדה שמדובר בהפרת דיווח כפולה

(ביציאה ובכניסה לישראל). הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה. מאידך, התחשבה הוועדה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000** ש"ח בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 7/21 - יהושוע כהן

נסיבות המקרה:

ביום 4.4.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 11,000 דולר ארה"ב ו-5,600 אירו (שווי של כ-58,000 ש"ח) במזומן, עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,000 דולר ארה"ב ו-5,400 אירו. בנוסף, מחקירתו עלה כי ביום 31.3.21 יצא המפר לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 11,000 דולר ארה"ב ו-5,600 אירו (שווי של כ-58,000 ש"ח) במזומן, עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יהושוע כהן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל וכן הוצאת כספים מישראל בגובה 11,000 דולר ארה"ב ו-5,600 אירו.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי המכס ובפני חוקרי המכס ביום 4.4.21. בנוסף, המפר שלח לוועדה מכתב עם אסמכתא לעניין מקור הכספים ביום 11.4.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהתאם להוראות משרד הבריאות, ביום כינוס הוועדה הדין בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, בבעלותו חברה קבלנית לחשמל. לדבריו, יצא יחד עם אשתו למטרת חופשה משפחתית.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מרבית הכספים שייכים לו מעיסוקו, אותם חסך בביתו ואילו 4,570 דולר ארה"ב רכש מחלפן כספים בעיר נתיבות. לתימוכין בגרסתו, המפר הגיש תדפיס אודות תנועות בכרטיס אשראי מחדש יולי 2019 כשלדבריו, הכספים נובעים ממשיכה בגין עסקה שביצע ע"ס 40,295 ש"ח.
6. הוועדה מתקשה לקבל מסמך זה כאסמכתא למקור הכספים שכן לא ניתן לדעת שמדובר באותם כספים שהמפר נשא עמו בעת שנתפס, אך מקבלת מחמת הספק את טענתו של המפר שלפיה מקור הכספים מחסכונות ושלקח עמו את הכספים בגלל שחשש שיפרצו לביתו.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען בחקירתו במכס כי לא הכיר את חובת הדיווח כלל, אך במכתב ששלח לוועדה ביום 11.4, וכן בדיון בפני הוועדה טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 50,000 ש"ח בדומה לסף הדיווח בנתב"ג, ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. כפי שעולה מגרסת המפר, הוא נוסע הרבה לחו"ל, ונושא עמו לעתים קרובות כספים במזומן. מגרסתו בפני הוועדה עולה כי גם כשיצא לחו"ל דרך נתב"ג לא דיווח על הכספים שנשא עמו, וזאת על אף שכלל הנראה מדובר בסכום שעלה על 50,000 ש"ח, שכן לטענתו מדובר באותם כספים שנמצאים אצלו תמיד בתיק שהוא לוקח עמו לנסיעות. עוד הוסיף המפר כי לא ידע בדיוק מה סכום הכסף שהוא נושא עמו. בכל מקרה, על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

- חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה והעובדה כי טענותיו לעניין נסיבות ההפרה לא התקבלו. הוועדה רואה בחומרה את העובדה שהמפר מרבה לצאת את הארץ עם סכום כסף גדול במזומן, עליו מעולם לא דווח במעבר הגבול על אף שכל הנראה עבר את סף הדיווח. מצופה ממי שטס הרבה ונושא עמו מזומן שיכיר את חובות הדיווח במעברי הגבול ויקפיד לדווח כנדרש. הוועדה התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה מחמת הספק, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 8/21- ניר מרדכי אדלמן

נסיבות המקרה:

ביום 11.4.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 11,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-36,300 ש"ח) במזומן, עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,400 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ניר מרדכי אדלמן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 11,000 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי המכס ובפני חוקרי המכס ביום 11.4.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהתאם להוראות משרד הבריאות, ביום כינוס הוועדה הדין בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, לדבריו, יצא יחד עם בת זוגו למטרת חופשה ובילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים נובעים מרווחים שלו ושל בת זוגו בקזינו. לדבריו, 7,000 דולר ארה"ב שייכים לו ו-4,000 דולר ארה"ב שייכים לבת זוגו.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
- הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות). בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה. מאידך, התחשבה הוועדה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס, בנסיבותיו האישיות ובעובדה שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 9/21 - מוחמד אבו עסל

נסיבות המקרה:

ביום 23.4.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 4,900 דולר ארה"ב ו- 1,520 ש"ח (שווי של כ-17,600 ש"ח) במזומן, עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,700 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד אבו עסל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 4,900 דולר ארה"ב ו-1,520 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי המכס ובפני חוקרי המכס ביום 23.4.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדין בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, קבלן עבודות עפר. לדבריו, יצא לסיני למטרת חופשה ובילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מרבית הכספים שייכים לו מעיסוקו, אותם משך מחשבון הבנק שלו, למעט 2,000 דולר ארה"ב אשר שייכים לאחיו עמו יצא לנופש.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה. מאידך, התחשבה הוועדה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס ובעובדה שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 10/21 - בולוס נמורה

נסיבות המקרה:

ביום 25.4.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 4,220 דולר ארה"ב, 2,550 ש"ח ו- 610 לירות מצריות (שווי של כ-16,600 ש"ח) במזומן, עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,400 דולר ארה"ב ו-50 לירות מצריות.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר בולוס נמורה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 4,220 דולר ארה"ב, 2,550 ש"ח ו- 610 לירות מצריות.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי המכס ובפני חוקרי המכס ביום 25.4.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדין בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, במקצועו רו"ח ויועץ מס. לדבריו, יצא למצרים למטרת חופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו מעיסוקו ונועדו למימון שהייתו במצרים ולקניית מתנות לילדותיו.
- הוועדה קיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 30,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. כמו כן, טען בחקירתו כי לא הבחין בשילוט הקיים במעבר הגבול המורה על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות). בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה. מאידך, התחשבה הוועדה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס ובעובדה שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 11/21 - רוביר מבאריכי

נסיבות המקרה:

ביום 25.4.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 18,200 ש"ח ו-800 דולר ארה"ב (שווי של כ-20,800 ש"ח) במזומן, עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,800 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רוביר מבאריכי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 18,200 ש"ח ו-800 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי המכס ובפני חוקרי המכס ביום 25.4.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדין בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, ובבעלותו מסעדה בחיפה. לדבריו, יצא למצרים למטרת חופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו, אותם משך מקופת המסעדה שבבעלותו. לדבריו, הכספים נועדו למימון חופשתו ולקניית מתנות. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות). בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה. מאידך, התחשבה הוועדה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס ובעובדה שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 12/21 - חוסאם עיסא

נסיבות המקרה:

ביום 27.4.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 3,500 דולר ארה"ב. מחקירת המפר עלה כי ביום 25.4.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 4,000 דולר ארה"ב ו-1000 ש"ח (סה"כ שווי של כ-13,980 ש"ח) במזומן, עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חוסאם עיסא (להלן: "המפר").
2. לוועדה הגושה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 4,000 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי המכס ביום 27.4.21 ובפני חוקרי המכס ביום 27.4.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, ועובד כשכיר בתור נהג גרר. לדבריו, יצא לירדן למטרת בילוי.
5. יצוין, כי בעת כניסתו לישראל, נשאל המפר ע"י בודק המכס עם כמה כסף יצא ביום 25.4.21 ומתשובת המפר הובן כי יצא עם 8,000 דולר ארה"ב. לאחר מכן בחקירתו ובדיון בפני הוועדה, טען כי יצא עם 4,000 דולר ארה"ב ו-1,000 ש"ח בלבד. הוועדה קיבלה את גרסת המפר מחמת הספק.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מדובר בכספים השייכים לו ומקורם מעבודתו. המפר תכנן להשתמש בהם למימון עלויות שהייתו בירדן.
7. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
9. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה. מאידך, התחשבה הוועדה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס ובעובדה שמדובר בהפרתו הראשונה.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
14. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 13/21 - ענאד אלעאסם

נסיבות המקרה:

בתאריך 27.4.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בסך 15,500 ש"ח ו-600 לירות מצריות (שווי של כ-16,700 ש"ח), עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. בנוסף, מחקירתו עלה כי בתאריך 26.4.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בסך 16,000 ש"ח עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 3,500 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ענאד אלעאסם (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 15,500 ש"ח ו-600 לירות מצריות וכן בגין אי דיווח על הוצאת כספים בגובה 16,000 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 27.4.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי. לדבריו, משמש כיום כחבר מועצת הישוב תל שבע לאחר ששימש בעבר כסגן ואף כראש המועצה.
5. ההפרה של המפר אשר נידונה בפני ועדה זו מהווה הפרה חוזרת, כמשמעה בסעיף 16(ד) לחוק, המגדירה, לענין זה: "הפרה שנעשתה בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע." הפרתו הקודמת של המפר אירעה ביום 10.11.2019, עת נתפס בכניסתו לישראל דרך אותו מעבר גבול, מעבר "בגין", כשברשותו 279,710 ש"ח ו-1,100 לירות מצריות אשר הוסלקו ברכבו ועליהם לא דיווח. הוועדה שהתכנסה לדון בענין זה ביום 18.11.2019 הטילה על המפר, בגין אותה הפרה, עיצום כספי בסך 274,710 ש"ח. מפר הדיווח אף ערער על החלטת הוועדה לבימ"ש השלום שפסק כי עליו לשלם עיצום כספי בסך 250,000 ש"ח.
6. לענין מקור יעד הכספים – המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם בתשלומי פנסיה בגין עבודתו. לדבריו, הכספים יועדו לשמש אותו במימון שהייתו במצרים ולקניות.
7. לענין נסיבות ההפרה ומודעותו של המפר לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח. בדיון בפני הוועדה טען המפר כי איננו מבין מדוע עבור סכום כסף קטן כזה, לדבריו, עליו לגשת ולדווח. המפר הודה כי נקרא לוועדת עיצומים, לפני כ-18 חודשים, בעקבות הפרת חובת הדיווח, ואף כי הוטל עליו עיצום כספי בשל ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר בנוגע לסיבה שבגינה לא דיווח על הכספים שברשותו. כאמור, המפר הפר את חובת הדיווח וזאת כ-18 חודשים בלבד טרם האירוע הנוכחי.
8. המפר ציין בפני חברי הוועדה כי מבחינתו לא מדובר בסכום כסף מהותי וכי תמוהה בעיניו החובה לחייב אותו בדיווח על סכום כסף פעוט. יצוין, כי המפר יוצא ונכנס לעתים קרובות למצרים דרך מעבר גבול "בגין", כאשר במהלך שלוש השנים האחרונות, לפני ואחרי הפרתו הראשונה, נכנס ויצא דרך מעבר הגבול מעל ל-20 פעמים.

9. המפר משמש כנבחר ציבור במועצה המקומית תל שבע, ואף שימש בעבר בתפקידים בכירים, לרבות סגן ראש המועצה וראש המועצה. על כן הציפיה ממנו לנהוג בהתאם להוראות החוק אותו הוא מכיר ואף עבר עליו בעבר, מוגברת.
10. בנסיבות אלה, הוועדה אינה יכולה לקבל את הסבריו לעניין נסיבות ההפרה. הוועדה רואה בחומרה רבה את התנהלותו של המפר לאור כל האמור ולאור העובדה כי המפר מודע לחובתו להצהיר על כספים בעת יציאה או בעת כניסה לישראל.
11. הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה", להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
12. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
13. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
14. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את העובדה כי הפרה זו מהווה הפרה חוזרת, היקפה הכספי של ההפרה, גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים, ונסיבות ההפרה כפי שהוצגו בפניה. הוועדה ראתה בחומרה רבה את העובדה שהמפר לא השכיל לנהוג לפי הוראות החוק נוכח הפרתו הקודמת ולא דיווח על הכספים שברשותו על אף שהיה מודע לחובת הדיווח.
15. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **כל הכספים שנתפסו, 3,500 ש"ח** בלבד.
16. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
17. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 14/21 - אסנת נדב

נסיבות המקרה:

בתאריך 29.4.21 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותה כספים בסך 10,000 דולר ארה"ב (שווי של כ- 33,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח. המפרה לכאורה מסרה הצהרה כוזבת לפיה הכספים שברשותה שייכים לה. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 27 לחוק נתפסו מידיה כלל הכספים.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת אסנת נדב (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין מתן הצהרה כוזבת על הכנסת כספים בגובה 10,000 דולר ארה"ב.
3. המפרה השמיעה את טיעוניה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 29.4.21 וכן בדיון בפני חברי הוועדה ביום 5.5.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפרה, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינה של המפרה התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה הינה אזרחית ותושבת ישראל. לטענתה, עד לא מזמן עסקה בסיעוד קשישים ובניקיון אך אינה עובדת מזה ארבעה חודשים עקב ניתוח שעברה ברגלה. מחקירתה עלה כי הוזמנה, יחד עם חברתה, מרגלית מחבר, לחופשה בת 3 ימים במלון בטאבה על ידי אדם בשם מאור הלר. לדבריה, את הלר הכירה דרך חברים משותפים. המפרה טענה כי בשל העובדה שהלר הינו שחקן מוכר בקזינו בטאבה, המהמר בסכומי כסף גבוהים, בעלי הקזינו נוהגים להעניק לו חדרים במלון בחינם. לדבריה, הלר הזמין אותה לחופשה בטאבה על חשבונה, ושילם על הוצאותיה וכן על קניות שעשתה, בתנאי שתעביר עבורו את כספי הזכיות ממשחקי ההימורים, אם יהיו, במעבר הגבול בעת חזרתם לישראל.
5. המפרה טענה כי היא אינה הבעלים של הכספים שהיו ברשותה. לטענתה, טרם חזרתם לארץ, מאור הלר מסר לה ולחברתה מרגלית מחבר כספים השייכים לו, בסך 10,000 דולר ארה"ב וכ-13,000 דולר ארה"ב, בהתאמה, וביקש משתייהן להעבירם בעבורו ולהצהיר במעבר הגבול בכניסה לישראל כי הן הבעלים של הכספים. המפרה טענה כי הלר מסר לה את הכספים מכיוון שחשש כי הם יוחרמו על ידי המכס המצרי. לדברי המפרה, הלר הסביר לה אודות חובת הדיווח והנחה אותה לגשת למסלול האדום בעמדת המכס באולם הנכנסים לישראל, ולהצהיר על הכנסת הכספים שברשותה. לטענת המפרה, הלר גם הבטיח לה כי תקבל תשלום כספי בסך 750 ש"ח תמורת העברת הכספים.
6. לפיכך, המפרה נכנסה לישראל עם הכספים, ובאולם המכס פנתה למסלול האדום. המפרה מילאה את טופס הדיווח ובהצהרתה לא ציינה כנדרש כי היא מעבירה כספים בעבור אחר. בכך הצהירה המפרה הצהרה כוזבת על הכנסת כספים לישראל.
7. המפרה טענה כי זו הפעם השנייה שהיא מצטרפת להלר בנסיעתו לטאבה. לטענתה, בפעם הראשונה הכניסה לישראל, לבקשתו, כספים השייכים לו, בסך 3,000 דולר, ואף קיבלה ממנו תמורה על כך בסך 1,000 ש"ח.
8. לעניין מקור ויעד הכספים – המפרה טענה כי הכספים שייכים למאור הלר (להלן: "הטוען לזכות"). לדבריה, קיבלה אותם ממנו על מנת שתעבירם בעבורו במעבר הגבול בתמורה לתשלום כספי ובתמורה לחופשה בטאבה על חשבונה.
9. בעקבות זאת, זומן הטוען לזכות לחקירה. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 2.5.2021 וכן ביום 5.5.2021, בדיון בפני הוועדה, באמצעות שיחה טלפונית, בהסכמתו.
10. הטוען לזכות טען כי הוא עוסק פטור, העובד בתור נהג. לדבריו הוא מסיע נוסעים מנתב"ג, עושה טיולים לתיירים במדבר ובנוסף מבצע משלוחים שונים. לדבריו, נסע לטאבה, למטרת הימורים בקזינו, יחד עם אחיו וחברים נוספים. הטוען לזכות טען כי מדובר בכספים השייכים לו ומקורם בהלוואות שקיבל מחברים שלו.
11. הטוען לזכות הסביר כי בשנה האחרונה נקלע לחובות עקב משבר הקורונה, שבמהלכה נותר ללא פרנסה. לפיכך נאלץ לקחת הלוואות מחבריו. עוד הסביר הטוען לזכות כי בעברו

- היה מכור להימורים וטופל במכון גמילה ייעודי, וכי לנוכח מצבו הכלכלי הוא חזר להמר בתדירות גבוהה. לטענתו, לאחר שהפסיד סכומים גדולים של כסף במסגרת ההימורים, לווה כספים נוספים מחבריו והמשיך להמר ביתר שאת, על מנת לנסות להשיב את הכספים שהפסיד ולהחזיר את חובותיו.
12. הטוען לזכות טען כי במקרה הנוכחי יצא מישראל למצרים עם סך של 2,500 דולר ארה"ב ומשך כספים נוספים בגובה 40,000 דולר בקזינו באמצעות כרטיס אשראי. לדבריו, הפסיד 17,000 דולר ארה"ב בקזינו, כך שנותרו לו בתום הבילוי 23,000 דולר ארה"ב אותם מסר למפרה ולחברתה מרגלית מחבר על מנת שיעבירו את הכספים בעבורו.
13. הטוען לזכות טען כי יצא בעברו למצרים, למטרות הימורים, ארבע פעמים, כולן בחודש אפריל האחרון, וכי בחלק מהפעמים ביקש מהמפרה ומחבריהם נוספים להעביר בעבורו את הכספים שזכה בקזינו במעברי הגבול. בפעם הנוכחית הביא עמו את המפרה ואת חברתו, וכן את אחיו.
14. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען הטוען לזכות כי הכיר את חובת הדיווח על הכנסת כספים במזומן לישראל וכי היה מודע לסף הדיווח בחוק. לדבריו, פיצל את הכספים וביקש מהמפרה ומחברתה להעבירם בעבורו שכן סבר כי חל איסור על העברת כספים אל מצרים ומחוצה לה מעל לסף של 10,000 דולר ארה"ב וחשש מהחרמת חלק מהכספים על ידי המכס המצרי. כמו כן, טען כי לא ידע שעל המפרה לכאורה וחברתה לסמן בטופס ההצהרה כי הן מעבירות את הכספים בעבור אחר, ובטעותו זו גרם להן למסור הצהרה כוזבת למכס ולהפר את חובת הדיווח.
15. הוועדה קיבלה חלקית את ההסבר שהוצג לה לעניין מקור ויעד הכספים, שכן הטוען לזכות העביר תימוכין לגבי חלק קטן מהכספים בלבד. במהלך הדיון בפני חברי הוועדה נשאל הטוען לזכות מספר פעמים בנוגע למקור הכספים, והתבקש לפרט בנוגע לזהותם של החברים שהלוו לו את הכספים, וכן מדוע המלווים חוזרים ומלווים לו יותר ויותר כספים, במצבו הנוכחי אך זה בחר שלא למסור את שמותיהם או למסור פירוט נוסף. לעניין זה, המפרה הודתה בפני הוועדה כי העבירה את הכספים עבור הטוען לזכות בעבור תשלום וטובות הנאה נוספות, וכי לא ידעה את מקורם או ייעדם. כמו כן המפרה אישרה שהטעתה את הרשויות כאשר לא סימנה שאינה הבעלים של הכספים. עובדה זו מפריכה באופן משמעותי את תמימותה לגבי חוקיות מעשיה. שנית, המפרה העידה כי ידעה כי הטוען לזכות מפעיל בלדרים, שכן העביר כספים נוספים באמצעות חברתה שגם הצהירה הצהרה כוזבת במעבר הגבול.
16. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותה של המפרה לחובת הדיווח – המפרה טענה כי הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ואף הצהירה על הכספים, אך לא ציינה כי מדובר בכספים שאינם שייכים לה. לדבריה, העבירה את הכספים בשמה, בעבור תמורה מהטוען לזכות על הכספים, ולא ידעה כי מדובר בעבירה על החוק.
17. הוועדה רואה בחומרה רבה את מעשיה של המפרה הכרוכים בהעברת כספים עבור אחר ומסירת דיווח כוזב. הוועדה קבעה כי המפרה שימשה כבלדרית בתשלום עבור הטוען לזכות בכספים בעת שהעבירה כספים שאינם שייכים לה.
18. לעניין המודעות יצוין כי חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
19. לעניין זה, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה", להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
20. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק); והשני, ועדת עיצומים בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים שני

- התנאים המצוינים בסעיף 12 לעיל מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הפרה ולסמכות הוועדה לדון במעשה הפרה ולהטיל עיצום כספי.
21. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
22. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
23. במקרה דנן המפרה שימשה בפועל כבלדריית להעברת כספים עבור שולחיה, תוך הצהרת דיווח כוזב על הכספים, ובכך למעשה מימשה את חשש הרשויות מהלבנת הון באמצעות העברת מזומן במעברי גבול, חשש עמו נועדה חובת הדיווח להתמודד. בפעולותיה אלו סיכלה המפרה את מטרת החוק ותרמה לסיכוני הלבנת הון איתן מתמודדת המדינה.
24. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
25. "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
26. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
27. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS 28

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including through a declaration system and/or other disclosure system. Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing, money laundering or predicate offences; or that are falsely declared or disclosed. Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 4 which would enable the confiscation of such currency or instruments."

29. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

30. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו (קרי, 400,000 דולר), לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

31. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה לחומרה את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שהמפרה שימשה כבלדרית בתשלום עבור אחר, את העובדה שמסרה דיווח כוזב על כך שהיא הבעלים של הכספים שברשותה, וכן את מכלול נסיבות העניין. כן התחשבה הוועדה בהבעת החרטה של המפרה ובנסיבותיה האישיות.

32. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **15,000** ש"ח בלבד.

מקרה הפרה 15/21 - מרגלית מחבר

נסיבות המקרה:

בתאריך 29.4.21 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותה כספים בסך 13,050 דולר ארה"ב (שווי של כ- 43,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח. המפרה לכאורה מסרה הצהרה כוזבת לפיה הכספים שברשותה שייכים לה. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 27 לחוק נתפסו מידיה כלל הכספים.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת מרגלית מחבר (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין מתן הצהרה כוזבת על הכנסת כספים בגובה 13,050 דולר ארה"ב.
3. המפרה השמיעה את טיעוניה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 29.4.21 וכן בדיון בפני חברי הוועדה ביום 5.5.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפרה, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינה של המפרה התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה מובטלת מזה מספר חודשים ומתגוררת בבית הוריה. מחקירתה עלה כי הזמנה, יחד עם חברתה, אסנת נדב, לחופשה בת 3 ימים במלון בטאבה על ידי ידד בשם מאור הלר. לדבריה, היא מיוודדת עם הלר ובעבר ביצעה עבורו עבודות שליחויות שונות ברחבי הארץ. המפרה טענה כי בשל העובדה שהלר הינו שחקן מוכר בקזינו בטאבה, המהמר בסכומי כסף גבוהים, בעלי הקזינו נוהגים להעניק לו חדרים במלון בחינם. לדבריה, הלר הזמין אותה לחופשה בטאבה על חשבון, ושילם על הוצאותיה וכן על קניות שעשתה, בתנאי שתעביר עבורו את כספי הזכיות ממשחקי ההימורים, אם יהיו, במעבר הגבול בעת חזרתם לישראל.
5. המפרה טענה כי היא אינה הבעלים של הכספים שהיו ברשותה. לטענתה, טרם חזרתם לארץ, מאור הלר מסר לה ולחברתה אסנת נדב כספים השייכים לו, בסך 13,050 דולר ארה"ב ו-10,000 דולר ארה"ב, בהתאמה, וביקש משתייהן להעבירם בעבורו ולהצהיר במעבר הגבול בכניסה לישראל כי הן הבעלים של הכספים. המפרה טענה כי הלר מסר לה את הכספים מכיוון שחשש כי הם יוחרמו על ידי המכס המצרי. לדברי המפרה, הלר הסביר לה אודות חובת הדיווח והנחה אותה לגשת למסלול האדום בעמדת המכס באולם הנכנסים לישראל, ולהצהיר על הכנסת הכספים שברשותה.
6. לפיכך, המפרה נכנסה לישראל עם הכספים, ובאולם המכס פנתה למסלול האדום. המפרה מילאה את טופס הדיווח ובהצהרתה לא ציינה כנדרש כי היא מעבירה כספים בעבור אחר. בכך הצהירה המפרה הצהרה כוזבת על הכנסת כספים לישראל.
7. המפרה טענה כי זו הפעם השלישית שהיא מצטרפת להלר בנסיעתו לטאבה. לטענתה, בפעמים הקודמות הכניסה לישראל, לבקשתו, כספים השייכים לו, בסך כ- 3,500 דולר כל פעם. לדברי המפרה היא לא קיבלה תשלום עבור הבלדרות אך הלר שילם את כל הוצאותיה במהלך החופשה.
8. לעניין מקור ויעד הכספים – המפרה טענה כי הכספים שייכים למאור הלר (להלן: "הטוען לזכות"). לדבריה, קיבלה אותם ממנו על מנת שתעבירם בעבורו במעבר הגבול בתמורה לחופשה בטאבה על חשבון.
9. בעקבות זאת, זומן הטוען לזכות לחקירה. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 2.5.2021 וכן ביום 5.5.2021, בדיון בפני הוועדה, באמצעות שיחה טלפונית, בהסכמתו.
10. הטוען לזכות טען כי הוא עוסק פטור, העובד בתור נהג. לדבריו הוא מסיע נוסעים מנתב"ג, עושה טיולים לתיירים במדבר ובנוסף מבצע משלוחים שונים. לדבריו, נסע לטאבה, למטרת הימורים בקזינו, יחד עם אחיו וחברים נוספים. הטוען לזכות טען כי מדובר בכספים השייכים לו ומקורם בהלוואות שקיבל מחברים שלו.

11. הטוען לזכות הסביר כי בשנה האחרונה נקלע לחובות עקב משבר הקורונה, שבמהלכה נותר ללא פרנסה. לפיכך נאלץ לקחת הלוואות מחבריו. עוד הסביר הטוען לזכות כי בעברו היה מכור להימורים וטופל במכון גמילה ייעודי, וכי לנוכח מצבו הכלכלי הוא חזר להמר בתדירות גבוהה. לטענתו, לאחר שהפסיד סכומים גדולים של כסף במסגרת ההימורים, לווה כספים נוספים מחבריו והמשיך להמר ביתר שאת, על מנת לנסות להשיב את הכספים שהפסיד ולהחזיר את חובותיו.
12. הטוען לזכות טען כי במקרה הנוכחי יצא מישראל למצרים עם סך של 2,500 דולר ארה"ב ומשך כספים נוספים בגובה 40,000 דולר בקזינו באמצעות כרטיס אשראי. לדבריו, הפסיד 17,000 דולר ארה"ב בקזינו, כך שנותרו לו בתום הביוליו 23,000 דולר ארה"ב אותם מסר למפרה ולחברתה אסנת נדב על מנת שיעבירו את הכספים בעבורו.
13. הטוען לזכות טען כי יצא בעברו למצרים, למטרות הימורים, ארבע פעמים, כולן בחודש אפריל האחרון, וכי בחלק מהפעמים ביקש מהמפרה ומחברים נוספים להעביר בעבורו את הכספים שזכה בקזינו במעברי הגבול. בפעם הנוכחית הביא עמו את המפרה ואת חברתה, וכן את אחיו.
14. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען הטוען לזכות כי הכיר את חובת הדיווח על הכנסת כספים במזומן לישראל וכי היה מודע לסף הדיווח בחוק. לדבריו, פיצל את הכספים וביקש מהמפרה ומחברתה להעבירם בעבורו שכן סבר כי חל איסור על העברת כספים אל מצרים ומחוצה לה מעל לסף של 10,000 דולר ארה"ב וחשש מהחרמת חלק מהכספים על ידי המכס המצרי. כמו כן, טען כי לא ידע שעל המפרה לכאורה וחברתה לסמן בטופס ההצהרה כי הן מעבירות את הכספים בעבור אחר, ובטעותו זו גרם להן למסור הצהרה כוזבת למכס ולהפר את חובת הדיווח.
15. הוועדה קיבלה חלקית את ההסבר שהוצג לה לעניין מקור ויעד הכספים, שכן הטוען לזכות העביר תימוכין לגבי חלק קטן מהכספים בלבד. במהלך הדיון בפני חברי הוועדה נשאל הטוען לזכות מספר פעמים בנוגע למקור הכספים, והתבקש לפרט בנוגע לזהותם של החברים שהלוו לו את הכספים, וכן מדוע המלווים חוזרים ומלווים לו יותר ויותר כספים, במצבו הנוכחי אך זה בחר שלא למסור את שמותיהם או למסור פירוט נוסף. לעניין זה, המפרה הודתה בפני הוועדה כי העבירה את הכספים עבור הטוען לזכות בעבור טובות הנאה, וכי לא ידעה את מקורם או ייעדם. כמו כן המפרה אישרה שהטעתה את הרשויות כאשר לא סימנה שאינה הבעלים של הכספים. עובדה זו מפריכה באופן משמעותי את תמימותה לגבי חוקיות מעשיה. שנית, המפרה העידה כי ידעה כי הטוען לזכות מפעיל בלדרים, שכן העביר כספים נוספים באמצעות חברתה שגם הצהירה כוזבת במעבר הגבול.
16. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותה של המפרה לחובת הדיווח – המפרה טענה כי הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ואף הצהירה על הכספים, אך לא ציינה כי מדובר בכספים שאינם שייכים לה. לדבריה, העבירה את הכספים בשמה, בעבור תמורה מהטוען לזכות על הכספים, ולא ידעה כי מדובר בעבירה על החוק.
17. הוועדה רואה בחומרה רבה את מעשיה של המפרה הכרוכים בהעברת כספים עבור אחר ומסירת דיווח כוזב. הוועדה קבעה כי המפרה שימשה כבלדרית עבור הטוען לזכות בכספים בעת שהעבירה כספים שאינם שייכים לה.
18. לעניין המודעות יצוין כי חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
19. לעניין זה, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה", להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.

20. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק); והשני, ועדת עיצומים בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים בסעיף 12 לעיל מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ולסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.

21. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

22. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

23. במקרה דנן המפרה שימשה בפועל כבלדרית להעברת כספים עבור שולחיה, תוך הצהרת דיווח כוזב על הכספים, ובכך למעשה מימשה את חשש הרשויות מהלבנת הון באמצעות העברת מזומן במעברי גבול, חשש עמו נועדה חובת הדיווח להתמודד. בפעולותיה אלו סיכלה המפרה את מטרת החוק ותרמה לסיכוני הלבנת הון איתן מתמודדת המדינה.

24. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):

25. "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

26. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

27. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS 28

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including through a declaration system and/or other disclosure system.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing, money laundering

or predicate offences; or that are falsely declared or disclosed. Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 4 which would enable the confiscation of such currency or instruments."

29. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

30. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו (קרי, 400,000 דולר), לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

31. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה לחומרה את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שהמפרה שימשה כבלדרית עבור אחר, את העובדה שמסרה דיווח כוזב על כך שהיא הבעלים של הכספים שברשותה, וכן את מכלול נסיבות העניין. כן התחשבה הוועדה בהבעת החרטה של המפרה ובנסיבותיה האישיות.

32. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **20,000 ש"ח** בלבד.

33. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 16/21 - יעקב שימונוב

נסיבות המקרה:

ביום 3.5.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 17,000 דולר ארה"ב (שווי של כ- 56,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,700 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יעקב שימונוב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 17,000 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 3.5.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדין בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, עובד כשכיר בנגריה. לדבריו, יצא מישראל לארה"ב על מנת לבקר את הוריו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי כלל הכספים שייכים לו. לדבריו, הוא יצא לארה"ב עם 7,000 דולר ארה"ב, אותם חסך בארץ מעבודתו והביא עמו לצורך הוצאות שהייתו בארה"ב ואילו 10,000 דולר ארה"ב נוספים, קיבל מהוריו כמתנה למטרת רכישת דירה חדשה. המפר טען כי לא השתמש בכספים שהביא עמו מישראל משום שהוריו שילמו את כל הוצאותיו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הדיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות אי הדיווח. מאידך, התחשבה הוועדה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס ובעובדה שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **700 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 17/21 - שמואל סמי סמוכה

נסיבות המקרה:

ביום 4.5.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 10,950 אירו, 10,000 ש"ח ו-650,000 פורוינט הונגרי (שווי של כ- 56,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,000 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שמואל סמי סמוכה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 10,950 אירו, 10,000 ש"ח ו-650,000 פורוינט הונגרי.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 4.5.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיווח בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי ואיש עסקים. לדבריו, מתמחה בענף הנדל"ן באירופה מזה 25 שנה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי כלל הכספים שייכים לו מעיסוקו. עוד טען המפר, כי בד"כ הוא מעביר כספים באמצעות העברה בנקאית אבל הפעם נשאר לו עודפי אירו במזומן בהם רצה להשתמש למימון חופשה משפחתית ביוון.
6. הוועדה קיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 70,000 ש"ח, ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הדיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות). בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה. מאידך, התחשבה הוועדה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס ובעובדה שמדובר בהפרתו הראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 18/21 - ג'אהד אל נאשף

נסיבות המקרה:

ביום 4.5.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 5,900 דולר ארה"ב ו-3,050 ש"ח (שווי של כ- 22,300 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,100 דולר ארה"ב. בנוסף, מחקירתו עלה כי ביום 27.4.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 6,500 דולר ארה"ב (שווי של כ-21,450 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ג'אהד אל נאשף (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 5,900 דולר ארה"ב ו-3,050 ש"ח וכן, בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 6,500 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 4.5.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי ועו"ד, ובבעלותו עסקים רבים בתחום הבנייה ונדל"ן. לדבריו, יצא לסיני למטרת נופש.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי כלל הכספים שייכים לו מעיסוקו. עוד טען המפר, כי הביא עמו כסף מזומן שכן חשש שלא יהיה ניתן לשלם בכרטיס אשראי במלון בו התארח, אך כשהגיע למלון ראה כי קיימת אפשרות לשלם בכרטיס אשראי ולכן שב לישראל עם מרבית הכסף המזומן שיצא עמו.
6. הוועדה קיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הדיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של

- עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות אי הדיווח. מאידך, התחשבה הוועדה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס ובעובדה שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 19/21 - ג'ואד אל נג'אם

נסיבות המקרה:

ביום 6.5.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 5,600 דינר ירדני, 1,300 דולר ארה"ב ו-1,700 ש"ח (שווי של כ-34,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות החוק, נתפסו כלל הכספים.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ג'ואד אל נג'אם (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 5,600 דינר ירדני, 1,300 דולר ארה"ב ו-1,700 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 6.5.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, עוסק זעיר בתחום השיפוצים. לדבריו, יצא לירדן למטרת ביקור משפחתי ועל מנת לקדם את עסקת מכירת בית שהיה שייך לאביו בירדן. כשנכנס לישראל נמצאו הכספים אצלו, אצל אשתו ואצל בנו בן ה-14. בדיון בפני הוועדה טען המפר כי חילק את הכספים בצורה כזו שכן פחד שיגנבו אותם.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי כלל הכספים שייכים לו ומיועדים למחיה שוטפת, כאשר 5,600 דינר ירדני נובעים ממכירת הבית שהיה של אביו ושאר הכספים הינם פרי עבודתו.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 10,000 דולר ארה"ב, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה. מאידך, התחשבה הוועדה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס ובעובדה שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 20/21- וליד עזאם

נסיבות המקרה:

ביום 9.5.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 27,900 דולר ארה"ב, 1,000 ש"ח ו-200 דנר ירדני (שווי של כ- 91,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 24,600 דולר ארה"ב ו-100 דנר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר וליד עזאם (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 27,900 דולר ארה"ב, 1,000 ש"ח ו-200 דנר ירדני.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 9.5.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי המתגורר בארה"ב, עובד כנהג משאית בארה"ב מזה 22 שנים. לדבריו, הגיע לישראל למטרת תשלום בעבור בניית בית ולביקור משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי כלל הכספים שייכים לו ונובעים ממשכורותיו וממענקים שקיבל ממשלת ארה"ב בתקופת הקורונה וכי הם מיועדים למימון הוצאות בניית ביתו בגוש חלב, לעזרה כלכלית לאמו ולתשלומים שוטפים לשהות ילדיו בישראל בתקופת הקיץ. לאחר הדיון בוועדה שלח המפר מסמכים שונים לתמיכה בגרסתו (אסמכתאות למשיכת כספים מחשבון בנק וכן אישור על קבלת כספים ממשלת ארה"ב). אמנם, מדובר במשיכות כספים שחלקן מלפני מספר חודשים, אך מחמת הספק הוועדה קיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען לא כי הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח, וכי לא ראה את השלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח. כמו כן, כשנשאל במהלך הדיון בפני הוועדה, ענה המפר כי הוא מגיע לארץ אחת לשנה ולכן מצופה מאדם שנוסע בתדירות גבוהה, ומגיע ממדינה שגם בה קיימת חובת דיווח על הכנסה והוצאה של כספים, שיברר בנוגע לחובות החלות עליו. בנוסף, בחקירתו במכס נשאל המפר האם הצהיר ביציאה מארה"ב על הכספים שברשותו. בתשובה ענה שהצהיר אך "זרק לפח את ההצהרה". בדיון בפני הוועדה נשאל המפר לעניין זה ושינה את גרסתו וטען שלא הצהיר ביציאה מהמכס, וכי חשב שבחקירה נשאל לגבי הצהרה לרשות המיסים בארה"ב ולא על הצהרה במכס, וכי אינו מכיר כלל את החובה להצהיר. שינוי גרסה זה תמוה בעיני הוועדה, מה גם שלו חשב באמת כי הכוונה לדיווחים לרשויות המס בארה"ב, כי אז לא ברורה תשובתו בחקירה שלפיה "זרק את ההצהרה לפח", שכן ברי כי לא ייתכן שזרק לפח את ההצהרות שדיווח לרשות המיסים ולא שמר אותן.
7. בנוסף, הוועדה רואה בחומרה את התנהלותו של המפר אל מול בודקי המכס. המפר נשאל לראשונה אודות כספים שברשותו והשיב כי ברשותו 2,000 דולר ארה"ב בלבד. כאשר נשאל בחקירתו מדוע לא הצהיר על כל הכסף, ענה כי חשב שהבודקת שואלת רק לגבי הכספים שהיו בארנק וכי לא הבין שמדובר גם על הכספים שיש בתיקו. רק לאחר שנשאל אם יש לו עוד כסף ענה כי יש לו בערך 20,000 דולר. כאשר נשאל מדוע לא מסר לבדוק

המכס את הסכום המדויק, השיב כי לא ידע את הסכום המדויק שכן הכספים נמצאו במעטפות. גרסה זו תמוהה בעיני הוועדה, שכן ב"כ המפר הציג בפני הוועדה תדפיסי משיכה בנקאיים המעידים על כך שהכספים נמשכו מחשבון הבנק שלו.

8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):

9. "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

11. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

12. CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

13. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

14. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר הפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

15. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הגבוה של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ורואה בחומרה את היעדר שיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס. מאידך, התחשבה הוועדה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה ובעובדה שמדובר בהפרתו הראשונה וכן בנסיבות המקרה ובנסיבותיו האישיות של המפר.
16. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **15,000 ש"ח** בלבד.
17. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
18. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 21/21- וילים בשאראת

נסיבות המקרה:

ביום 11.5.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 11,700 ש"ח ו- 1,926 דולר ארה"ב (שווי של כ- 18,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,800 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר וילים בשאראת (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 11,700 ש"ח ו- 1,926 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 11.5.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי. לדבריו, יצא לסיני עם משפחתו למטרת נופש ובילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי כלל הכספים שייכים לו ונובעים מעבודתו ומקצבת נכות שהוא מקבל.
6. הוועדה קיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען לא כי הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות). בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הנמוך של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **600 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 22/21 - חמדי אלספאדי

נסיבות המקרה:

ביום 9.5.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 19,500 ש"ח עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,500 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חמדי ספאדי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 19,500 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 9.5.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדין בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי. לדבריו, יצא לירדן למטרת ביקור משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי 4,500 ש"ח שייכים לו אותם משך מחשבון הבנק שלו ונועדו לממן את הוצאות שהייתו בירדן. את שאר הכספים, 15,000 ש"ח העביר בעבור חבר שלו, אנואר אלכאדי, והם נועדו לממן ניתוח בשביל אביו.
6. הוועדה קיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח בלבד**.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 23/21- יצחק לידר

נסיבות המקרה:

ביום 10.5.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו 16,200 דולר ארה"ב (שווי של כ- 52,800 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 800 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יצחק לידר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 19,500 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 10.5.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדין בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי ועובד בעיריית בני ברק. המפר טען כי יצא לארה"ב למטרת ביקור בקהילה וביקור משפחתי. לדבריו, בעת יציאתו מהארץ היו ברשותו 9,000 דולר ארה"ב, אותם ייעד למימון הוצאות שהייתו. לדברי המפר את חלק מהכספים הוא משך מהבנק ושאר הכספים היו בביתו, אותם המיר למט"ח. המפר טען כי בסופו של דבר הקהילה אירחה אותו ושילמה את הוצאותיו ולכן לא השתמש בכספים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי 9,000 דולר ארה"ב שייכים לו והיתרה, 7,000 דולר ארה"ב נוספים, שייכת לרב שעמו נסע. לדברי המפר, במהלך טיסתם העביר הרב את הכספים שברשותו, וכן את שאר מסמכיו למפר כדי שישמור עליהם בזמן שנה. לאחר שנחתו, הכספים נשארו ברשות המפר ללא סיבה מיוחדת.
6. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומוודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי אין עליו חובה לדווח שכן השניים לא חרגו מסף הדיווח. לדבריו, סבר כי עצם העובדה שנשא את הכספים בעבור חברו, לא אומר שהם נכללים בחישוב לעניין סף הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.

13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 24/21- דוד וגנהיים

תיאור הנסיבות:

ביום 13.5.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 3,620 דולר ארה"ב, 750 אירו ו- 2,000 ש"ח (שווי של כ-16,800 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,200 ש"ח, 750 אירו ו-130 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דוד וגנהיים (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 3,620 דולר ארה"ב, 750 אירו ו- 2,000 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 13.5.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, ואדריכל עצמאי. לדבריו, יצא למצרים למטרת נופש ובילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו. לדבריו, את הכסף השקלי משך מחשבון הבנק שלו ואת המטבע הזר חסך במזומן. הוועדה קיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 10,000 דולר ארה"ב בדומה לארה"ב, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות). בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 25/21- אורי ויץ

תיאור הנסיבות:

ביום 13.5.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך טרקלין "פתאל" בנמל תעופה בן גוריון כשברשותו 20,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-65,500 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,800 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אורי ויץ (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 20,000 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 13.5.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי המתגורר דרך קבע בתאילנד, יוצא מערכת הביטחון הישראלית. בעבר אימן כוחות צבא בתאילנד והיום הינו פנסיונר. לדבריו, מטרת הגעתו לארץ היא טיפולים רפואיים מצילים חיים, עקב מחלה קשה ממנה הוא סובל.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מדובר בכספים אשר שייכים לו מעיסוקו, אותם חסך בביתו וכי הם נועדו לממן את טיפוליו הרפואיים ואת הוצאות שהייתו בארץ. המפר סיפק אסמכתאות, לרבות מסמכים מבית החולים וכן מכתב מהרופא אודות מצבו הרפואי כתימוכין לטענותיו. הוועדה קיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר מילא טופס שהוגש לו בטרקלין "פתאל" והצהיר כי אין ברשותו כספים בסכום העולה על 50,000 ש"ח. המפר טען כי הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 20,000 דולר ארה"ב, ולכן לא דיווח. לדבריו, מילא את הטופס מבלי להקדיש לכך תשומת לב. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות). בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה. הוועדה התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס, בנסיבותיו האישיות הקשות כפי שתיאר ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 26/21- עיסא סעיד

תיאור הנסיבות:

ביום 16.5.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 10,000 דולר ארה"ב ו-1,500 אירו (שווי של כ-38,700 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,100 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עיסא סעיד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 10,000 דולר ארה"ב ו-1,500 אירו.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 16.5.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי המתגורר דרך קבע בגרמניה, מנכ"ל חברת מגזינים ועוסק בייצוא קלנועיות מישראל לגרמניה. לדבריו, הגיע לארץ על מנת ללוות את אביו בניתוח שהוא עתיד לעבור. לאור המצב הביטחוני במדינה עקב מבצע "שומר החומות" לא הצליח להשיג טיסה ישירה לישראל ולכן טס לירדן ומשם הגיע ברכב לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן".
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי 1,500 אירו שייכים לו ואותם משך מחשבון הבנק שלו. את יתרת הכספים, 10,000 דולר ארה"ב, קיבל מחמו. הכספים נועדו לממן את הוצאות הטיפול באביו. הוועדה קיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 10,000 אירו בדומה למדינות אירופה, ולכן לא דיווח. כמו כן המפר טען כי לא שם לב לשלטים במעבר עקב העייפות והלחץ ששררו בו.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד

- הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס, את נסיבותיו האישיות ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 27/21 - סאלח שרקאווי

תיאור הנסיבות:

ביום 18.5.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 12,100 ש"ח, 1,000 דינר ירדני ו-400 דולר ארה"ב (שווי של כ-18,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,000 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סאלח שרקאווי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הגושה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 12,100 ש"ח, 1,000 דינר ירדני ו-400 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 18.5.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, עובד בתור מכונאי רכב ובעלים של מוסך. לדבריו, יצא לירדן למטרת נופש ולשם קניית מתנות לבני משפחתו ושמלה לחינה של בתו לרגל חתונתה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו. חלקם נובעים מעיסוקו וחלק מהם קיבל מבתו ומבנו. הכספים נועדו למימון הוצאות שהייתו בירדן ובמימון רכישת המתנות.
6. הוועדה קיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **600 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 28/21- אימן נסאסרה

תיאור הנסיבות:

ביום 18.5.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 3,000 דולר ארה"ב, 1,270 דינר ירדני ו-2,550 ש"ח (שווי של כ-18,350 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,270 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אימן נסאסרה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 3,000 דולר ארה"ב, 1,270 דינר ירדני ו-2,550 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 18.5.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, עובד מועצה איזורית כסייפה. לדבריו, יצא לירדן למטרת טיפול רפואי ורכישת תרופות.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו. מקורם נובע מהכנסות ממשכורות שלו ושל אשתו ומהלוואה שלקח משכניו. לדבריו, חסך את הכספים בביתו והם נועדו למימון הטיפול הרפואי ולרכישת התרופות. הוועדה קיבלה מחמת הספק את הסברי המפר בנוגע למקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס, בנסיבותיו האישיות הרפואיות ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 29/21 - עבדאללה מקסקס

תיאור הנסיבות:

ביום 19.5.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 11,000 ש"ח ו-1,350 דנר ירדני (שווי של כ-17,300 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,000 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עבדאללה מקסקס (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 11,000 ש"ח ו-1,350 דנר ירדני.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 19.5.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, עובד כשכיר כנגר ומתקין מטבחים. לדבריו, יצא לירדן למטרת טיול.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מתוך כלל הכספים, 760 דנר ירדני שייכים לו ונועדו למימון הוצאות הטיול שלו בירדן. יתרת הכספים שייכת למכרים שלו שבעבורם לקח את הכספים לירדן. 11,000 ש"ח שייכים לאדם בשם ראד חבשי ונועד להעברה לבנו הלומד בירדן לצורך מימון שכר הלימוד שלו באוניברסיטה ו-600 דנר ירדני נוספים שייכים לאדם בשם חאלד דראושה ונועדו להעברה לבנו הלומד באוניברסיטה לצורך מימון הוצאות מחייה שוטפות.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות). בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 30/21- טדי עטיה

תיאור הנסיבות:

בין יום 3.7.17 ליום 11.7.17 הוציא המפר לכאורה מישראל כספים בגובה 30,000 דולר ארה"ב עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9(ג) לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר טדי עטיה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 30,000 דולר ארה"ב.
3. מקרה ההפרה טופל בראשיתו בהליך פלילי במסגרתו יוחסו למפר עבירות לפי סעיף 3(ב)(1) לחוק, לאור נסיבות המקרה הוחלט להפנות את הטיפול למישור המנהלי באמצעות הוועדה.
4. גרסת המפר נשמעה במכתב טיעונים שנשלח באמצעות ב"כ, המלווה בתצהיר, וכן ביום כינוס הוועדה על ידי ב"כ.
5. המפר, אזרח ישראל בן 45, בעל מניות בחברה שעיסוקה ייבוא רהיטים וכלי בית מסין לישראל.
6. המפר טען כי התבקש על ידי לקוח מסוים שלו להעביר את הכספים האמורים מישראל לסין בעבור סחורה שרכש. על מנת להעביר לסין את הכספים שקיבל מהלקוח, התקשר המפר עם צד ג' בישראל שעיסוקו במתן שירות בנכסים פיננסיים, והאחרון העמיד את אותו הסכום שקיבל מהמפר לגורם בסין תמורת עמלה (להלן: "העמדת נכסים").
7. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכספים בלקוח שזהותו ועיסוקו אינם ידועים לבאי כוח המפר, ולכן גם לא לוועדה. לעניין היעד, מסר כי אותם כספים התקבלו כתקבול בחברה בסין.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור הכספים, זאת לאור העובדה כי מידע אודות זהותו של אותו לקוח לא נמסר לוועדה, וכן לאור העובדה כי הקשר בין המפר לבין צד ג' התבצע תוך הסתרת זהות הצדדים לפעולה ובמטרה להתחמק מדיווח על הוצאתם של הכספים מישראל.
9. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, מדובר במקרה בו מעורבים מספר צדדים לצורך העברת כספים ממדינה למדינה, ללא קיום הוראות הדיווח הקבועות בחוק, תוך ניסיון להסתיר את זהות הצדדים ומקורם של הכספים. ספק אם היו מתגלות נסיבות האירוע ללא ההליך הפלילי שברקע. המפר טען כי לא היה מודע לכך שמדובר בעבירה על החוק, ולכן לא דיווח על אותם סכומים.
10. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
9. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי הסבריו של המפר

לעניין מקור ויעד הכספים לא התקבלו, וכן נסיבות המקרה הייחודיות. מנגד, התחשבה הוועדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו ובנסיבותיו האישיות כפי שהוצגו בפני חברי הוועדה.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **50,000 ש"ח** בלבד.

13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 31/21- גית עובדה

תיאור הנסיבות:

ביום 23.5.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 10,000 דולר ארה"ב, (שווי של כ-32,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,300 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר גית עובדה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 10,000 דולר ארה"ב
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 23.5.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדין בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, בבעלותו מסעדה בירושלים, בבעלות אביו מבנה בשכונת א-טור בירושלים אשר מושכר לעיריית ירושלים לשימוש קהילתי. לדבריו, יצא לירדן למטרת טיול.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו ואותם קיבל מאביו. לדבריו, הכספים נובעים מהכנסות השכירות מהעירייה בעבור המבנה והם מיועדים לשימוש האישי בטיול בירדן.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 50,000 ש"ח, ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה מחמת הספק, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.

13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 32/21- עלי אלשיך

תיאור הנסיבות:

ביום 23.5.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 7,200 דולר ארה"ב ו-1,200 דולר ירדני (שווי של כ-29,300 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,100 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עלי אלשיך (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 7,200 דולר ארה"ב ו-1,200 דולר ירדני.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 23.5.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדין בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, סטודנט לרפואה באוניברסיטה בירדן, יצא לירדן למטרת לימודים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו, אותם קיבל מאביו. לדבריו, 7,200 דולר ארה"ב נועדו למימון שכר הלימוד שלו ו-1,200 דולר ירדני נועדו למימון הוצאות מחייה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס, בנסיבותיו האישיות ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 33/21- לובוב דובינסקי

תיאור הנסיבות:

ביום 23.5.21 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותה 27,740 דולר ארה"ב (שווי של כ-88,700 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 12,500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת לובוב דובינסקי (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 27,740 דולר ארה"ב.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 23.5.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדין בעניינו של המפרה התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה הינה אזרחית ישראלית המתגוררת דרך קבע בישראל. לדבריה, הגיעה מרוסיה כשברשותה הכספים במזומן לאחר שמשכה אותם מחשבון הבנק שלה ברוסיה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טענה המפרה כי הכספים שייכים לה אותם חסכה ברוסיה ונועדו לשמשה להוצאות מחייתה ולטיפול בבנה הנכה. לתימוכין, הציגה המפרה אישורי משיכה בנקאיים מבנק ברוסיה, טופס הצהרה חתום על ידיה שלא נמסר בסופו של דבר ותימוכין אודות מצבו הבריאותי של בנה. הוועדה קיבלה את גרסת המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי הכירה הוראות החוק ואת חובת הדיווח ואף הורידה מהאינטרנט טופס דיווח ומילאה אותו טרם הגיעה למעבר, אך בשל אי הבנה אל מול ביקורת הדרכונים ובגלל שלא הבינה היכן נמצא המסלול האדום, נכנסה במסלול הירוק ולא דיווחה. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין זה. על המפרה היה לברר היכן עמדת ההצהרה ולהצהיר כנדרש בטרם נכנסה למסלול הירוק. עם זאת, הוועדה התחשבה בקביעת גובה העיצום בכך שככל הנראה מדובר בטעות בתום לב ושלא הייתה כוונה להפר את חובת הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלה עם בודקי המכס, בנסיבותיה האישיות ובכך שמדובר בהפרתה הראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפרת הדיווח.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 34/21- אנס אלקסאסי

תיאור הנסיבות:

ביום 30.5.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר "בגין" כשברשותו 4,300 דולר ארה"ב ו-2,000 ש"ח (שווי של כ-16,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,200 דולר ארה"ב.

בנוסף, בחקירתו הודה כי באותו יום ה- 30.5.21 יצא מישראל דרך מעבר "בגין" כשברשותו 4,300 דולר ארה"ב (שווי של כ-16,000 ש"ח), עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אנס אלקסאסי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 4,300 דולר ארה"ב ו-2,000 ש"ח, והוצאת כספים מישראל בגובה 4,300 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 30.5.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, בן 34, בעל חברת כוח אדם מדרום הארץ, יצא מישראל לטאבה למטרת בילוי בקזינו בטאבה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקורם של הכספים הוא מהכנסותיו מעסקו וכי יועדו לצורך הוצאותיו כאמור.
הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
1. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך לטענתו סבר כי תקרת הדיווח עומדת 12,000 דולר ארה"ב ולא 12,000 ש"ח, ולכן לא דיווח.
- הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בנוסף, המעבר מרושת בשילוט רב מאיר עיניים המורה על חובת הדיווח ומסביר את אופן הדיווח הלכה למעשה.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, ואת העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
10. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 35/21- שניר אילוז

תיאור הנסיבות:

ביום 30.5.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר "בגין" כשברשותו 46,800 דולר ארה"ב (שווי של כ-150,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 31,500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שניר אילוז (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 46,800 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 2.6.21, באמצעות מכתב טיעונים שנשלח מטעמו, וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, בן 24, אזרח ישראלי ששב מארה"ב לאחר שהייה של שנה ושלושה חודשים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקורם של הכספים הוא מהכנסות שהפיק בעבודה בארה"ב, המפר הסביר כי את הכספים משך מחשבון בנק אמריקאי אשר אותו פתח לצורך הפקדת הכנסותיו.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות הפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך לטענתו סבר כי תקרת הדיווח עומדת 50,000 דולר ארה"ב, ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בנוסף, המעבר מרושת בשילוט רב מאיר עיניים המורה על חובת הדיווח ומסביר את אופן הדיווח הלכה למעשה.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר הפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של הפרה, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, ואת העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **10,000 ש"ח** בלבד.

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיוח.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 36/21- מחמד עיסא

תיאור הנסיבות:

ביום 3.6.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר "בגין" כשברשותו 7,950 דולר ארה"ב ו- 800 ש"ח (שווי של כ-26,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,500 דולר ארה"ב.

בנוסף, בחקירתו הודה כי ביום 29.5.21 יצא מישראל דרך מעבר "בגין" כשברשותו 5,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-16,000 ש"ח), עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מחמד עיסא (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 7,950 דולר ארה"ב ו- 800 ש"ח, והוצאת כספים מישראל בגובה 5,000 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 3.6.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, בן 65 תושב חיפה, פנסיונר של משרד החינוך.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקורם של הכספים הוא מקצבת הפנסיה אותה הוא מקבל, וכי משך אותם מחשבון הבנק שלו והמירם לדולרים לצורך החופשה אליה יצא יחד עם חברו.
6. בנוסף, מסר המפר כי כאשר הוא וחברו יצאו מישראל החזיקו 5,000 דולר ארה"ב כל אחד, וכששבו לישראל החזיק המפר את כספם של השניים, כאשר 3,500 דולר ארה"ב שייכים לחברו.
7. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך לטענתו סבר כי תקרת הדיווח עומדת 10,000 דולר ומעלה, ולכן לא דיווח.
9. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בנוסף, המעבר מרושת בשילוט רב מאיר עיניים המורה על חובת הדיווח ומסביר את אופן הדיווח הלכה למעשה.
10. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, ואת העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.

14. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 37/21- ישי בן צור

תיאור הנסיבות:

ביום 9.6.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו 25,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-81,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 9,700 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ישי בן צור (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 25,000 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 9.6.21. בהסכמת המפר, הדיון בעניינו התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, תושב ארה"ב, הינו איש עסקים בענף הנדל"ן ובענף ממכר המזון. לדבריו, הגיע לארץ לרגל חתונת בתו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו מעסקיו. עוד הוסיף, כי הם מיועדים לחתונת בתו (המפר צירף כאסמכתא הזמנה לחתונה של בתו). הוועדה קיבלה את טענות המפר בכל הנוגע למקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח בארה"ב, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 100,000 ש"ח ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח, וזאת בייחוד נוכח העובדה שידע על קיומה של חובת הדיווח בארה"ב.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 38/21- ליאור נצרתי

תיאור הנסיבות:

ביום 9.6.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 4,900 דולר ארה"ב ו-1,100 ש"ח (שווי של כ-17,100 ש"ח), ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ליאור נצרתי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 4,900 דולר ארה"ב ו-1,100 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 9.6.21. בהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראל, הינו עוסק בתחום שטיפת חלונות. לדבריו, יצא למצרים למטרת חופשה ובילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי יצא מהארץ עם 3,500 דולר ארה"ב ו-200 ש"ח אשר שייכים לו מעיסוקו. את יתרת הכספים הרוויח בקזינו.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, אך סבר כי רף הדיווח עומד על 10,000 דולר ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות סכום ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה, ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח בלבד**.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 39/21- אלגולא פראג'

תיאור הנסיבות:

ביום 9.6.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 10,000 אירו ו-300 דינר ירדני (שווי של כ-40,600 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,000 אירו ו-250 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אלגולא פראג' (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 10,000 אירו ו-300 דינר ירדני.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 9.6.21. בהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית עם בא כוחו.
4. המפר, אזרח ישראלי, עובד כשכיר בחברה לעבודות עפר. לדבריו, יצא לירדן עם חברו חליל אלהואשלה, על מנת לרכוש בשמים בעסקה סיטונאית.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו וכי הלווה אותם מבני משפחתו. לדבריו, נועדו לממן עסקה סיטונאית לרכישת בשמים ברבת עמון. בא כוח המפר צירף כתמיכה לטענתו מכתב מבנו של המפר וכן מסמכי הלוואה מהבנק. הוועדה קיבלה את גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 100,000 ש"ח, שכן זה מה שהעלה מברור שערך חברו, עמו יצא מהארץ, וכי לא ראה את השלטים הפזורים במעבר, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה והעובדה שהמפר לא דיווח על הכספים ביציאה ובכניסה לישראל. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 40/21- חליל אלהואשלה

נסיבות המקרה:

ביום 9.6.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 10,000 אירו, 7,800 ש"ח, 1,200 דינר ירדני ו-600 דולר ארה"ב (שווי של כ-54,500 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 9,000 אירו, 1,150 דינר ירדני ו-500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חליל אלהואשלה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל וכן בגין הוצאת כספים מישראל בגובה 10,000 אירו, 7,800 ש"ח, 1,200 דינר ירדני ו-600 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 9.6.21. בהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו פר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, עצמאי ובעל חברה בתחום הבנייה. לדבריו, יצא לירדן עם חברו, על מנת לרכוש בשמים בעסקה סיטונאית.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מדובר בכספיו אותם הלווה מהבנק לצורך העיסוק בייבוא. לדבריו, נועדו לממן עסקה סיטונאית לרכישת בשמים ברבת עמון. בא כוח המפר הציג בפני הוועדה מסמכים ואסמכתאות לתמיכה בטענות אלו. הוועדה קיבלה את גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך לאחר בדיקה שערך באינטרנט סבר כי סף הדיווח עומד על 100,000 ש"ח ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר

- לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה והעובדה שהמפר לא דיווח על הכספים ביציאה ובכניסה לארץ. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס, בנסיבותיו האישיות ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 41/21- יגאל דמרי

נסיבות המקרה:

ביום 9.6.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו 21,100 דולר ארה"ב (שווי של כ- 68,350 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,800 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יגאל דמרי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 21,000 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי המכס ביום 9.6.21 ובפני חוקרי המכס ביום 13.6.21. בהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי ואיש עסקים. לדבריו, יצא לחופשה משפחתית בארה"ב.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו מעסקיו ונועדו לממן את הוצאות חופשתו, לטענתו, הוא העביר כספים מהבנק בארץ לבנק בארה"ב לצורך מימון שהותו שם ואת היתרה משך על מנת להחזיר לארץ. עוד הוסיף המפר, כי במהלך חופשתו בילה בקזינו שם הרוויחה אשתו 10,000 דולר ארה"ב. הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 100,000 ש"ח ולכן לא דיווח. בנוסף, סבר כי לא עבר את רף הדיווח שכן עבר יחד עם אשתו ובנו. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח. זאת בייחוד כאשר מדובר באיש עסקים אשר מרבה לטוס, ושיש לו ידיעה בכל הנוגע לקיומה של חובת הדיווח. בנוסף, כפי שכבר נקבע לא פעם בהחלטות הוועדה, אין בעובדה שהמפר נכנס לארץ עם בת זוגו כדי להשליך על רף הדיווח, שכן כאמור סעיף 9 לחוק קובע כי כל אדם חייב לדווח על הכספים שהוא נושא עמו בעת הכניסה לישראל או היציאה ממנה.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000

- ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 42/21- חמאד חליל

נסיבות המקרה:

ביום 7.6.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 3,000 דינר ירדני ו-2,100 ש"ח (שווי של כ-15,800 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חמאד חליל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 3,000 דינר ירדני ו-2,100 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 7.6.21. בהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, לאחרונה מובטל מעבודה. לדבריו, יצא לירדן לרגל חתונת אחיינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו, אותם אסף ממשפחתו ונועדו לעזרה כלכלית לכמה מבני משפחתו ולמתנה לאחיינו לרגל חתונתו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור

של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס, בנסיבותיו האישיות כפי שהוצגו בפניה ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 43/21- סלימאן אבו עייש

נסיבות המקרה:

ביום 10.6.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 7,000 ש"ח ו-2,000 דנר ירדני (שווי של כ-16,200 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,000 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סלימאן אבו עייש (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 7,000 ש"ח ו-2,000 דנר ירדני.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 10.6.21. בהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, בעל חברת טרקטורים לעבודות עפר.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו מעיסוקו. 7,000 ש"ח נועדו לתשלום לעובדיו ו-2,000 דנר ירדני נועדו למימון טיול שתכנן (בירדן או במדינה אחרת).
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.

7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 44/21- עייד אזברגה

נסיבות המקרה:

ביום 13.6.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 9,700 דולר ארה"ב ו-500 ש"ח (שווי של כ-31,900 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,100 דולר ארה"ב. בנוסף, מחקירתו עלה כי ביום 9.6.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 34,500 ש"ח עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עייד אזברגה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 9,700 דולר ארה"ב ו-500 ש"ח וכן, בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 34,500 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי המכס ביום 13.6.21 ובפני חוקרי המכס ביום 14.6.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר הינו אזרח ישראלי, מנהל חברת קבלן לעבודות ניקיון. לדבריו, יצא עם חבריו למטרת טיול במצרים. המפר טען כי הוא וחבריו היו אמורים להמשיך לדובאי אך בשל אילוצי עבודה, קיצור את הטיול וחזרו לישראל מוקדם מהמתוכנן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו ולחבריו במשותף. לדבריו כל אחד שם בקופה המשותפת סכום של 11,500 ש"ח, שחלקם הומרו לדולרים בצ'יינג בלוד וחלקם במעבר הגבול בצד הישראלי. המפר טען כי הכספים ששייכים לו, מקורם בעיסוקו ונועדו למימון הטיול.
הוועדה קיבלה את גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 50,000 ש"ח ולכן לא דיווח.
הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 45/21- מריה לאיש

נסיבות המקרה:

ביום 13.6.21 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותה 5,000 דולר ארה"ב ו-1,000 דולר ירדני (שווי של כ-21,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווחה על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,400 דולר ארה"ב ו-950 דולר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת מריה לאיש (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 5,000 דולר ארה"ב ו-1,000 דולר ירדני.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 13.6.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפרה, ביום כינוס הוועדה הדין בעניינה של המפרה התקיים

- באמצעות שיחת ועידה טלפונית. בדיון נכח ב"כ של המפרה, אשר ייצג אותה בפני הוועדה.
4. המפרה הינה אזרחית ארגנטינה אשר משמשת כנזירה בכנסייה הלטינית בירושלים. לדבריה נשלחה לירדן מטעם הכנסייה בירושלים. המפרה טענה כי היא אחראית אזרית על מסדר האחיות בכנסייה. לדבריה, למסדר יש בית יתומים, והם מטפלים גם בילדים עם מוגבלויות בירדן ובבית לחם.
 5. לעניין מקור ויעד הכספים טענה המפרה כי קיבלה את הכספים מהכנסייה ומקורם מכספי תרומות שהכנסייה מקבלת. המפרה טענה כי נשלחה מטעם הכנסייה בירושלים אל הכנסייה הלטינית בירדן וכי הכספים נועדו לסיוע לילדים בבית היתומים בירדן. הוועדה קיבלה את גרסת המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
 6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי הכירה הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סברה כי סף הדיווח עומד על 10,000 דולר ארה"ב, כמו בנתב"ג ולכן לא הצהירה. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין זה. על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן אודות הוראות החוק וחובת הדיווח ולנהוג לאורן.
 7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
 8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
 9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את גרסתה לעניין נסיבות ההפרה ומאידיך, התחשבה בכך שגרסתה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, במטרה לשמה העבירה את הכספים ובכך שמדובר בהפרתה הראשונה.
 10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
 11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפרת הדיווח.
 12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 46/21- נביל עבאדין

נסיבות המקרה:

ביום 13.6.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 7,300 דינר ירדני, 1,000 דולר ארה"ב ו-1,000 ש"ח (שווי של כ-38,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,950 דינר ירדני ו-900 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נביל עבאדין (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 7,300 דינר ירדני, 1,000 דולר ארה"ב ו-1,000 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 13.6.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, בבעלותו מפעל לייצור פלסטיק בירדן ובעל חנות בישראל. לדבריו, יצא עם משפחתו לפני כשנה וחצי לירדן כשברשותו 5,000 דולר ונשאר שם בגלל התפרצות מגפת הקורונה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו מעיסוקו עמם תכנן לשלם חובות בגין ארנונה בישראל.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך מסיבה לא מובנת מבחינתו לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לדווח על הכספים שברשותו בהתאם להוראות החוק, כל שכן כשמדובר באיש עסקים אשר מרבה לעבור במעבר הגבול ומכיר את חובת הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 47/21- פאדי ג'באלי

נסיבות המקרה:

ביום 13.6.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 34,200 ש"ח עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. כמו כן, ביום 10.6.2021 יצא המפר בישראל לירדן דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 39,000 ש"ח, עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 22,200 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פאדי ג'באלי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 34,200 ש"ח וכן על הוצאת כספים מישראל לירדן בסך 39,000 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 13.6.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי ועובד כשכיר בצ'יינג בכפר סבא. לדבריו, יצא לירדן לטיול והקדים את חזרתו לישראל בשל התפרצות מחודשת של נגיף הקורונה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו מעיסוקו ונועדו למימון רכישת תרופה בירדן ולמימון הוצאות שהייתו בירדן.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח בלבד**.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 48/21- ראובן שפירא

נסיבות המקרה:

ביום 16.6.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו 17,000 אירו (שווי של כ-67,475 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,300 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ראובן שפירא (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 17,000 אירו.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי המכס ביום 16.6.21 ובפני חוקרי המכס ביום 17.6.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדין בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי ואברך המתגורר בירושלים. לדבריו, נוסע לעתים קרובות לבית מדרש בצרפת ומתפרנס ממלגת לימודים שמקבל מבית המדרש.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי קיבל את הכספים מאברכים אחרים בבית המדרש, שמסרו לו את הכספים בכדי שיעבירם לילדיהם המתגוררים בישראל. הוועדה קיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 100,000 ש"ח ולכן לא דיווח.
7. המפר טען כי ביום 12.5.2021 הגיע לישראל מצרפת על מנת לחגוג את חג השבועות עם משפחתו בישראל. לדבריו, הייתה זאת הטיסה האחרונה לישראל מצרפת באותה העת, וזאת בשל תקופת הלחימה ששררה במדינה, במסגרת מבצע "שומר החומות". כאשר נחת המפר, נכח לדעת כי מזוודתו לא נשלחה לישראל מצרפת. ביום 21.6.2021, כשלושה שבועות לפני אירוע תפיסת הכספים, נתבקש להגיע לשדה התעופה נתב"ג לאסוף את מזוודתו. במסגרת הליך שחרור המזוודה, נתבקש המפר על ידי חברת התעופה שעמה טס, חברת אל-על, לחתום על טופס הצהרת מכס של רשות המסים על כך שאין ברשותו כספים בסך העולה על 100,000 ש"ח. (המפר מסר לוועדה את טופס הדיווח, כראייה). בשל כך, סבר המפר כי סף הדיווח עומד על סך 100,000 ש"ח. לפיכך, טען המפר כי לא נכנס למסלול האדום ולא הצהיר על הכספים שנמצאו ברשותו בעת כניסתו הנוכחית לארץ. המפר טען כי לא הבחין בשילוט המוצב בטרמינל בדבר חובת הדיווח על כספים.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח וסף הדיווח העדכני.
9. יחד עם זאת, בשל הטופס המטעה שהועבר למפר על ידי חברת התעופה, אשר גרמה לו לסבור כי סף הדיווח עומד על 100,000 ש"ח, החליטה הוועדה להתחשב בנסיבות ההפרה החריגות לעניין גובה העיצום הכספי שיוטל.
10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. במכלול שיקוליה, התחשבה

- הוועדה בנסיבות ההפרה החריגות, בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **800 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

נסיבות המקרה:

ביום 21.6.21 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותה 30,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-97,700 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווחה על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 14,600 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת אירנה ברדמן (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 30,000 דולר ארה"ב.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 21.6.21. לאור התפרצות נגיף הקורונה ובהסכמת המפרה, ביום כינוס הוועדה הדין בעניינה של המפרה התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה הינה אזרחית ישראלית המתגוררת דרך קבע בישראל, הגיעה מרוסיה יחד עם בתה ונכדה כשברשותה כספים במזומן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טענה המפרה כי הכספים שייכים למשפחה. לדבריה, בתה הגדולה, שגרה ברוסיה, משכה את הכספים מחשבון הבנק שלה ברוסיה והם נועדו לאם ולבתה עמה היא גרה בישראל על מנת להביאם ארצה ולהשתמש בהם למחיייה שוטפת. עוד הוסיפה, כי בתה מנהלת חברה לממכר משקאות חריפים ברוסיה והכספים נובעים מעבודתה. הוועדה קיבלה את גרסת המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי הכירה הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סברה כי משום שהגיעה יחד עם בתה ועם נכדה, אין הם חורגים במשותף מסף הדיווח העומד על 50,000 ש"ח לאדם, כפי שהסביר לה עורך דינה. עוד טענה כי היא החזיקה את המסמכים ואת הכסף שלה ושל בתה, שכן בתה החזיקה את בנה התינוק והייתה עסוקה בטיפול בו, וכי מדובר בכסף שנועד לרווחת כל בני המשפחה. בא כוחה טען בפני הוועדה כי יש לפרש את הוראות החוק באופן שבו כאשר בני משפחה נכנסים ביחד, לכל אחד מהם מותר להכניס עד סך של 50,000 ש"ח ללא דיווח ולכן במקרה זה לא הופר החוק. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין זה.
7. לעניין זה, בסעיף 9(ב) לחוק איסור הלבנת הון כתוב במפורשות כי חובת הדיווח חלה על אדם הנכנס או היוצא מישראל אם ברשותו כספים בשווי הגבוה מהשיעור הקבוע בתוספת הרביעית לחוק. כפי שכבר קבעה הוועדה לא פעם בעבר, חובת הדיווח חלה גם כאשר מדובר בכסף אשר שייך לבני זוג או בני משפחה שכן מדובר בסכום כסף שמקורו ויעדו אחד ועל כן יש לדווח עליו בכניסה או ביציאה מישראל. עם זאת, הוועדה התחשבה בקביעת גובה העיצום בכך שהמפרה ביררה בכל הנוגע לחובת הדיווח וקיבלה מידע שגוי.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר

- לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בכך שקיבלה את טענת המפרה שלפיה ביררה לפני שנכנסה לארץ וקיבלה מידע שגוי בכל הנוגע לחובת הדיווח, בכך שגרסתה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלה עם בודקי המכס, בנסיבותיה האישיות ובכך שמדובר בהפרתה הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפרת הדיווח.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 50/21- שרה בטרס

נסיבות המקרה:

ביום 21.6.21 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותה 5,220 דינר ירדני, 600 דולר ארה"ב ו-3,400 ש"ח (שווי של כ-29,200 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווחה על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,300 דינר ירדני ו-600 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת שרה בטרס (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 5,220 דינר ירדני, 600 דולר ארה"ב ו-3,400 ש"ח.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 21.6.21. בהסכמת המפרה, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינה התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית. בשם המפרה טענה הגב' לידיה סלים מרקוס.
4. המפרה הינה אזרחית עיראקית אשר מועסקת בתור נזירה בכנסייה בירושלים. לדבריה, יצאה יחד עם שתי נזירות נוספות מהכנסייה לירדן על מנת לחדש את אשרת העבודה שלהן בירדן ועל מנת להעביר כספים למטרות הומניטריות בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טענה הגב' מרקוס כי הכספים שייכים לה אותם קיבלה מהכנסייה. מדובר בכנסייה בינ"ל לה סניף נוסף בירדן. לדבריה, היא חילקה אותם בינה ובין שתי הנזירות עמן יצאה מישראל. הכספים נועדו לעבור לכנסייה בעמאן כהקצבה למטרות הומניטריות ולממן את הוצאות שהייתן בירדן. הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסת המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא הכירה הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא הצהירה. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין זה. על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן אודות הוראות החוק וחובת הדיווח ולנהוג לאורן.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את גרסתה לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה עם בודקי המכס, במטרה לשמה העבירה את הכספים ובכך שמדובר בהפרתה הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפרת הדיווח.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 51/21- לידה סלים מרקוס

נסיבות המקרה:

ביום 21.6.21 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותה 6,260 דינר ירדני ו-3,160 ש"ח (שווי של כ-31,700 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווחה על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,330 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת לידה סלים מרקוס (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 6,260 דינר ירדני ו-3,160 ש"ח.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 21.6.21. בהסכמת המפרה, ביום כינוס הוועדה הדין בעניינה התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה הינה אזרחית עיראקית אשר מועסקת בתור נזירה בכנסייה בירושלים. לדבריה, יצאה יחד עם שתי נזירות נוספות מהכנסייה לירדן על מנת לחדש את אשרת העבודה שלהן בירדן ועל מנת להעביר כספים למטרות הומניטריות בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טענה המפרה כי הכספים שייכים לה אותם קיבלה מהכנסייה. מדובר בכנסייה בינ"ל לה סניף נוסף בירדן. לדבריה, קיבלה מכומר הכנסייה כספים וחילקה אותם בין חברותיה שיצאו עמה מישראל. הכספים נועדו לעבור לכנסייה בעמאן כהקצבה למטרות הומניטריות ולממן את הוצאות שהייתן בירדן. הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסת המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא הכירה הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא הצהירה. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין זה. על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן אודות הוראות החוק וחובת הדיווח ולנהוג לאורן.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את גרסתה לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתה לעניין מקור ויעד הכספים

- התקבלה, בשיתוף הפעולה של המפרה עם בודקי המכס, במטרה לשמה העבירה את הכספים, בכך שלטענתה היא עצמה קיבלה את הכספים מהכומר ושימשה כאחראית על העברת הכספים ובכך שמדובר בהפרתה הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפרת הדיווח.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 52/21- הימאמה טמאס

נסיבות המקרה:

ביום 21.6.21 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותה 5,000 דולר ירדני (שווי של כ-22,800 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווחה על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,350 דולר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת הימאמה טמאס (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 5,000 דולר ירדני.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 21.6.21. בהסכמת המפרה, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינה התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית. בשם המפרה טענה הגב' לידיה סלים מרקוס.
4. המפרה הינה אזרחית עיראקית אשר מועסקת בתור נזירה בכנסייה בירושלים. לדבריה, יצאה יחד עם שתי נזירות נוספות מהכנסייה לירדן על מנת לחדש את אשרת העבודה שלהן בירדן ועל מנת להעביר כספים למטרות הומניטריות בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טענה הגב' מרקוס כי הכספים שייכים לה אותם קיבלה מהכנסייה. מדובר בכנסייה בינ"ל לה סניף נוסף בירדן. לדבריה, היא חילקה את הכספים בינה לבין שתי הנזירות עמן יצאה מישראל. הכספים נועדו לעבור לכנסייה בעמאן כהקצבה למטרות הומניטריות ולממן את הוצאות שהייתן בירדן. הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסת המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא הכירה הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא הצהירה. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין זה. על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן אודות הוראות החוק וחובת הדיווח ולנהוג לאורן.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר

- לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את גרסתה לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, במטרה לשמה העבירה את הכספים, בשיתוף הפעולה עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתה הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפרת הדיווח.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 53/21- אנטון ואסף

נסיבות המקרה:

ביום 28.6.21 יצא המפר לכאורה לישראל דרך מעבר "נהר הירדן" כשברשותו 16,500 דולר ארה"ב (שווי של כ-54,140 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 12,750 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ראובן שפירא (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 16,500 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 28.6.21. בהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי ובעל עסק לעבודות חשמל. לדבריו, מסייע לאשתו בהפעלת עסק לתיירות שברשותה ויצא לירדן על מנת לשלם לבתי מלון בעבוטר שירותי תיירות.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי נמשכו מחשבון הבנק העסקי של אשתו ונועדו לממן תשלום בעבור שירותי תיירות שסיפק עסקה של אשתו. כתימוכין, הציג ב"כ המפר פלטי משיכה מחשבון הבנק העסקי של אשתו.
6. הוועדה קיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח וסף הדיווח העדכני.
9. ב"כ המפר ביקש להתחשב בו לעניין גובה העיצום הכספי בשל מצב כלכלי קשה. הוועדה החליטה להתחשב בכך בעת קביעת גובה העיצום הכספי.
10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. במכלול שיקוליה, התחשבה הוועדה בנסיבות ההפרה החריגות, בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 54/21- ויליאם כאחלי

נסיבות המקרה:

ביום 21.6.28 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 15,900 דולר ארה"ב (שווי של כ-52,170 ₪) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 12,200 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ויליאם כאחלי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 15,900 דולר ארה"ב.
3. גרסתו נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 21.6.28. בהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראל, הינו קב"ט במועצה המקומית מעיליא. לדבריו, מסייע לבתו בהפעלת עסק לתיירות שברשותה ויצא לירדן על מנת לשלם לבתי מלון בעבור שירותי תיירות.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, הטען מפר כי הכספים נמשכו מחשבון הבנק העסקי של בתו ונועדו לממן תשלום בעבור שירותי תיירות שסיפק עסקה של בתו. הוועדה קיבלה את טענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען לא הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי

- הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, ואת העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 55/21- אשרף אבו גאנם

נסיבות המקרה:

ביום 1.7.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 12,600 ש"ח ו-2,300 דולר ארה"ב (שווי של כ-21,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 9,800 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אשרף אבו גאנם (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 12,600 ש"ח ו-2,300 דולר ארה"ב.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 1.7.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראל, יצא לירדן עם אשתו לצורך טיול בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקורם של הכספים הוא מהכנסותיו כשכיר, ויעדם לטובת הוצאות שוטפות בטיול.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.

7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, ואת העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 56/21- לירון קינן אוחיון

נסיבות המקרה:

ביום 1.7.21 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותה 64,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-210,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 48,700 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת לירון קינן אוחיון (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 64,000 דולר ארה"ב.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ביום 6.7.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה, תושבת ארה"ב, הגיעה לישראל לצורך ביקור משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפרה טענה כי מקורם של הכספים הוא מהכנסותיו של בעלה מתחום השיפוצים והבניין, וכי ייעדם לצורך שיפוץ ביתם שנרכש לאחרונה בישראל.

- הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טען כי לא הכירה את הוראות החוק ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
 7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
 8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
 9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדה, ואת העובדה כי טענותיה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו.
 10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח** בלבד.
 11. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 57/21- ראשד אלפאר

נסיבות המקרה:

ביום 12.7.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "רבין" כשברשותו 8,000 דולר ארה"ב ו-2,370 ש"ח (שווי של כ-28,680 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ראשד אלפאר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 8,000 דולר ארה"ב ו-2,370 ש"ח.

3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 12.7.21. לבקשת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ירדני אשר עובד בתור חדרן במלון באילת. לדבריו, בשל מגפת נגיף הקורונה, במסגרת עבודתו נשאר ללון תקופות ממושכות בישראל ויצא לירדן על מנת לשוב לביתו לאחר שהות ממושכת בישראל.
5. לעניין מקור ויעד הכספים המפר טען כי 2,100 דולר ארה"ב ו-2,370 ש"ח שייכים לו מעבודתו ונועדו להוצאות שהייתו בירדן. יתרת הכספים, 5,900 דולר ארה"ב, שייכים לבן דודו, שאף הוא עובד במלון באילת, ואשר ביקש ממנו להעבירם לאמו בירדן. הוועדה קיבלה את גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען לא הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
- הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 58/21- פריס אבו שריע

נסיבות המקרה:

ביום 19.7.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "רבין" כשברשותו 9,285 דולר ארה"ב ו-400 ש"ח (שווי כולל של כ-30,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,760 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פריס אבו שריע (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 9,285 דולר ארה"ב ו-400 ₪.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 19.7.21. לבקשת המפר, ביום כינוס הוועדה, הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ירדני שעובד כמלצר במלון באילת. לדבריו, בשל מגפת נגיף הקורונה, וסגירת מעבר הגבול, לא חזר לביתו מזה ארבעה חודשים וחצי ונשאר ללון בישראל במסגרת עבודתו. המפר טען כי לאחר פתיחת הגבול מחדש ביקש לחזור לבקר את משפחתו ולכן יצא לירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקורם של הכספים ממשכורתו לאחר שהמירה לדולרים, ויעדם לטובת כלכלת משפחתו בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, ואת העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 59/21- ח'לף זוהייר

נסיבות המקרה:

ביום 8.7.21 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 3,900 דולר ארה"ב, 9,900 ש"ח, 530 דינר ירדני ו-6 צ'קים בסך של 176,800 ש"ח (שווי כולל של

כ-200,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,300 דולר ארה"ב, 460 דינר ירדני ו-6 צ'קים בסך של 176,800 ש"ח. בנוסף, מחקירתו עלה כי ביום 30.6.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 10,000 ש"ח, 300 דינר ירדני ו-6 צ'קים בסך כולל של 176,800 ש"ח עליהם חלה חובת דיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראות החוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ח'לף זוהייר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בסך 3,900 דולר ארה"ב, 9,900 ש"ח, 530 דינר ירדני ו-6 צ'קים בסך של 176,800 ש"ח והוצאת כספים מישראל בסך 10,000 ש"ח, 300 דינר ירדני ו-6 צ'קים בסך של 176,800 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 8.7.21, וכן באמצעות טיעונים בכתב שהעביר בא כוחו וביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית מול בא כוחו.
4. המפר הינו אזרח ישראלי ומהנדס בניין העושה את התמחותו בחברת הנדסה בתחום הבניין בצפון הארץ. המפר טען כי יצא לירדן לפגוש את ארוסתו ומשפחתה, המתגוררים בירדן, ולצורך הכנות לקראת חתונתו.
5. המפר טען כי במהלך ביקורו בירדן, עלו יחסיו עם ארוסתו ומשפחתה על שרטון וכתוצאה מכך בוטלה החתונה. לפיכך, חזר המפר לישראל והשיב עמו את כל הכספים.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקורם ויעדם של הכספים הוא כדלקמן:
לגבי השקלים במזומן – המפר טען כי יצא לישראל עם כספים במזומן בסך 10,000 ש"ח אשר מקורם במשכורתו. המפר סיפק אסמכתאות כתימוכין לטענותיו, לרבות תלושי משכורת וצ'קים מהחברה המעסיקה אותו. המפר טען כי הכספים יועדו להוצאות לחתונתו אך לנוכח ביטול החתונה, חזר לישראל עם רוב הכספים במזומן, בסך 9,900 ש"ח.
- לגבי מטבע החוץ – המפר טען כי מקורם בכספי משפחתו, שאותם העניק לפני מספר חודשים לארוסתו, לצורך רכישת זהב לחתונתם. לדבריו, מאחר שבוטלה החתונה, משפחתה של ארוסתו החזירה לו כספים אלו.
- לגבי הצ'קים – המפר טען כי הצ'קים שייכים לדודו, אשרף ח'לף, אזרח פלסטיני, הגר בג'ני. המפר טען כי דודו הינו בעל עסק לחומרי בניין ועבודות קבלנות בג'ני. המפר טען כי הצ'קים מהווים תמורה בעבור עסקאות שביצע דודו מול סוחרים בג'ני, וכי דודו ביקש ממנו להעבירם אליו לירדן, שם שהה. המפר טען כי בסופו של דבר לא פגש את דודו ולא מסר לו את הצ'קים משום שנאלץ לחזור לישראל מוקדם מהצפוי, לנוכח מריבה סוערת עם ארוסתו ומשפחתה, וביטול החתונה. המפר מסר לוועדה את פרטיו האישיים של דודו, מר אשרף ח'לף, וכן את פרטי העסק שבבעלותו. כמו כן, הציג המפר בפני חברי הוועדה תיעוד חשבונאי המשקף את העסקאות שבוצעו מול הלקוחות, ביחס לצ'קים שנתפסו, לרבות חשבוניות ופירוט מדויק בגין העסקאות, ואשר מתאימות במדויק לסכומי הצ'קים.
7. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק וכן כי היה נתון בסערת רגשות בעקבות המריבה עם ארוסתו ומשפחתה, וביטול החתונה, ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי

- הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, את העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה מצדו ונסיבותיו האישיות כפי שהציג.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **7,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 60/21-דניאלוב מארק

נסיבות המקרה:

ביום 19.7.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן גוריון" כשברשותו 26,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-83,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאת, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 10,800 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דניאלוב מארק (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 26,000 דולר ארה"ב.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 20.7.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו עובד בה"י טק ואזרח ישראלי. המפר טען כי נסע עם אשתו ובתו לקפריסין למטרת בילוי בקזינו. לדבריו, אשתו נאלצה לשוב לישראל מוקדם מהצפוי לצרכי עבודה בעוד שהוא ובתו חזרו לישראל ביום למחרת. עוד הוסיף המפר כי הוא ומשפחתו נוהגים לצאת להמר בחו"ל, כ-10 פעמים בשנה.
5. המפר עבר במסלול הירוק ונשאל האם יש ברשותו כספים. לאחר שהשיב בחיוב על השאלה, הועבר לבדיקה על ידי בודקי המכס, שם נמצא ברשותו סכום של 16,000 דולר ואילו אצל בתו נמצא סכום נוסף של 10,000 דולר.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי יצא מישראל לקפריסין עם כספים בסך 20,000 דולר ארה"ב אשר מקורם במשכורתו וכי יתרת הכספים מהווים זכייה מהקזינו בקפריסין.
7. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת דיווח על הכנסת והוצאת כספים במזומן לישראל וממנה, אך פעל לפצל את הכספים בינו לבתו על מנת להימנע ממילוי החובה. המפר הודה כי "מדובר בטעות בשיקול הדעת", והביע חרטה על כך. המפר הוסיף כי מיהר לצאת משדה התעופה ולכן פעל כפי שעשה.
9. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
12. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה

בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
13. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את העובדה שפיצל את הכספים שברשותו במטרה להתחמק מחובת הדיווח, היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, וכן כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **6,000 ש"ח** בלבד.
15. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
16. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 61/21- עבדאללה אבו סוויד

נסיבות המקרה:

ביום 14.7.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 15,000 ש"ח, 4,800 דולר ארה"ב ו- 5,750 דינר ירדני (שווי כולל של כ-58,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,000 ש"ח, 4,800 דולר ארה"ב ו- 3,150 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עבדאללה אבו סוויד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בסך 15,000 ש"ח, 4,800 דולר ארה"ב ו- 5,750 ש"ח.
3. הוועדה נקבעה ליום 22.7.21, ולבקשת ב"כ המפר נדחתה ליום 5.8.21.
4. המפר נחקר ביום 14.7.21 אך גרסתו לא נשמעה מאחר ולא שיתף פעולה עם החוקרים. לפיכך גרסתו נשמעה לראשונה באמצעות מכתב טיעונים שהעביר ב"כ המפר יום לפני כינוס הוועדה.
5. המפר הינו אזרח ישראל, אשר הגיע למעבר עם אחיו, מוחמד אבו סוויד, במגמת יציאה לירדן.
6. לעניין נסיבות ההפרה, לאחר שעבר את עמדת הבדיקה ואחרי החתמת דרכונו שאלו פקידי המכס את המפר ואחיו האם יש ברשותם כספים. המפר לא השיב לשאלה, בעוד שאחיו מוחמד השיב כי ברשותם 5,000 דינר ירדני כל אחד. במהלך ספירת הכספים המפר לא הציג לבודקים את הכספים שברשותו, כאשר נדרש לכך, וסירב לביצוע בדיקה בתיקו ועל גופו. לאחר שנשאל פעמים רבות אודות המצאות כספים ברשותו, הוציא המפר מכיסו חבילת כסף, בצורה מאיימת ואלימה, תוך שהוא מציג את עצמו ואת אחיו כ"עבריינים". לאחר מכן ביקש המפר את שמות החוקרים בצורה מאיימת. המפר ואחיו התנהגו כלפי עובדי המכס בצורה גסה ואלימה, תוך שהם מצלמים את פעולות עובדי המכס באמצעות הטלפונים הסלולריים שברשותם, תוך שהם מקניקים את העובדים. המפר ואחיו לא הפסיקו את מעשיהם משנתבקשו לכך על ידי עובדי המכס, ולא שיתפו פעולה גם לאחר שהובהר להם כי הם מעוכבים לבדיקה. המפר ואחיו אף לא נענו לבקשת עובדי המכס לכבות את הטלפונים שלהם. לפיכך, הוזמנו מאבטחים וניידת משטרה לזירה.
7. המפר סירב לשיתף פעולה עם חוקרי המכס במהלך חקירתו, לא השיב לשאלות החוקרים, ודיבר והתנהג בצורה בוטה וגסה.
8. לעניין מקור ויעד הכספים, טען ב"כ המפר כי מדובר בכספים שמקורם מעבודתו כמנהל בחברת כוח אדם שבבעלות המשפחה, וייעדם לטובת מתן סיוע למשפחת חברו, אשר לטענתו היה אמור להשיב למפר את הכספים בתוך שלושה חודשים. המפר לא הציג כל תימוכין לגרסתו. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר לא שיתף פעולה החל משלב הבידוק הראשוני ועד לשלב החקירה בפועל. במכתב הטיעונים שנשלח מטעם ב"כ המפר, הוסבר כי המפר לא היה מודע להוראות החוק בדבר חובת הדיווח, ואף לא ראה את השילוט במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.

9. הוועדה התרשמה כי טיעונו של ב"כ המפר אינם משקפים כלל את שהיה באירוע בפועל.
10. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה. הוועדה לא קיבלה את טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים, ולעניין המודעות לחובת הדיווח. הוועדה שקלה בחומרה את חוסר שיתוף הפעולה מצדו, את התנהגותו הבוטה המתוארת לעיל וכן את נסיבות הפרה.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **15,000 ש"ח** בלבד.
14. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 62/21 - מוחמד אבו סוויד

נסיבות המקרה:

ביום 14.7.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 5,000 דינר ירדני (שווי כולל של כ-25,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפס 2,400 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד אבו סוויד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בסך 5,000 דינר ירדני.
3. הוועדה נקבעה ליום 22.7.21, ולבקשת ב"כ המפר נדחתה ליום 5.8.21.
4. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה ביום 14.7.21, וכן באמצעות מכתב טיעונים שהעביר ב"כ המפר יום לפני יום כינוס הוועדה.
5. המפר הינו אזרח ישראלי, אשר הגיע למעבר עם אחיו, עבדאללה אבו סוויד במגמת יציאה לירדן.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, טען ב"כ המפר כי מדובר בכספים שמקורם מעבודתו כמנהל בחברת כוח אדם שבבעלות המשפחה, ויעדם לטובת מתן סיוע למשפחת חברו. המפר לא הציג כל תימוכין לגרסתו.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת דיווח על הכנסת והוצאת כספים במזומן מישראל, אך סבר כי גובה חובת הדיווח עומד על 10,000 דולר, ולכן לא דיווח.
8. מן הצד השני, נטען על ידי ב"כ המפר, כי המפר כלל לא היה מודע להוראות החוק בדבר חובת הדיווח, ואף לא ראה את השילוט במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
9. הוועדה התרשמה כי טיעונו של ב"כ אינם משקפים כלל את שהיה באירוע בפועל. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה. מחד, לא קיבלה טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים, ואת הסבריו לסיבת אי הדיווח. מאידך, בחרה להתחשב בעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 63/21- אבו קשק רביע

נסיבות המקרה:

ביום 1.8.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 8,850 דולר ו- 11,800 ש"ח (שווי כולל של כ-40,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,700 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו קשק רביע (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בסך 8,850 דולר ו- 11,800 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 1.8.21, וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר אזרח ישראל, עצמאי בתחום הבניין.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מדובר בכספים שמקורם מעבודתו, ויועדו לצורך חופשה יחד עם אשתו.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק בדבר חובת הדיווח, אך סבר שגובה עומד על 50,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, מאחר וטענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, וכן לאור שיתוף הפעולה מצדו.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 64/21- מאג'ד נמארנה

נסיבות המקרה:

ביום 8.7.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 3,100 דולר ארה"ב ו-16,010 ש"ח (שווי כולל של כ-26,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 14,210 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מאג'ד נמארנה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בסך 3,100 דולר ארה"ב ו-16,010 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 26.7.21, באמצעות טיעונים בכתב שהעביר למזכירות הוועדה, וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי אשר הגיע למעבר הגבול לצורך יציאה לחופשה עם בני משפחתו במצרים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי שמר את כלל הכספים של כל בני משפחתו, זאת מאחר ולא יכלו לשמור בעצמם כי לבשו בגדי ים. המפר טען כי לא היה מודע לגובה הכספים הכולל שנשא עמו, וציין כי מכלל הסכום הכולל שנשא, רק 10,000 ש"ח היו שייכים לו, והסביר כי מקורם מהכנסותיו ויעדם לטובת החופשה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות הפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי יצא למצרים עם כ-15 מבני משפחתו לחופשה. לטענתו, לאחר שעבר לצד המצרי עם רכבו, התברר לו כי הרשויות במצרים אינן מאפשרות לו להכניס את רכבו למצרים משום שמתקנות על הרכב מצלמות. לפיכך, השאיר את שאר בני המשפחה במצרים וחזר לצד הישראלי להחנות את רכבו באילת, וחזר לבדו. המפר טען כי משום ששאר בני המשפחה היו בבגדי ים, השאירו עמו את כספיהם. הכספים היו מחולקים במעטפות שונות, כאשר כל מעטפה שייכת לבן משפחה אחר. המפר טען כי הכיר את הוראות החוק בדבר חובת הדיווח, אך סבר שגובהה עומד על 50,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, וכן כלל הכספים שנשא עמו.

7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, מאחר וטענתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, וכן לאור שיתוף הפעולה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 65/21- פאעור פריד

נסיבות המקרה:

ביום 25.7.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 11,300 דולר ארה"ב ו-5,400 ש"ח (שווי של כ-42,600 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 9,200 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פאעור פריד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 11,300 דולר ארה"ב ו-5,400 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 25.7.21. לבקשתו, הוועדה דנה בעניינו של המפר בהיעדרו, על בסיס טיעונים בכתב ששלח ואסמכתאות וע"פ חומרי החקירה כפי שהוצגו בפניה.
4. המפר הינו אזרח ישראלי ובעל עסק לממכר ולתיקון רכבים בשם "פריד סוכנויות". לדבריו, יצא מהארץ (דרך נתב"ג) למטרת נופש משפחתי יחד עם קרובי משפחה ממשפחתו המורחבת, כקבוצה של 11 אנשים, ועקב מוות פתאומי של קרובת משפחתו שב לישראל לבדו טרם הסתיימה החופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי עשרת אלפים ש"ח שייכים לו ונובעים מהכנסותיו מעסקו, אותם משך מחשבון הבנק שלו. המפר העביר לוועדה אסמכתאות לעניין זה, לרבות מכתב מרואה החשבון שלו וקבלות. יתרת הכספים שייכת לקרובי משפחתו אשר הביאו לו אותם כדי שישמור עליהם בתיקו. הכספים נועדו למימון הוצאות הנופש המשפחתי. עוד הוסיף המפר כי לאור עזיבתו בחופזה, שכח להשיב לבני משפחתו את הכספים ששייכים להם ושנתרו בתיקו. הוועדה קיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות הפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען לא הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.

7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה. כמו כן התחשבה הוועדה בשיתוף הפעולה של המפר עם בודקי המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 66/21- סמיר קראמאן

נסיבות המקרה:

ביום 2.8.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 8,800 דולר ארה"ב, 8,600 ש"ח, 1,100 דינר ירדני ו-500 אירו (שווי כולל של כ-44,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,700 דולר ארה"ב, 1,100 דינר ירדני ו-500 אירו

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סמיר קראמאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בסך 8,800 דולר ארה"ב, 8,600 ש"ח, 1,100 דינר ירדני ו-500 אירו.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 2.8.21, וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר אזרח ירדן, בעל עסק למסחר בברזל.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מדובר בכספים שמקורם מעבודתו, ויועדו לצורך נסיעותיו העסקיות. המפר טען כי הוא נוהג לנסוע עם כסף מזומן משום שבחלק מהמדינות שהוא נוסע אליהן לא ניתן לשלם בכרטיס אשראי. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק בדבר חובת הדיווח, אך סבר שגובה עומד על 10,000 דולר ארה"ב, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי

- הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, מאחר וטענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, וכן לאור שיתוף הפעולה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 67/21- מנסור מאטושה

נסיבות המקרה:

ביום 29.7.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 10,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-34,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מנסור מאטושה (להלן: "המפר").
 2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בסך 10,700 דולר ארה"ב.
 3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 29.7.21, וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
 4. המפר משמש כנומר בכנסייה בירושלים.
 5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מדובר בשכר שקיבל בירדן עבור עבודתו בכנסייה ובמענק ממשלת ארה"ב בגין מגפת הקורונה.
 6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
- לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק בדבר חובת הדיווח, אך סבר שגובהה עומד על 10,000 דולר ארה"ב, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.

7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, מאחר וטענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, וכן לאור שיתוף הפעולה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 68/21- לואי שאער

נסיבות המקרה:

ביום 8.8.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 11,800 דולר ארה"ב (שווי של כ-38,940 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,300 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר לואי שאער (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 11,800 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 8.8.21. לבקשת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. הוועדה ניסתה ליצור קשר עם המפר באמצעות מספר הטלפון שהשאיר, אך ללא מענה מצדו. לפיכך, החליט יו"ר הוועדה לדון במקרה ההפרה על בסיס חומרי החקירה כפי שהוצגו בפני הוועדה.
5. המפר הינו אזרח ישראלי, רתך במקצועו ומועסק כשכיר. לדבריו, יצא יחד עם בני משפחתו למצרים למטרת חופשה משפחתית.

6. לעניין מקור ויעד הכספים המפר טען כי 6,000 דולר ארה"ב מתוך כלל הכספים שנמצאו ברשותו שייכים לו הכספים הבאים: 8,000 ש"ח משך מחשבון הבנק שלו (המפר הציג בחקירתו צילומים של תדפיסי משיכה בנקאיים ע"ס 6,000 ש"ח לתימוכין בגרסתו), 2,500 ש"ח קיבל מאשתו ו-1,500 דולר ארה"ב אשר חסך בביתו, שייכים לו. כמו כן, 3,000 דולר ארה"ב שייכים לאמו ונועדו לעבור לאחד מאחיו ו-2,000 דולר ארה"ב נוספים שייכים לאחיו ונועדו לעבור לאח אחר.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען לא הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,200 ש"ח בלבד**.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 69/21- איהאב מרעי

נסיבות המקרה:

ביום 8.8.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 5,000 דולר ארה"ב, 2,800 ש"ח ו-200 אירו (שווי של כ-19,820 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,200 דולר ארה"ב ו-100 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר איהאב מרעי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 5,000 דולר ארה"ב, 2,800 ש"ח ו-200 אירו.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 8.8.21. לבקשת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. הוועדה ניסתה ליצור קשר עם המפר באמצעות מספר הטלפון שהשאיר, אך ללא מענה מצדו. לפיכך, החליט יו"ר הוועדה לדון במקרה ההפדה בהיעדרו של המפר ועל בסיס חומרי החקירה כפי שהוצגו בפני הוועדה.
5. המפר הינו אזרח ישראלי. יצא יחד עם בני משפחתו למצרים למטרת חופשה משפחתית. לדבריו, חצה את מעבר הגבול יחד עם בן דודו הקטין ושימש כאפוטרופוס שלו לעניין כספי החופשה שקיבל מאביו.
6. לעניין מקור ויעד הכספים המפר טען כי מתוך כלל הכספים 1,500 דולר ארה"ב שייכים לבן דודו הקטין ואילו יתרת הכספים, 3,500 דולר ארה"ב ו-200 אירו שייכים לו, אותם חסך מעבודתו.
7. לעניין נסיבות ההפדה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען לא הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
- הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפדה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפדה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפדה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **800 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 70/21 - אולגה בזיקו

נסיבות המקרה:

ביום 8.8.21 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותה 45,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-146,212 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווחה על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 29,500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת אולגה בזיקו (להלן: "המפרה").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 45,000 דולר ארה"ב.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 8.8.21 וכן, בפני חברי הוועדה ביום 11.8.21.
4. המפרה הינה אזרחית ישראלית המתגוררת דרך קבע בישראל ונוסעת לעתים קרובות לאוקראינה לביקורים משפחתיים. הנ"ל הגיעה מאוקראינה יחד עם שתי בנותיה בנות 9 כשברשותה כספים במזומן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טענה המפרה כי קיבלה את הכספים מבנה, מדובר בכספי עבודה אותם משך מחשבון הבנק שלו. לדבריה, הכספים נועדו למימון חופשה ולמחייה שוטפת.
הוועדה קיבלה את גרסת המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי הכירה הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סברה כי משום שהגיעה יחד שתי בנותיה, אין הם חורגים במשותף מסף הדיווח העומד על 50,000 ש"ח לאדם. לדבריה, מדובר בכספים שלה ושל בנותיה והיא כאפטרופסית הטבעית של הבנות החזיקה בכספים.
הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין זה.
לעניין זה, בסעיף 9(ב) לחוק איסור הלבנת הון כתוב במפורשות כי חובת הדיווח חלה על אדם הנכנס או היוצא מישראל אם ברשותו כספים בשווי הגבוה מהשיעור הקבוע בתוספת הרביעית לחוק. כפי שכבר קבעה הוועדה לא פעם בעבר, חובת הדיווח חלה גם כאשר מדובר בכסף אשר שייך לבני זוג או בני משפחה שכן מדובר בסכום כסף שמקורו ויעדו אחד ועל כן יש לדווח עליו בכניסה או ביציאה מישראל.
עם זאת, הוועדה התחשבה בקביעת גובה העיצום בכך שהמפרה ביררה טרם הגעתה למעבר הגבול אודות חובת הדיווח וקיבלה ככל הנראה מידע שגוי.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הגבוה של ההפרה. הוועדה התחשבה בכך שקיבלה את טענת המפרה שלפיה ביררה לפני שנכנסה לארץ וקיבלה מידע שגוי בכל הנוגע לחובת הדיווח, בכך שגרסתה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלה עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתה הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **8,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפרת הדיווח.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 71/21 - חאלד חטיב

נסיבות המקרה:

ביום 9.8.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 8,400 דולר ארה"ב (שווי של כ-27,720 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,700 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חאלד חטיב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 8,400 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 9.8.21. לבקשת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, בבעלותו חברה המספקת שירותי מחשוב וחברה נוספת לייבוא ושיווק של ריהוט משרדי. לדבריו, יצא לירדן על מנת לאתר ספקים לרהיטים אותם ברצונו מייבא מטורקיה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים המפר טען כי הכספים שייכים לו, מדובר בכספי עבודה אשר נמשכו מקופת עסקו. לדבריו, הכספים נועדו למימון עסקאות עתידיות אפשריות אל מול הספקים וכן עלויות שהייתו בירדן.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 10,000 דולר ארה"ב בדומה לנתב"ג, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה של המפר עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 72/21- סמי עמר

נסיבות המקרה:

ביום 9.8.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 6,800 דינר ירדני ו-5,100 ש"ח (שווי של כ-35,020 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,250 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סמי עמר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 6,800 דינר ירדני ו-5,100 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 9.8.21. לבקשת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, בבעלותו משתלה בהוד השרון. לדבריו, יצא לירדן על מנת לקנות שמלת חתונה לבתו, אך בסופו של דבר לא ביצע את הרכישה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים המפר טען כי הכספים שייכים לו, מדובר בכספי עבודה אשר נמשכו מקופת עסקו. לדבריו, הכספים נועדו למימון רכישת שמלת החתונה של בתו והוצאות שהייתו בירדן.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. כמו כן נטען, כי לא ראה את שלטי ההסבר בדבר חובת הדיווח במעבר הגבול, שכן אינו יודע קרוא וכתוב.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
8. ב"כ המפר ביקש את התחשבות הוועדה לאור נסיבותיו האישיות הקשות של המפר. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בנסיבותיו האישיות הקשות כפי שתוארו בא כוחו ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 73/21 - אחמד שעבאן

נסיבות המקרה:

ביום 10.8.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 21,100 דולר ארה"ב במזומן (שווי של כ-69,630 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. מחקירתו עלה כי הוא נושא את הכספים בעבור אחרים וכי הכספים אינם שייכים לו. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו כלל הכספים בגובה 21,100 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אחמד שעבאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 21,100 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 10.8.21. לבקשת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, לאחרונה פתח משרד תיירות. לדבריו, יצא למצרים למטרת חופשה והשתתפות באירוע.
5. לעניין מקור ויעד הכספים המפר טען כי הכספים שייכים לשלושה ממקורביו שבבעלותם משרדי תיירות בארץ. לדבריו, בטרם יצא למצרים, ביקשו ממנו אותם מקורבים שיעביר בעבורם תשלום במזומן לחברת תיירות מצרית בשם: "El Nahar Tour". בעבור אדם בשם פאדי חגאזי - 6,400 דולר ארה"ב, בעבור אדם בשם עומר מסעוד - 8,000 דולר ארה"ב ובעבור אדם בשם פואד מחול - 6,700 דולר ארה"ב. לתימוכין, הציג ב"כ המפר בפני הוועדה תצהירים לבעלות על הכספים מטעמן של משרדי התיירות הישראליים, תצהיר מטעם החברה המצרית לפיו מינו את המפר להעביר את כספי התשלום ממשרדי התיירות הישראליים למצרים, שוברי המרה ומסמכים נוספים המאששים את טענתו לעניין מקור ויעד הכספים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות הפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הגבוה של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **10,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 74/21- מעאויה הרייש

נסיבות המקרה:

ביום 12.8.2021 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בגובה 10,980 דולר ארה"ב ו-3,200 ש"ח (שווי של כ-38,700 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך נתפסו מעמו כספים בגובה 10,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מעאויה הרייש (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 10,980 דולר ארה"ב ו-3,200 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 12.8.21. לבקשת המפר, ביום כינוס הוועדה הדין בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, עובד כשליח שכיר בחברה למשלוחי מזון. לדבריו, יצא למצרים עם משפחתו למטרת חופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים המפר טען כי הכספים שייכים לו ולבני משפחתו ונועדו לממן את הוצאות חופשתם במצרים.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה ובכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 75/21 - עבאס רחייל

נסיבות המקרה:

ביום 12.8.2021 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בגובה 15,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-53,900 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. מחקירתו עלה חשד כי הכספים אותם נשא אינם שייכים לו. לפיכך, נתפסו מעמו כלל הכספים בגובה 15,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עבאס רחייל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 10,980 דולר ארה"ב ו-3,200 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 12.8.21. לבקשת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית, עם בא כוחו, עוה"ד הואש עבד אלסלאם.
4. המפר הינו אזרח ישראלי ועובד כשכיר בתור סוכן נסיעות במשרד יוניברסל טרוול בטמרה. המפר מלווה קבוצות תיירים מטעם משרד התיירות. לדבריו, יצא במסגרת עבודתו לליווי קבוצה של כ-40 תיירים למצרים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים המפר טען כי הכספים שייכים למשרד התיירות בו הוא מועסק ונועדו לממן תשלום בעבור חוב של המשרד לחברת תיירות מצרית בשם "סאן אינטרנשיונל" ובעבור תשלום בגין שירותי תיירות בעבור קבוצת התיירים הנוכחית אותה ליווה. לתימוכין, הציג המפר מסמכים וקבלות אודות בעלות חברת "יוניברסל

- טרויל" על הכספים וכן הצהרה מטעמם אודות העברת סך של 15,000 דולר ארה"ב באמצעותו לחברה המצרית.
- הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 20,000 דולר ארה"ב ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
 7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
 8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
 9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הגבוה של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
 10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **10,000 ש"ח** בלבד.
 11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
 12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 76/21 - מחאג'נה האשם

נסיבות המקרה:

ביום 18.8.2021 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בגובה 57,900 דולר ארה"ב ו-650 דינר ירדני (שווי של כ-180,150 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מעמו כספים בגובה 51,900 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מחאג'נה האשם (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 57,900 דולר ארה"ב ו-650 דינר ירדני.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 18.8.21. לבקשת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, הינו חבר בעמותה בשם: "אל עוליא ללחג ואלעומרה" שמטרתה לסייע לתיירים הנוסעים למכה שבסעודיה ובכדי להסדיר את ההליך אל מול משרד

- הדתות בירדן. המפר טען בחקירתו כי יצא לירדן מתוקף תפקידו מטעם העמותה כדי להיערך להגעתם של תיירים למכה בעת הקרובה.
5. המפר טען כי הוא יצא בעבר לנסיעות דומות עם עשרות אלפי דולרים, לטענתו. לדבריו, לפני תקופת הקורונה נהג לצאת כעשר פעמים בשנה.
6. לעניין נסיבות ההפרה, לאחר שעבר המפר את עמדת המכס, נשאל על ידי בודקי המכס האם יש ברשות כספים. המפר הציג את הכספים שהיו בכיסו בסך 5,000 דולר ארה"ב ועוד מספר שטרות של 50 דינר. המפר נשאל האם יש ברשותו כספים נוספים והשיב שאין עוד כספים ברשותו. על אף זאת, בעת ספירת הכספים, וטרם בדיקת רכבו של המפר נשאל המפר האם יש כספים ברכבו. לנוכח זאת, השיב המפר כי ברשותו 50,000 דולר ארה"ב נוספים המונחים בתיק ברכבו.
7. לעניין מקור ויעד הכספים המפר טען בחקירתו כי הכספים הינם תשלומים של הנוסעים לחאג' אשר משלמים לעמותה בעבור נסיעתם. לדבריו, העמותה דואגת להעביר את הכספים לירדן. לעומת זאת, ביום דיון הוועדה, טען בא כוחו של המפר כי מקור הכספים הוא הלוואה שלקח המפר מבעל צ'יינג' בשכם בשם כרים אחמד מוחמד בדאח, ונועדו לממן בטוחות למקרה של מצב חירום במהלך ליווי קבוצת הנוסעים. לתימוכין, הציג המפר מסמך הסכם בדבר ההלוואה ותצהיר ממנכ"ל העמותה שבה הוא חבר. לפי מסמך הסכם ההלוואה, בעל הצ'יינג' שלח, באמצעות שליח מטעמו, את ההלוואה למפר והיא ניתנה ללא ריבית. בא כוח המפר טען כי הכספים של העמותה מועברים ישירות בהעברה בנקאית בעוד שהכספים שנמצאו ברשות המפר נלקחו על דעת המפר וכי הוא צריך להשיבם באופן אישי. בא כוח המפר לא ידע להסביר את הסתירה בין גרסתו לגרסת המפר ביום חקירתו. יתר על כן, גרסתו של בא כוח המפר לא תאמה את גרסת המפר בדבר העובדה שנהג בעבר לצאת עשרות פעמים עם כספים בסך עשרות אלפי דולרים לשם אותה מטרה.
- לפיכך, הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
- הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הגבוה של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ואת גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים. מאידך התחשבה בכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **25,000 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 77/21 - פוג' ברנרד ברתלמי

נסיבות המקרה:

ביום 18.8.2021 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בגובה 3,190 דולר ארה"ב, 2,100 דינר ירדני ו-1,300 ש"ח (שווי של כ-21,227 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. נתפסו מעמו כספים בגובה 2,830 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פוג' ברנרד ברתלמי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 3,190 דולר ארה"ב, 2,100 דינר ירדני ו-1,300 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 18.8.21. לבקשת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו כומר מטעם הכנסייה הפטריארכית בירושלים. לדבריו, יצא לירדן לטקס הסמכת כמרים שהתקיימה מטעם הכנסייה בירדן.
5. לעניין מקור ועד הכספים המפר טען כי הדולרים והשקלים שייכים לו, וכי הגיע עם כספים אלה מארה"ב. את יתרת הכספים, בדינר ירדני, קיבל מהכנסייה בירדן, והם נועדו לממן את הוצאות ביקורו בירדן ולהוצאות הסמכת הכמרים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ועד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 10,000 דולר ארה"ב כפי שקיים בארה"ב, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ועד הכספים התקבלה, את שיתוף הפעולה שלו, ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **700 ש"ח** בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 78/21- אמיר אזברגה

נסיבות המקרה:

ביום 19.8.2021 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בגובה 5,100 דולר ארה"ב, 3,150 דינר ירדני ו-5,400 ש"ח (שווי של כ-36,310 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. נתפסו מעמו כספים בגובה 3,800 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אמיר אזברגה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 5,100 דולר ארה"ב, 3,150 דינר ירדני ו-5,400 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 19.8.21. לאור התפשטות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיווח בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, הינו בעלים של חברת בנייה בשם: "גמא ניהול פרויקטים". לדבריו, יצא לירדן עם בני משפחתו למטרת חופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מדובר בכספי עבודה שלו ושל אשתו אותם משך מחשבון הבנק שלו ונועדו למימון חופשתם בירדן.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך היה מבולבל וטרוד בעת הגעתו אל מעבר הגבול ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של

- המפר לעניין הפרת חובת הדיווח ומאיךך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 79/21- סלים שלום מועלם

נסיבות המקרה:

ביום 23.8.2021 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בגובה 24,000 דולר ארה"ב ו-1,950 דינר ירדני (שווי של כ-86,647 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מעמו כספים בגובה 16,500 דולר ארה"ב ו-1,950 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סלים שלום מועלם (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 24,000 דולר ארה"ב ו-1,950 דינר ירדני.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 23.8.21. לאור התפשטות נגיף הקורונה ובהסכמת המפר, ביום כינוס הוועדה הדיון בעניינו של המפר התקיים באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, איננו עובד מזה 5 שנים ומתפרנס מקצבת נכות. בחקירתו, טען כי יצא לירדן בכדי להמריא מעמאן למולדובה. עם זאת, לא היו ברשות המפר כרטיסי טיסה למולדובה, והוא השיב לחוקרי המכס כי תכנן לרכוש כרטיסים לאחר שיגיע לירדן. לעומת זאת, בדיון בפני הוועדה טען בא כוחו של המפר כי יצא לירדן בכדי לעבור טיפולי שיניים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו, לאשתו ולבנו מחסכונות משותפים. לדבריו, הכספים נועדו לממן טיפולי שיניים שהוא אמור לעבור. לתימוכין, הציג מסמך ובו זימון לרופא שיניים בירדן ותצהיר חתום ע"י בנו לעניין בעלותו על חלק מהכספים שנתפסו.
6. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הגבוה של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה מחמת הספק ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **15,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 80/21- מארק דברניאק

נסיבות המקרה:

1. במסגרת הוצאה לפועל של בקשה לחיקוק דין מגרמניה בחשד כי המפר לכאורה מעורב בפעילות בלתי חוקית להונאות רשת של קורבנות בסך של כ-6 מיליון אירו, עבירות מס ועבירות הלבנת הון, נפתחה כנגד המפר לכאורה חקירה משטרתית במפלג הונאה ת"א בשיתוף יחידת יהלום שברשות המסים.
2. בחיפוש שנערך ביום 23.5.2021 בכספת הרשומה על שמו של המפר לכאורה בסניף בנק לאומי בדיזינגוף סנטר בתל אביב, נמצאו ונתפסו כספים בשטרות מזומן, במעטפות שונות, אשר נושאות שמות של בתי מלון בחו"ל, בסך של 328,000 אירו ו-4,500 דולר ארה"ב במזומן (שווי של כ-1,277,470 ש"ח).
3. המפר לכאורה נעצר בבולגריה, ובהמשך הוסגר לגרמניה, וסירב למסור גרסה כלשהי אודות הכספים שנתפסו.
4. למפר לכאורה לא קיימים, וגם לא היו בעבר מקורות הכנסה בישראל אשר יכולים להצביע על מקור הכספים שנתפסו בכספת. כמו כן, במהלך חקירתו נבדקו כניסותיו ויציאותיו מישראל אל מול ביקוריו בכספת, בדיקה זו מצביעה על כך שהמפר לכאורה ביקר בכספת בעקביות בסמוך למועדי כניסתו ויציאתו מישראל.
5. לאור האמור, התעורר חשד כי מדובר בכספים חבי דיווח אשר הוכנסו לישראל בין השנים 2018-2021, מבלי שהמפר לכאורה הצהיר עליהם ובניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, הוחלט לכנס את הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה").
6. תמצית העובדות:
7. המפר לכאורה עצור בגרמניה, יחד עם שני אזרחים ישראלים נוספים, בגין חשד למעורבות בפרשת הונאת רשת מורכבת, אשר במסגרתה הונה קורבנות תמימים, וגנב את כספם, בסך כולל של 6 מיליון אירו, ובביצוע עבירות מס ועבירות לפי חוק איסור הלבנת הון. המפר לכאורה לא שיתף פעולה עם רשויות האכיפה, סירב להיחקר על ידי חוקרי המכס אשר ביקשו להגיע לגרמניה לבצע את החקירה או למסור את גרסתו בכל אופן אחר. לפיכך, גרסתו נשמעה לראשונה באמצעות באי כוחו, בדיון בפני הוועדה, ביום 26.8.21.
8. המפר לכאורה הינו אזרח ישראלי המחזיק בדרכון גרמני, ומתגורר דרך קבע בסופיה, בולגריה.

9. ביום 7.5.2021 נעצר המפר לכאורה בבולגריה, יחד עם עוד שני חשודים בחשד לביצוע הונאת רשת, עבירות הלבנת הון ועבירות מס, במסגרת חקירה משותפת של יורופול, משטרת גרמניה, משטרת בולגריה, משטרת ישראל ורשות המסים בישראל. במסגרת החקירה, החשוד הוסגר מבולגריה לגרמניה.
10. בעקבות הוצאה לפועל של בקשה לעזרה משפטית מגרמניה נערך חיפוש, ביום 23.5.2021, בכספת הרשומה על שמו של המפר לכאורה בסניף בנק לאומי בדיזינגוף סנטר בתל אביב. הכספת בבנק נשכרה על ידי המפר לכאורה בתחילת שנת 2018. במהלך החיפוש נמצאו ונתפסו בכספת כספים במזומן, בסך של 328,000 אירו ו- 4,500 דולר ארה"ב (שווי של כ-1,277,470 ש"ח). הכספים היו מונחים בשטרות, בחלק מהמעטפות השונות, אשר עליהן מוטבע לוגו של בתי מלון שונים באירופה.
11. הכספים נתפסו על פי צו של בית המשפט אשר הוצא על ידי משטרת ישראל. הכספים האמורים לעיל מוחזקים, מכוח הצו, על ידי משטרת ישראל.
12. ממצאי החקירה מצביעים על כניסות ויציאות מישראל של המפר לכאורה בין השנים 2018 - 2021. ניתוח פלט כניסות ויציאות המפר לכאורה מישראל, אל מול פלט ביקוריו בכספת מצביע על כך כי המפר לכאורה ביקר בכספת, בעיקר סמוך למועד כניסותיו ויציאותיו מישראל.
13. עוד, על פי ממצאי החקירה, למעט המפר לכאורה, אף אחד לא ביקר בכספת ולאף אחד מלבדו אין הרשאה או גישה אליה.
14. לבקשת ב"כ המפר לכאורה הועברו לעיונם, טרם הדיון בפני הוועדה, חומרי החקירה בתיק, כפי שהתקבלו ממשטרת ישראל.
15. טענות המפר לכאורה:
16. לעניין מקור ויעד הכספים, הודו ב"כ המפר לכאורה כי כל הכספים שנמצאו בכספת שייכים למפר לכאורה.
17. ב"כ המפר לכאורה טענו כי למפר לכאורה אין, ולא היו הכנסות בישראל. לטענתם, בשנים האחרונות המפר לכאורה עבד והפיק הכנסות בברזיל, ארה"ב וגרמניה. עם זאת, הכחישו ב"כ המפר לכאורה כי מקור הכספים בחו"ל וכי הכספים הועברו מחו"ל על ידי המפר לכאורה, אך מנגד סרבו בתוקף לתת כל הסבר לחברי הוועדה בנוגע למקור הכספים שנתפסו בכספת, וזאת על אף שהוועדה אפשרה להם לטעון את גרסתם, מספר רב של פעמים במהלך הדיון. במהלך הדיון חזרו ב"כ המפר לכאורה על טענתם הלקונית כי מקור הכספים חוקי, אך לא הואילו לפרט את מקורו ולבסס את טענתם לחוקיותו או לכל הפחות לספק הסבר כלשהו לעניין זה. לשאלת חברי הוועדה האם יש למפר לכאורה אסמכתאות אשר יכולות לקשר בין הכספים למקור חוקי כלשהו, או אשר יוכל להציג כתימוכין לטענותיו, השיבו ב"כ המפר לכאורה כי אין למפר לכאורה שום אסמכתאות.
18. בנוסף, טענו ב"כ המפר לכאורה כי חלק מהכספים שנמצאו בכספת מקורם בירושה שקיבל, בשטרות אירו במזומן, מאמו, שנפטרה בשנת 2019. עם זאת, ב"כ המפר לכאורה לא הציגו כל אסמכתא, כגון צו ירושה וכדומה, שתתמוך בטענתם. בהמשך הדיון טענו ב"כ המפר לכאורה כי אמו העניקה לו את הכספים עוד בחייה אך גם לכך לא הציגו כל אסמכתא. ב"כ המפר לכאורה טענו כי אמו עבדה כעובדת סוציאלית עד שיצאה לגמלאות, אך התקשו להסביר מדוע הרוויחה את משכורתה באירו במזומן, או מדוע שמרה את הכספים בביתה ולא בחשבון בנק. כמו כן, התקשו להסביר מדוע העניקה האם את כספיה למפר לכאורה בלבד ולא חילקה אותם בין שלושת בניה.
19. בנוסף, טענו ב"כ המפר לכאורה כי לא הפקיד את הכספים בכספת לאחר כניסותיו לארץ מחו"ל, אלא כי היה נוהג להוציא כספים מהכספת לפני כל יציאה מהארץ, לצרכיו בחו"ל. עם זאת, כאמור, סירבו ב"כ המפר לכאורה לספק הסבר בנוגע להימצאות הכספים בכספת ואיך הגיעו לשם.
20. לשאלת חברי הוועדה האם יש למפר לכאורה חשבון בנק בישראל, השיבו ב"כ המפר לכאורה כי יש לו חשבון בנק וכי מופקדים בחשבון כ-200,000 ש"ח. עם זאת, התקשו ב"כ המפר לכאורה להסביר מדוע לא הפקיד המפר לכאורה את כספיו בחשבון אלא העדיף לשמור אותם בכספת, במזומן.

21. לעניין נסיבות ההפרה, הכחישו ב"כ המפר לכאורה כי מדובר בהפרה של חובת הדיווח, וטענו כי לא קיים קשר בין כניסותיו ויציאותיו מישראל לבין ביקוריו בכספת או הימצאות הכספים בה.
22. בנוסף, טענו ב"כ המפר לכאורה כי המפר לכאורה היה נוהג לבקר בכספת ולהוציא ממנה כספים טרם יציאותיו מישראל לחו"ל לצורך "בזבזים" בחו"ל.
23. ב"כ המפר לכאורה כפרו בסמכותה של הוועדה להטיל עיצום כספי על המפר לכאורה, לנוכח הנסיבות. כמו כן, טענו כי אין לוועדה סמכות לשאול שאלות לעניין מקור ויעד הכספים.
24. לעניין זה טענו ב"כ המפר לכאורה כי הבקשה להטלת עיצום כספי פסולה, ולוועדה לא קיימת סמכות לדון בתיק מאחר ולכאורה, לא קיים ביסוס עובדתי לכך שהמפר לכאורה הכניס כספים חבי הצהרה לישראל.
25. בנוסף, טענו ב"כ המפר לכאורה, כי גם אם הכניס, כטענת הוועדה, את הכספים עמו בעת כניסותיו לישראל, הרי שאם יחולק הסכום שנמצא בכספת למספר הכניסות, ימצא כי לא חרג מהסף המותר להכניס ללא דיווח בכל כניסה.
26. החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:
27. לאחר בחינת מכלול נסיבות העניין וטענות באי הכוח במהלך הדיון בוועדה, קובעת הוועדה כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מארק דברניאק (להלן: "המפר").
28. גרסתו של המפר נשמע לראשונה במהלך הדיון בפני הוועדה, ביום 26.8.2021, באמצעות באי כוח, בכתב ובעל פה.
29. לעניין מקור ויעד הכספים, טענו ב"כ המפר כי מקור הכספים חוקי אך סירבו למסור הסבר לגרסה או לספק לחברי הוועדה ראייה ולו לכאורית, לעניין מקור הכספים. בנוסף, טענו ב"כ המפר כי אין בידיו של המפר להשיג אסמכתאות לעניין זה. כמו כן, טענו ב"כ המפר כי מקור הכספים אינו בחו"ל. בנוסף, טענו כי מקור חלק מהכספים בירושה (מתנה) שקיבל מאמו, לפני מותה, בשנת 2019. למעט טענות אלו סירבו ב"כ המפר לספק מידע נוסף אודות מקור ויעד הכספים בטענה כי אין לוועדה סמכות לדון בשאלת מקור ויעד הכספים.
30. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. זאת לנוכח העובדה שב"כ המפר לא הצליחו לבסס את טענותיהם בנוגע למקורם ויעדם. מממצאי החקירה, ומטענות ב"כ המפר עולה כי למפר אין מקורות הכנסה בישראל וכי מרכז חייו הכלכליים בחו"ל. בפועל, לא נמסרה שום אסמכתא, מידע או פרט קונקרטי בנוגע למקור הכספים שנתפסו. כמו כן, עמדה לנגד עיני הוועדה העובדה כי המפר נמצא במעצר בגרמניה, כתוצאה מחקירה בינלאומית מורכבת, בחשד כי הוא ביצע פעילות עבריינית שכללה הונאה, עבירות מס, ועבירות הלבנת הון בהיקף גבוה. לפיכך, קבעה הוועדה כי בהתבסס על הראיות והנסיבות המונחים בפניה, מקור הכספים ב"רכוש אסור", והמפר הביא אותם לישראל על מנת להפקידם בכספת, כך שיהיו מוסתרים היטב מרשויות האכיפה.
31. העובדה שמקור הכספים בחו"ל מתחזק לנוכח העובדה כי הכספים נמצאו במעטפות הנושאות את שמם של בתי מלון בחו"ל.
32. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, התרשמה הוועדה כי הכספים הוכנסו לישראל באמצעות המפר, תוך הפרת חובת הדיווח. נסיבות תפיסת הכספים, היעדר הסברים בעל פה או אסמכתא כלשהי מטעם המפר, היעדר שיתוף הפעולה שלו, והימנעותו להמציא מסמכים כאמור, מחזקים את מודעותו של המפר לקיום חובת דיווח ואת כוונתו להימנע מלדווח.
33. מהצלבת מועדי כניסתו לארץ ויציאתו ממנה אל מול כרטסת ביקוריו בכספת, עולה כי החל ממועד פתיחת הכספת לראשונה ביום 18.2.2018, ביקר המפר בכספת 19 פעמים, כשבכל הפעמים נכנס או יצא מישראל בסמוך למועד הביקור.
34. כך, בהינתן שהמפר הכניס רק סכום של 328,000 אירו ו-4,500 דולר ארה"ב, הרי שבממוצע הכניס או הוציא מישראל סכום העולה על הסכום החייב בדיווח, ובכך, הפר את חובת הדיווח לפי סעיף 9 לחוק, בין אם בפעם אחת או במספר פעמים. זאת גם אם בכל פעם הוכנס סכום שאינו עובר את סף הדיווח.

35. הוועדה אינה מקבלת את הסברי ב"כ המפר, ולמעשה סבורה כי גם אם פיצל את הסכום שנתפס בכספת למספר הפעמים שנכנס לארץ, הרי שמעשיו של המפר מהווים עבירה של עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח, על פי סעיף 3(ב) לחוק, בנסיבות סעיף 9 לחוק (ראה לעניין זה ת"פ 14-04-21432 מדינת ישראל נ' חייא (עציר) ואח').
36. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הֶבְנֵיָה (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.
37. הוועדה דוחה את טענת ב"כ המפר כי אין לה סמכות לדון במקרה ההפריה. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, פלילי ובמסגרתו ניתן להגיש כתב אישום בשל הפרה, לפי סעיף 10 לחוק ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק; והשני, מינהלי ובמסגרתו מתכנסת ועדת עיצומים מכוח סעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה, קיימת לוועדה הסמכות לדון במעשה ההפריה ולהטיל עיצום כספי.
38. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
39. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדיווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
40. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
41. "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
42. ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.

43. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
44. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות בארצות הברית ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור.
45. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:
46. CASH COURIERS
- "Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation. Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed. Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."
47. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
48. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
49. לשם שלמות התמונה נוסף ונציין, כי המדיניות המשתקפת בפסיקת בתי המשפט היא מדיניות של החמרה בגובה העיצומים המוטלים על מפריים, והיא מכוונת למנוע מצב בו "ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע" (וע (רמ') 1-08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים (לא פורסם, 6.5.09). כן ראו: עש"א (ת"א) 28385-02-11 בלעווי נ' מדינת ישראל, הוועדה לעיצום כספי (לא פורסם, 1.6.2011)).
50. כמו כן, הוועדה בחנה החלטות קודמות בנסיבות דומות, כמפורט להלן:
51. בהחלטה מיום 25.7.2017 נדון עניינה של גב' ולנטינה אושקובה, אשר הכניסה לישראל בין חודש נובמבר 2014 לבין חודש דצמבר 2015 כספים בסכום של 200,000 דולר ארה"ב במזומן. הוועדה הטילה על המפרה עיצום כספי בסך של 200,000 ש"ח לאחר שקיבלה את גרסתה לעניין מקור ויעד הכספים ולקחה בחשבון שיקוליה את

- מודעותה של המפרה לחובת הדיווח ואת פעולותיה לפיצול הכספים לסכומים קטנים כדי לחמוק מדיווח.
52. בהחלטה מיום 13.02.2020 נדון עניינה של גב' רבקה סופר, אשר נכנסה לישראל כבשרשותה סכום של 179,740 אירו עליו לא הצהירה. הוועדה הטילה על המפרה עיצום כספי בסך 179,740 אירו וזאת לאור היקפה הכספי הגבוה של ההפרה, מודעותה של המפרה לחובת הדיווח, פעולותיה האקטיביות בניסיון להימנע מדיווח ולאחר שלא השתכנעה בנוגע למקור החוקי של הכספים.
53. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין. הוועדה שקלה את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה של המפר, את העובדה שמדובר בסכום הפרה גבוה שקיים לגביו חשד כבד כי מקורו בפעילות פלילית של המפר, את העובדה כי טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים לא התקבלו, את המטרה להתחמק מדיווח, את חוסר שיתוף הפעולה הקיצוני של המפר, אשר סירב להיחקר על ידי חוקרים ישראלים בקשר לכסף התפוס ובנוסף, את העובדה שסירב לספק כל אסמכתא או הסבר בנוגע למקור הכספים או נסיבות המקרה, ואת כלל הנסיבות המקיפות אשר צוינו בהחלטתה.
54. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להטיל על המפר עיצום כספי בסך **כלל הכספים שנתפסו, 328,000 אירו ו-4,500 דולר ארה"ב**, כשוויים בשקל חדש על פי השער היציג, ביום תשלום העיצום הכספי בפועל.
55. היה ולא ישולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים אצל משטרת ישראל.
56. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.
57. יצוין כי בעקבות ערעור של המפר לבית המשפט הופחת העיצום ל-700 אלף ₪.

מקרה הפרה 81/21 - אחמד אבו קטש

נסיבות המקרה:

ביום 26.8.2021 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בגובה 6,100 דולר ארה"ב (שווי של כ-19,893 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. מחקירתו עלה כי הוא נושא את הכספים בעבור אחרים וכי הכספים אינם שייכים לו. לפיכך, נתפסו מעמו כספים בגובה 5,500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אחמד אבו קטש (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 6,100 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 26.8.21. לאחר מס' ניסיונות להעלות את המפר לשיחת וועידה טלפונית כמוסכם, אך ללא מענה מצדו, החליט יו"ר הוועדה לדון במקרה ההפרה בהיעדרו של המפר ובהתבסס על חומרי החקירה כפי שהוצגו בפניה וטיועונים בכתב ששלח המפר.
4. המפר, אזרח ישראלי, סיים לאחרונה לימודי סטאז' ברפואה וכרגע איננו מועסק. יצא למצרים למטרת חופשה. לדבריו, סגר את החופשה באמצעות סוכנת נסיעות בשם סוזן מורד ונתבקש להעביר מטעמה כספים לנציג חברת התיירות שתקבל אותו במלון בשארם א שיח'.

5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים למשרד נסיעות בשם: "דרים טורס" ונועדו לממן את עלויות אירוחו במלון. המפר הציג קבלות מבית המלון לתימוכין בגרסתו.
- הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
- הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 82/21- חסין נצר

נסיבות המקרה:

ביום 1.9.2021 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "ארז" כשברשותו 23,440 ש"ח עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 11,440 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חסין נצר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 23,440 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 1.9.21, בשנית בפני חוקרי המכס ביום 2.9.21 ובשלישית בדיון (טלפוני) בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 9.9.21.
4. המפר הינו תושב עזה וסוחר בקר, במסגרת עבודתו נכנס לישראל בכדי לרכוש צאן ובקר מספקים ישראליים שונים. לדבריו, נכנס לישראל בכדי לרכוש בקר מספק בקיבוץ פטיש אך בסופו של דבר העסקה לא יצאה אל הפועל.

5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו ולמשפחתו, אותם חסך בביתו. לדבריו, כספים אלו נועדו לממן עירבון בגין עסקת רכישת הבקר, שלא יצאה בסופו של דבר לפועל ועל כן שב עמם לביתו בחזרה לעזה. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי חובת הדיווח חלה רק בכניסה לישראל ולא ביציאה ממנה ולכן לא דיווח. כמו כן טען המפר כי דיווח בעבר בכניסה לישראל כשנכנס עם כספים מעל לסף הדיווח.
- הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח, גם בכל הנוגע להוצאת כספים מישראל, זאת בייחוד נוכח היותו סוחר שזו לא הפעם הראשונה שבה הוא עובר במעבר וכן נוכח העובדה שידע על אודות קיום חובת הדיווח בכניסה לישראל ואף טען כי הצהיר בעבר על כספים שברשותו.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 83/21- פרנסיס סלומון ללוש

נסיבות המקרה:

ביום 6.9.2021 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו כספים בגובה 51,300 ש"ח ו-7,000 אירו (שווי של כ-78,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מעמו כספים בגובה 7,000 אירו ו-1,300 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פרנסיס סלומון ללוש (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 51,300 ש"ח ו-7,000 אירו.

3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס וחוקרי המכס ביום 6.9.21 ובשנית בדיון (טלפוני) בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 14.9.21.
4. המפר, תושב ישראל, עוסק בחזנות ומשמש כמוהל בקרב הקהילה היהודית בצרפת. לדבריו, שב לישראל לאחר שהות של כחודש וחצי בצרפת.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי חלק מן הכספים שייכים לו והינם פרי עבודתו האחרונה בתור חזן ומוהל וחלק קיבל מקרובי משפחתו בצרפת כדי שיעבירם כעזרה כלכלית לבני משפחתו בארץ. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 100,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח ואודות סף הדיווח. הוועדה רואה בחומרה גם את העובדה שהמפר ידע כי סף הדיווח ביציאה מצרפת עומד על 10,000 יורו ולפיכך בחר מבעוד מועד לחלק את הכסף לשתי מעטפות ולפצלו בינו לבין אשתו על מנת להתחמק מחובת הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **6,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 84/21- אחמד גולאני

נסיבות המקרה:

ביום 8.9.2021 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו כספים בגובה של 28,300 דולר ארה"ב (שווי של כ-91,120 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מעמו כספים בגובה 12,700 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אחמד גולאני (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה של 28,300 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס וחוקרי המכס ביום 8.9.21 ובשנית בדיון (טלפוני) בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 14.9.21, באמצעות אביו.
4. המפר הינו סטודנט לרפואה המתגורר בקנדה. לדבריו, הגיע לישראל למטרת ביקור משפחתי ובכדי להעביר לאביו כספים לשם תשלום חובות.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי משך את הכספים מחשבון הבנק שלו והציג אישור משיכה בנקאי ע"ס 30,000 דולר ארה"ב. בדיון בפני הוועדה טען אביו של המפר כי הוא ואחיו העבירו את הכסף לחשבון של המפר בקנדה. עוד טען, כי הכספים נועדו למימון התשלום בגין חובותיו של אביו וכי לא עשה העברה בנקאית לחשבון של אביו כי החשבון מעוקל.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ואף נכנס אל המסלול האדום כדי להצהיר, אך בשל היעדר בודק מכס במסלול האדום נכנס למסלול הירוק ומשכך הפר את חובת הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. ע"פ גרסת בודק המכס, המפר לא נכנס למסלול האדום כדי להצהיר כנדרש ובהגיעו למסלול הירוק לא שאל את בודק המכס טרם הבדיקה היכן וכיצד עליו להצהיר אם ברשותו כספים, אלא רק לאחר שנתבקש להניח את חפציו על המסוע.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה מחמת הספק ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **7,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 85/21- יונתן אליהו לסרי

נסיבות המקרה:

ביום 14.9.2021 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו כספים בגובה 17,220 ליש"ט (שווי של כ-76,829 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, נתפסו מעמו כספים בגובה 5,970 ליש"ט.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יונתן אליהו לסרי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 17,220 ליש"ט.
3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס וחוקרי המכס ביום 14.9.21 ובשנית בדיון (טלפוני) בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 19.9.21.
4. המפר, אזרח ישראלי, הינו תלמיד ישיבה. לאחרונה הקים חברה לתיווך נדל"ן בשם: "י.ל. אולימפוס בע"מ". לדבריו, שב מאנגליה לאחר שנסע לשם בכדי ללוות כספים מאדם בשם מישל פינטו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים הינם כספי הלוואה שקיבל ממישל פינטו כדי לממן חובות שקיימים לו. לתימוכין, הציג בפני הוועדה הסכם הלוואה, תצהיר חתום, שובר המרה מחלפן כספים ומסמכים נוספים. הוועדה קיבלה את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 100,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. בנוסף, בודק המכס ציין כי במהלך שיחה עם המפר הוא אמר לו שקרוב משפחה שלו אמר לו להביא את הכסף. בחקירתו, וגם בדיון בפני הוועדה נשאל המפר לעניין זה וטען כי זה לא נכון וכי לא אמר שהכסף נועד לקרוב משפחתו. עוד יש לציין, כי המפר לא דיווח על הכספים גם ביציאה מאנגליה.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרת הדיווח. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח וכיצד עליו להצהיר באופן מעשי בטרם הגיעו לנמל התעופה, וזאת בייחוד נוכח העובדה שטס למטרת העברת כספים לישראל.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ומאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **6,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 86/21-יורם מידן

נסיבות המקרה:

ביום 15.9.2021 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו כספים בגובה 20,900 אירו (שווי של כ-79,211 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מעמו כספים בגובה 7,700 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יורם מידן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 20,900 אירו.
3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 15.9.21, בפני חוקרי המכס ביום 19.9.21 ובדיון (טלפוני) בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 19.9.21.
4. המפר, אזרח ישראלי ופנסיונר של משרד ממשלתי, עוסק במסחר, תיווך והשכרת נכסי נדל"ן בגרמניה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים הינם כספי עבודה מעיסוקו כמתווך ומתקבולי שכירות. לדבריו, נועדו לשימוש אישי.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך "טעה" לדבריו, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. הוועדה רואה בחומרה את נסיבות ההפרה. המפר לא שיתף פעולה עם בודקי המכס ו כשנשאל האם קיימים ברשותו כספים חבי דיווח, אמר כי יש ברשותו בין 10,000 ל-11,000 יורו, כאשר בפועל היה ברשותו סכום של 20,900 יורו. יתר על כן, במהלך הבדיקה שנערכה למפר נמצאו כספים מוסלקים בנעליו, זאת מחשש לגניבה לגרסתו. הוועדה רואה בחומרה את העובדה שהכספים הוחבאו ואת אי שיתוף הפעולה המלא של המפר עם בודקי המכס. כמו כן, מצופה מאדם שעבד בשירות הציבורי ושיש לו עסקים בחו"ל, אשר מרבה בנסיעות ובקיא בחובת הדיווח, לדווח אודות הכספים שברשותו, הן במדינת המוצא (שם לא דיווח) והן בישראל.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):

11. "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
12. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
13. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה שקלה לחומרה את העובדה שהמפר שיקר ביחס לכספים שברשותו כשנשאל על כך לראשונה ואת העובדה שלא דיווח על אף שהיה מודע לחובת הדיווח. מאידך, התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה מחמת הספק ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **15,000 ש"ח** בלבד.
15. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
16. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 87/21- אבו אלחוף עוביידה

נסיבות המקרה:

ביום 21.9.2021 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בגובה 7,700 דולר ארה"ב, 900 ש"ח ו-300 דינר ירדני (שווי של כ-27,081 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מעמו כספים בגובה 4,600 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו אלחוף עוביידה (להלן: "המפר").
 2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 7,700 דולר ארה"ב, 900 ש"ח ו-300 דינר ירדני.
 3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ובפני חוקרי המכס ביום 21.9.21 ובדיון (טלפוני) באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 29.9.21.
 4. המפר הינו אזרח ישראלי, עובד כשכיר בחברת בנייה. לדבריו, יצא לירדן למטרת טיול.
 5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים הינם כספי עבודה ותקבולים שקיבל מביטוח לאומי אשר חסך בביתו ונועדו למימון טיולו בירדן ולרכישת מתנות לבני משפחתו.
- הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
- הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן בטרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בכך שגרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה מחמת הספק, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 88/21- סנאא נתשה

נסיבות המקרה:

ביום 26.9.2021 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בגובה 5,150 דינר ירדני, 1,000 ש"ח ו-400 דולר ארה"ב (שווי של כ-25,703 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווחה על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מעמה כספים בגובה 2,950 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת סנאא נתשה (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 5,150 דינר ירדני, 1,000 ש"ח ו-400 דולר ארה"ב.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 26.9.21 וכן, בדיון (טלפוני) באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 29.9.21.

4. המפרה, אזרחית ישראלית, איננה עובדת. לדבריה, יצאה בכדי לבקר את בני משפחתה המתגוררים בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טענה המפרה כי הכספים הינם דמי שכירות ממבנה המושכר ע"י בני משפחתה בעיר חברון. לדבריה, יצאה לירדן על מנת לבקר את בני משפחתה וכדי להעביר לאחיה את הכספים כדי שיחלקם בין בני המשפחה. הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסת המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא הכירה הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווחה. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין זה. על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בכך שגרסתה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה שלה עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתה הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפרת הדיווח.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 89/21- נתן בנימין

נסיבות המקרה:

ביום 26.9.2021 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בגובה 5,500 דולר ארה"ב ו-2,500 ש"ח (שווי של כ-20,227 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מעמו כספים בגובה 2,510 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נתן בנימין (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 5,500 דולר ארה"ב ו-2,500 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ובפני חוקרי המכס ביום 26.9.21 ובדיון (טלפוני) בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 29.9.21.
4. המפר, אזרח ישראלי, עצמאי המבצע עבודות עבור קופת חולים. לדבריו, יצא למצרים למטרת חופשה ובילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים הינם כספי עבודה אשר חסך בביתו אותם המיר באמצעות חלפן כספים ונועדו למימון טיולו למצרים ולבילוי בקזינו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן בטרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח. לעניין זה, הוועדה מתחשבת בנסיבותיו האישיות של המפר כי שפירט בדיון בפני הוועדה.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בכך שגרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה מחמת הספק, בשיתוף הפעולה עם בודקי המכס בנסיבותיו האישיות כפי שפירט ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 90/21- חזי סטיב

נסיבות המקרה:

ביום 26.9.2021 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בגובה 6,700 דולר ארה"ב ו-1,600 ש"ח (שווי של כ-23,194 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מעמו כספים בגובה 3,400 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חזי סטיב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 6,700 דולר ארה"ב ו-1,600 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ובפני חוקרי המכס ביום 26.9.21 ובדיון (טלפוני) בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 29.9.21.
4. המפר, אזרח ישראלי, קבלן עצמאי לעבודות עפר. לדבריו, יצא למצרים למטרת חופשה ובילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי 4,500 דולר ארה"ב שייכים לו ואותם משך מחשבון הבנק שלו והמיר לדולרים אצל ציינג', יתרת הכספים נובעת מרווחים שהרוויח בקזינו. לדבריו, הכספים נועדו למימון החופשה והבילוי בקזינו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן בטרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בכך שגרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה מחמת הספק, בשיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,200 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 91/21- אבו מחארב עאטף

נסיבות המקרה:

ביום 19.9.2021 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בגובה 8,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-25,736 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מעמו כספים בגובה 4,200 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

13. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו מחארב עאטף (להלן: "המפר").
14. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 8,000 דולר ארה"ב.
15. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ובפני חוקרי המכס ביום 19.9.21 ובדיון (טלפוני) בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 29.9.21.
16. המפר, אזרח ישראלי, עוסק בגיוס ושימור לקוחות כזכין חיצוני בקופת חולים. לדבריו, יצא למצרים למטרת חופשה.
17. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו, פרי עבודתו, אותם משך מחשבון הבנק שלו ונועדו למימון חופשתו במצרים, שבסופו של דבר לא יצאה אל הפועל כיוון שלא חש בטוב לאחר שחצה את הגבול.
18. הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
18. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
- הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן בטרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
19. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
20. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
21. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בכך שגרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה של המפר עם בודקי המכס, בנסיבותיו האישיות ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
22. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
23. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
24. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 92/21- משה לוי

נסיונות המקרה:

ביום 20.9.2021 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו כספים בגובה 20,700 דולר ארה"ב (שווי של כ-66,592 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
לפיכך, נתפסו מעמו כספים בגובה 4,900 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר משה לוי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 20,700 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 20.9.21, בפני חוקרי המכס ביום 27.9.21 ובדיון (טלפוני) בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 29.9.21.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, איננו עובד. לדבריו, נסע לארה"ב למטרת ביקור בקהילה היהודית בברוקלין. שם, נתבקש ע"י חברו יוסף חיים מועלם, להעביר בשבילו 15,000 דולר ארה"ב לישראל. לטענתו, חברו ביקש ממנו להעביר עבורו את הכספים לארץ כיוון שנסע לאומן ולא רצה לקחת איתו את הכספים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי 15,000 דולר ארה"ב שייכים ליוסף חיים מועלם ויתרת הכספים, 5,700 דולר ארה"ב, שייכים לו אותם קיבל מידידים אשר מסייעים לו כלכלית. לגבי מקור הכספים השייכים ליוסף חיים מועלם, הובאה בפני הוועדה גרסת חוקר המכס שדיבר עם מר מועלם כאשר התלווה למפר לחקירתו ביום 27.9.21, שלפיה אמר לו מר מועלם כי מקור הכספים מרווחים בקזינו. בדיון בפני הוועדה אמר המפר כי הוא לא ידע מה מקור הכספים, מעבר למה ששמע שאמר מר מועלם לחוקר המכס. הוועדה רואה בחומרה את העובדה שהמפר העביר כספים עבור חברו, ולמעשה שימש עבורו כבלדר כספים, מבלי שידע מה מקור הכספים ומה יעדם. בפני הוועדה לא הוצגו אסמכתאות לעניין הטענה כי מקור הכספים ברווחים מהימורים בקזינו.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגיע אל נמל התעופה. זאת בייחוד נוכח העובדה כי מדובר באדם שלטענתו נוסע לארה"ב פעמיים בשנה, ושידע על אודות חובת הדיווח, אך לא בירר מה סכום הדיווח המדויק. הוועדה רואה בחומרה גם את העובדה שהמפר לא דיווח על הכספים ביציאה מארה"ב, כנדרש.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת הון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד

- העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות האירוע כפי שעולים מתיק הוועדה. הוועדה רואה בחומרה רבה את העובדה שהמפר נתן הסכמתו לשמש בלדר עבור חברו מבלי לדעת מהו מקור הכספים ולאילו מטרות הם אמורים לשמש. כמו כן, הוועדה רואה בחומרה את העובדה שלא בדק מה סך הדיווח במכס, למרות שידע שקיימת חובה לדווח על כספים בכניסה לישראל. מבחינת שיקולים לחומרה, שקלה הוועדה את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה מצדו ואת שיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **13,000 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 93/21- עלאדין אלאסד

נסיבות המקרה:

ביום 27.9.2021 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בגובה 8,500 דולר ארה"ב ו-2,550 דינר ירדני (שווי של כ-38,989 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מעמו כספים בגובה 7,700 דולר ארה"ב ו-450 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עלאדין אלאסד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 8,500 דולר ארה"ב ו-2,550 דינר ירדני.

3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ובפני חוקרי המכס ביום 27.9.21 ובדיון (טלפוני) באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 29.9.21.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, סטודנט לרפואה באוניברסיטה בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו, אותם קיבל מבני משפחתו ונועדו לממן תשלום בגין שכר לימוד לאוניברסיטה ולהוצאות מחייה בעת שהייתו בירדן. הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
- הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן בטרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה עם בודקי המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 94/21- צחי משה

נסיבות המקרה:

ביום 30.9.2021 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו כספים בגובה 52,980 אירו ו-12,000 דולר ארה"ב (שווי של כ- 241,965 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו ממנו כספים בגובה 40,630 אירו ו-12,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר צחי משה (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 52,980 אירו ו-12,000 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ובפני חוקרי המכס ביום 30.9.21 ובדיון טלפוני בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 07.10.21.
4. המפר הינו אזרח ישראלי המתגורר בלרנקה ובישראל לסירוגין, בבעלותו חברה לתיווך שירותי נדל"ן. לדבריו, שב מקפריסין לאחר שעסקת נדל"ן שהיה אמור לסגור בסופו של דבר לא יצאה אל הפועל.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו והינם פרי עיסוקו הקודם בתחום המסעדות והברים בו עסק בישראל בשלוש השנים האחרונות מטעם חברה בשם: "א.ס. קוביס בע"מ". לדבריו, הכספים נועדו לממן מקדמה בגין עסקת נדל"ן שלא יצאה אל הפועל בסופו של דבר ועל כן המקדמה טרם שולמה. עוד הוסיף המפר, כי לקח את הכספים עמו בחזרה לארץ מפני שלאחרונה הכניס שותף חדש אליו לדירה בה הוא מתגורר בקפריסין, וחשש מגניבת הכספים באם ישאיר אותם שם. לתימוכין, הציג המפר כרטיסות הנהלת חשבונות מטעם החברה בה עבד משנים 2018-2019, תלושי שכר ודיווחים למס הכנסה.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך עקב טעות וחוסר תשומת לב לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. המפר הינו איש עסקים אשר הכיר את חובת הדיווח ונוסע בתדירות גבוהה. על כן, הציפייה ממנו להכיר ולנהוג בהתאם להוראות החוק מתעצמת.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הגבוה של ההפרה. הוועדה התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה חמת הספק ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **20,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 95/21- יהודה בן לולו

נסיבות המקרה:

ביום 30.9.2021 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בגובה 5,400 דולר ארה"ב ו-450 ש"ח (שווי של כ-17,822 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מעמו כספים בגובה 1,800 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יהודה בן לולו (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 5,400 דולר ארה"ב ו-450 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ובפני חוקרי המכס ביום 30.9.21 ובדיון (טלפוני) בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 07.10.21.
4. המפר הינו אזרח ישראלי העובד כשכיר בחברת הובלות. לדבריו, יצא עם משפחה וחברים לנופש ובילוי בקזינו במצרים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו, 1,000 דולר ארה"ב משך בארץ ועוד 1,000 נוספים משך בקזינו. את יתרת הכספים, כ-3,000 דולר ארה"ב, לווה מחברים שבילו עמו בקזינו.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 96/21- אברהים מג'דלאווי

נסיבות המקרה:

ביום 30.9.2021 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בגובה 13,100 ש"ח ו-1,200 דולר ארה"ב (שווי של כ- 16,960 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו ממנו כספים בגובה 1,200 דולר ארה"ב ו-1,100 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אברהים מג'דלאווי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 13,100 ש"ח ו-1,200 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ובפני חוקרי המכס ביום 30.9.21 ובדיון טלפוני בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 07.10.21.
4. המפר הינו אזרח ישראלי העובד כטבח במסעדה. לדבריו, יצא למצרים למטרת עבודה לתקופה של 17 ימים כטבח במלון "אקוטיל" מטעם חברת "תרבות לגליל בע"מ", שבגינה השתכר ב-5,000 ש"ח.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים הינם פרי עבודתו. 5,000 ש"ח קיבל בגין עבודתו בסיני ואת היתרה הביא עמו כבטוחות בעת שהותו בסיני. הוועדה קיבלה את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
8. המפר הציג נסיבות אישיות קשות וביקש את התחשבות הוועדה. הוועדה החליטה להתחשב בכך בקבלת החלטתה.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הנמוך של ההפרה. הוועדה התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בנסיבותיו האישיות כפי שפירט ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **450 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 97/21- עזאם סלהב

נסיבות המקרה:

ביום 30.9.2021 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בגובה 11,400 ש"ח ו-1,300 דולר ארה"ב (שווי של כ- 15,582 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו ממנו כספים בגובה 1,100 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עזאם סלהב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 11,400 ש"ח ו-1,300 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ובפני חוקרי המכס ביום 30.9.21 ובדיון (טלפוני) בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 07.10.21.
4. המפר הינו אזרח ישראלי העובד כשף וקונדיטור במסעדה בירושלים. לדבריו, יצא למצרים למטרת עבודה כטבח במלון בטאבה, בגינה השתכר ב-1,300 דולר ארה"ב.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים הינם פרי עבודתו. הסכום השקלי שייך לו מעבודתו בישראל ואת הסכום הדולרי הרוויח בגין עבודתו במצרים. הוועדה קיבלה את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הנמוך של ההפרה. הוועדה התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה מחמת הספק ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **400 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 98/21- ויליאם ליוס

נסיבות המקרה:

ביום 2.10.2021 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בגובה 10,000 דולר ארה"ב (שווי של כ- 32,170 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
לפיכך, נתפסו ממנו כספים בגובה 6,200 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ויליאם ליוס (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 10,000 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ובפני חוקרי המכס ביום 2.10.21 ובדין טלפוני בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 07.10.21.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, בבעלותו חברת תרופות. לדבריו, יצא למצרים יחד עם אשתו למטרת נופש ובילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי 3,000 דולר ארה"ב שייכים לו ו-3,000 דולר ארה"ב שייכים לאשתו. 4,000 דולרים נוספים הרוויחו במשחק בקזינו.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 50,000 ש"ח בדומה לסף הדיווח בנתב"ג ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה מחמת הספק ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 99/21- אברהים אזברגה

נסיבות המקרה:

ביום 3.10.2021 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בגובה 3,600 דולר ארה"ב, 200 אירו ו-7,700 ש"ח (שווי של כ- 20,036 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו ממנו כספים בגובה 2,400 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אברהים אזברגה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 3,600 דולר ארה"ב, 200 אירו ו-7,700 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ובפני חוקרי המכס ביום 3.10.21 ובדיון טלפוני בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 07.10.21.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, בבעלותו עסק בשם "קווים זוהרים" לבטיחות בדרכים וכן מועסק כשכיר בענף המוניות. לדבריו, יצא עם אשתו למטרת נופש במצרים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו. לדבריו, ילדיו נתנו לו ולאשתו כמתנה 5,000 דולר ארה"ב. יתרת הכספים הינה פרי עיסוקו. הכספים נועדו למימון החופשה.
6. הוועדה קיבלה את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של הפרה. הוועדה התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **750 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 100/21 - תימא גבארה

נסיבות המקרה:

ביום 4.10.2021 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בגובה 10,600 דולר ארה"ב ו-3,350 דינר ירדני (שווי של כ- 49,299 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווחה על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו ממנה כספים בגובה 10,600 דולר ארה"ב ו-700 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת תימא גבארה (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 10,600 דולר ארה"ב ו-3,350 דינר ירדני.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 4.10.21 וכן, בדיון (טלפוני) באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 07.10.21.
4. המפרה הינה אזרחית ישראלית, סטודנטית לרפואה באוניברסיטה בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען ב"כ המפרה כי הכספים הינם חסכונות של המשפחה אשר ניתנו כמתנה למפרה בכדי לממן את שכר הלימוד שלה ואת כלכלתה בירדן. הוועדה קיבלה את גרסת המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות הפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא הכירה הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווחה. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין זה. על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר

- לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בכך שגרסתה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה ובכך שמדובר בהפרתה הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפרת הדיווח.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 101/21 - בילאל חישימה

נסיבות המקרה:

ביום 4.10.2021 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בגובה 5,600 דולר ארה"ב, 780 דינר ירדני ו-2,200 ש"ח (שווי של כ-23,754 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו ממנו כספים בגובה 2,600 דולר ארה"ב ו-710 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר בילאל חישימה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 5,600 דולר ארה"ב, 780 דינר ירדני ו-2,200 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ובפני חוקרי המכס ביום 4.10.21. המפר זומן כדין לטעון את טענותיו בדיון בפני הוועדה לעיצום כספי ביום 7.10.21. לאחר מספר ניסיונות התקשרות אליו ללא מענה מצדו, החליט יו"ר הוועדה לדון במקרה ההפרה בהיעדרו של המפר ועל בסיס חומרי החקירה כפי שהוצגו בפני הוועדה.
4. המפר הינו אזרח ישראלי וקבלן בניין. לדבריו, יצא לירדן בכדי לבקר את בתו הלומדת באוניברסיטה בירדן ובכדי לשלם את שכר הלימוד והוצאות מחייתה, אך נתקל בסירוב כניסה בצד הירדני ולכן שב חזרה לישראל מבלי שהעביר לה את הכספים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו, פרי עיסוקו ונועדו לממן תשלום שכר לימוד של בתו בירדן והוצאות מחייה.
6. הוועדה קיבלה את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.

- הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
 8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
 9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה הספק ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
 10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
 11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
 12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 102/21 - אשרף עאמר

נסיבות המקרה:

ביום 11.10.2021 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בגובה 11,600 דולר ארה"ב ו-500 אירו (שווי של כ-39,500 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו ממנו כספים בגובה 8,400 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אשרף עאמר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 11,600 דולר ארה"ב ו-500 אירו.
3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 11.10.21 ובדיון הטלפוני בפני הוועדה להטלת עיצום כספי באמצעות ב"כ ביום 21.10.21.
4. המפר הינו אזרח ישראלי. המפר טען כי יצא לירדן למטרת טיול. לדבריו, הכספים נועדו למימון הוצאות שהייתו הצפויה להימשך כחודש ימים, בטורקיה.
5. לעניין מקור הכספים המפר מסר גרסאות סותרות. בחקירתו טען כי מקור הכספים הינו עסקת מכירה של קרקע שהייתה בבעלותו ע"ס 200,000 ש"ח. בדיון בפני הוועדה טען ב"כ המפר כי הכספים שייכים לו והינם פרי עבודתו. לפיכך, הוועדה לא קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים.

6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
- הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה ואי קבלת טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים. מאידך, החליטה הוועדה להתחשב בכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 103/21 - מוחמד כסאב

נסיבות המקרה:

ביום 13.10.2021 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "ארז" כשברשותו כספים בגובה 29,870 ש"ח ו-900 דולר ארה"ב (שווי של כ-32,800 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו ממנו כספים בגובה 17,870 ש"ח ו-900 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד כסאב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 29,870 ש"ח ו-900 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 13.10.21, בשנית בפני חוקרי המכס ביום 14.10.21 ובשלישית, בדיון הטלפוני בפני הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 21.10.21.

4. המפר הינו תושב עזה העוסק כסוחר חלקי חילוף לרכבים ולמשאיות. לדבריו, נכנס לישראל בכדי לשלם חובות לספקים בחדרה וחולון.
5. המפר נכנס לישראל בבוקר ההפרה, ביום 13.10.21, דרך מעבר ארז ועוכב לחקירה, שהסתיימה בשעה 17:00. בשל השעה המאוחרת החליט המפר לחזור חזרה לעזה ולא להיכנס לישראל כפי שתכנן.
6. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים הינם פרי עבודתו ונועדו לממן החזר תשלום בגין חובות לספקים בישראל. המפר הציג לוועדה אסמכתאות כתימוכין לטענותיו.
7. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך מכיוון שהיה עייף לאחר שנחקר שעות ארוכות במעבר הגבול שחך כי עליו להצהיר ביציאתו ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. על המפר היה לנהוג בהתאם להוראות החוק בייחוד לאור כך שהכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה החליטה להתחשב בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה מחמת הספק ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **8,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 104/21 - שלאעטה סואר

נסיבות המקרה:

ביום 19.10.2021 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בגובה 19,200 ש"ח עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווחה על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מעמה כספים בגובה 7,200 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת שלאעטה סואר (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 19,200 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 19.10.21 ובשנית בדיון בפני הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 21.10.21.
4. המפרה, אזרחית ישראלית, הינה מנהלת בית ספר יסודי בסכנין, יצאה לירדן בכדי ללוות את בנה הלומד באוניברסיטה בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טענה המפרה כי מרבית הכספים, למעט 3,600 ש"ח אשר הינם כספיה האישיים, אינם שייכים לה וכי הינם כספי תרומות שתרמו לבית הספר הורים, מורים ומקורבים נוספים בכדי לממן פרויקטים חינוכיים מתוכננים. עוד מסרה המפרה, כי לקחה את תיק העבודה שלה שבתוכו נמצאו כספי התרומות כשיצאה לעבר מעבר הגבול כאשר כספי התרומות נמצאים בו. לתימוכין, הציגה המפרה תצהיר חתום ובו שמות כל התורמים וסכומי התרומות.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווחה.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה. על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה החליטה להתחשב בכך שגרסתה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה מחמת הספק ובכך שמדובר בהפרתה הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** תל"ב.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 105/21 - חנן חפץ

נסיבות המקרה:

ביום 20.10.2021 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בגובה 5,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-16,175 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מעמו כספים בגובה 1,200 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חנן חפץ (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 5,000 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 20.10.21, ובשנית בדיון בפני הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 28.10.21.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא למצרים למטרת נופש ובילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים הינם פרי עבודתו ונועדו לממן את הוצאות חופשתו.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול בדבר חובת הדיווח והוראות החוק. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספים בגובה, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה החליטה להתחשב בכך

- שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה מחמת הספק ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 106/21 - עלי סלימאן

נסיבות המקרה:

ביום 20.10.2021 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בגובה 4,400 דולר ארה"ב (שווי של כ-14,234 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מעמו כספים בגובה 600 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עלי סלימאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 4,400 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 20.10.21, ובשנית בדיון בפני הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 28.10.21.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא למצרים למטרת חופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים הינם פרי עבודתו ונועדו לממן את הוצאות חופשתו.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול בדבר חובת הדיווח והוראות החוק. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר

- לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה החליטה להתחשב בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה מחמת הספק ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 107/21 - שרון ראובן

נסיבות המקרה:

ביום 19.10.2021 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו כספים בגובה 37,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-119,700 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו ממנו כספים בגובה 21,500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שרון ראובן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 37,000 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 19.10.21 ובשנית בדיון הטלפוני בפני הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 21.10.21.
4. המפר הינו אזרח ישראלי המתגורר לסירוגין בארה"ב ובישראל. בבעלותו חברת הובלות בארה"ב ובישראל עוסק כחקלאי. לדבריו, נכנס לישראל בכדי לרכוש בעבור זוגתו תכשיט יהלום מיהלומן מקומי בישראל.
5. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים הינם פרי עבודתו למעט 2,000 דולר ארה"ב אותם הרוויח בקזינו. לטענתו, את הכספים משך מחשבון הבנק שלו והם נועדו למימון רכישת היהלום. לתימוכין, הציג המפר אישורי משיכה בנקאיים ע"ס 35,000 דולר ארה"ב. כנשאל ע"י חבר הוועדה מדוע הביא את הכספים במזומן השיב המפר כי כך נתבקש לעשות ע"י היהלומן עמו התקשר בכדי לרכוש את היהלום. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח הקיימת בישראל, ולכן לא דיווח. עם זאת, המפר הכיר את חובת הדיווח המוטלת בארה"ב, ואף דיווח על הכספים שברשותו ביציאתו מהמדינה. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו לנמל התעופה אודות חובת הדיווח, וזאת במיוחד לנוכח העובדה שהמפר נוהג לבקר בישראל כ-5 – 6 פעמים בשנה. כמו כן, תמונה לוועדה השאלה מדוע, בעוד שהכיר המפר את חובת הדיווח בארה"ב, ואף דיווח לרשויות שם, ביציאתו מהמדינה, הוא לא העלה על דעתו שקיימת חובה אקוויוולנטית בגבולות מדינת ישראל. 7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח. 8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות). 9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הגבוה של ההפרה, והעובדה שהמפר דיווח ביציאתו מארה"ב אך לא ראה חשיבות, לפחות לברר האם קיימת אותה החובה בישראל. הוועדה החליטה להתחשב בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה מחמת הספק ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה. 10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **25,000 ש"ח בלבד**. 11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים. יתרת הכספים, ככל שתיוותר, תוחזר למפר הדיווח. 12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 108/21 - חוסין נעמה

נסיבות המקרה:

ביום 25.10.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 6,600 אירו, 2,500 ₪ ו-100 דינר (שווי כולל של כ-27,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,100 אירו ו-50 דינר.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נעמה חוסין (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאות כספים מישראל בגובה 6,600 אירו, 2,500 ₪ ו-100 דינר.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 25.10.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר, אזרח ישראלי שיצא יחד עם אשתו לירדן למטרת חופשה וקניית חומרים לעסק שלחומרי בניין שבבעלותו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מקורם מעסקו ויועדו לצורך קניית חומרי עבודה לעסקו.
- הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לתימוכין, שלח המפר אסמכתאות לוועדה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי היה מודע לחובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 78,000 ₪ ולכן לא דיווח, בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר.
- הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. המפר הציג בפני הוועדה נסיבות אישיות וביקש את התחשבות הוועדה.
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, את שיתוף הפעולה שלו עם המכס ואת נסיבותיו האישיות.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 109/21 - נעמה אסמהאן

נסיבות המקרה:

ביום 25.10.21 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה 10,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-32,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,200 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' נעמה אסמהאן (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאות כספים מישראל בגובה 10,000 דולר ארה"ב
3. גרסתה נשמעה בחקירתה ביום 25.10.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה, אזרחית ישראלית שיצאה יחד עם בעלה לירדן למטרת חופשה וקניית חומרים לעסק שלחומרי בניין שבבעלותו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה כי הכספים שייכים לבעלה ונשאה אותם עמה מחשש לגניבה. לעניין מקורם, טענה כי מקורם מעסקו של בעלה ויועדו לצורך קניית חומרי עבודה לעסקו. לוועדה נשלחו אסמכתאות לתימוכין.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טענה המפרה כי סברה שרף הדיווח הינו על סך 78,000 ₪ ולכן לא דיווחה. בנוסף טענה כי אינה ראתה את השלטים המפוזרים במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה למעבר אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. המפר הציג בפני הוועדה נסיבות אישיות וביקש את התחשבות הוועדה.
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי טענותיה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדה ואת שיתוף הפעולה שלה.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
14. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 110/21 - מוחמד מחרום

נסיבות המקרה:

ביום 31.10.21 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 24,170 ₪ ו-1,450 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-29,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 12,170 ₪ ו-1,450 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד מחרום (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאות כספים מישראל בגובה 24,170 ₪ ו-1,450 דולר ארה"ב.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 31.10.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי ששב ממצרים מחופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מקורם מעסקו ויעדו לטובת חופשה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי היה מודע לחובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 50,000 ₪ ולכן לא דיווח, בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, את שיתוף הפעולה שלו עם המכס ואת נסיבותיו האישיות.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,700 ₪** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 111/21 - ויסאם חטיב

נסיבות המקרה:

ביום 31.10.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 8,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-26,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,300 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ויסאם חטיב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 8,100 דולר ארה"ב.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 31.10.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, שב מחופשה במצרים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מקורם ממשכורותיו וכי יועדו לצורך הוצאותיו בחופשה.
6. הוועדה קיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח בלבד**.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 112/21 - חיים מזרחי

נסיבות המקרה:

ביום 31.10.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 5,600 אירו, 420 דולר ארה"ב ו-6,200 ש"ח (שווי כולל של כ-28,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,000 אירו ו-400 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ויסאם חטיב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 5,600 אירו, 420 דולר ארה"ב ו-6,200 ₪.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 31.10.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, שלדבריו הוא מחזיק בבעלותו חברה במונטנגרו לניהול בתי קזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מקורם מרווחי החברה וכי יועדו לצורך הוצאותיו השוטפות בנסיעותיו. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור הכספים, והוא לא הציג בפני הוועדה שום אסמכתא המניחה את הדעת והמעידה על מקור הכספים, למרות שנתבקש לכך על ידי חברי הוועדה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח במעבר בגין, ולכן לא דיווח, בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה. הוועדה לקולא את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה ואת שיתוף הפעולה של המפר עם המכס. מאידך, הוועדה שקלה לחומרה את טיעונו לעניין מקור הכספים.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **8,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 113/21 - קרולוס מיכאל

נסיבות המקרה:

ביום 31.10.2021 יצא המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 6,392 דולר ארה"ב ו-5000 דינר ירדני (שווי כולל של כ-21,950 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,392 דולר ארה"ב ו-5000 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר בדראן נאיף (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 6,392 דולר ארה"ב ו-5000 דינר ירדני.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 1.11.21. חברי הוועדה ניסו ליצור קשר טלפוני עם המפר, אך ללא מענה. יש להדגיש שנעשו לפחות ארבע ניסיונות ליצירת קשר טלפוני. כמו כן, נעשו ניסיונות ליצור קשר עם מיופה כוחו, בשם ראפת, אך ללא מועיל.
4. המפר, אזרח מצרי, שיצא למצרים לטובת העברת כספים למשפחה שלו שגרה במצרים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, הועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור הכספים. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור יעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען בחקירתו כי לא היה מודע לחובת הדיווח, אך סבר שסוף הדיווח עומד על \$ 10,000, ולכן הוא לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה, את שיתוף הפעולה שלו עם המכס ואת העובדה כי טיעונו לעניין מקור ויעד הכספים לא התקבלו. בנוסף, הוועדה התחשבה בנסיבותיו האישיות של המפר.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

נסיבות המקרה:

ביום 3.11.21 יצא המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 6,100 דולר ארה"ב ו-800 ש"ח (שווי כולל של כ-20,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,300 דולר ארה"ב ו-800 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר בדראן נאיף (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 6,100 דולר ארה"ב ו-800 ש"ח.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 3.11.21. חברי הוועדה ניסו ליצור קשר טלפוני עם המפר, אך ללא מענה. יש להדגיש שנעשו לפחות ארבע ניסיונות ליצירת קשר טלפוני.
4. המפר, אזרח ישראלי, שיצא לירדן לטובת טיפול רפואי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען בחקירתו כי מקורם מחשבון הבנק של אשתו, וכי נועדו לצורך הוצאות לטיפול רפואי בירדן.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען בחקירתו כי היה מודע לחובת הדיווח, אך סבר שסוף הדיווח עומד על 50,000 ש"ח, ולכן הוא לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי טיעונו לעניין מקור ויעד הכסף התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה, את שיתוף הפעולה שלו עם המכס ואת נסיבותיו האישיות.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 115/21 - אירווינג לסר

נסיבות המקרה:

ביום 4.11.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן גוריון" כשברשותו 27,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-84,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 11,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אירווינג לסר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 27,200 דולר ארה"ב.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 4.11.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ארה"ב, פנסיונר, משמש כגבאי בבית כנסת בארה"ב, הגיע לישראל לצורך ביקור וסיוע בתרומות לנזקקים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקורם של הכספים הוא מאנשים שונים (כ-20) שלטענתו תרמו מכספם במטרה שהמפר יעביר את הכספים למשפחות נזקקות שונות בישראל. המפר לא ידע להסביר ממי קיבל את הכספים, טען שהוא לא מכיר אישית את כל מי שתרם לו את הכספים ולא ידע לפרט מה הסכום שקיבל מכל תורם. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור הכספים שכן למעשה, המפר הודה בפני הוועדה שהוא לא יודע מה מקורם, אך קיבלה, מחמת הספק, את טענות המפר לעניין יעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר אשר נכנס דרך טרקלין "פתאל", קיבל לידי טופס הצהרה בשפה האנגלית של המכס, והצהיר על גבי הטופס בחתימתו כי אין עמו כספים מעל לסף הדיווח. בחקירתו, טען המפר כי חשב בטעות שמדובר על סכום של 50,000 דולר ולא שקלים. בנוסף, המפר לא דיווח על הכספים גם ביציאה מארה"ב וטען כי לא היה מודע לחובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, וזאת בייחוד מאחר שהוא נכנס לישראל מספר פעמים בשנה. מעבר לכך, על גבי טופס ההצהרה של המכס כתוב בצורה ברורה שנדרש להצהיר האם יש ברשות הנוסע/ת כספים מעבר לסכום של 50,000 ש"ח, ומצופה מאדם שחותם על טופס הצהרה שמוגש לרשות ממשלתית, שיקרא את הטופס בעיון וימלא אותו בתשומת לב.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, מחד, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, ואת העובדה כי הסבריו לעניין מקור הכספים לא התקבלו. כמו כן הוועדה רואה בחומרה את העובדה שהמפר הצהיר על גבי טופס ההצהרה על כך שאין ברשותו כספים מעבר לסף הדיווח, ואינה מקבלת את טענתו שלא היה מודע לחובת הדיווח, שכן החובה להצהיר על כספים מעל לסכום של 50,000 ש"ח כתובה בבירור על גבי הטופס שעליו חתם. מאידך, התחשבה הוועדה בכך שמדובר בהפרה ראשונה ובכך שקיבלה הוועדה את הסבריו לעניין יעד הכספים.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **10,000 ש"ח** בלבד.

13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 116/21 - נורי אלוחאוח

נסיבות המקרה:

ביום 10.11.21 יצא המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 4,900 דינר ירדני, 950 דולר ארה"ב ו-1,000 ש"ח (שווי כולל של כ-25,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,400 דינר ו-950 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נורי אלוחאוח (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 4,900 דינר ירדני, 950 דולר ארה"ב ו-1,000 ש"ח
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 10.11.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא לירדן לטובת חופשה. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מקורם מעבודתו כשכיר וכי יועדו לצורך הוצאותיו השוטפות בנסיעתו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור הכספים.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח בלבד**.
10. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 117/21- מר מוניר חוסניה וגב' מונא חוסניה

נסיבות המקרה:

ביום 9.11.21 יצאו המפרים לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "ארז" כשברשות מוניר 10,000 דולר ארה"ב, וברשות מונא 4,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-43,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לאור העובדות, ובהתאם להוראות החוק נתפסו הכספים כאמור.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוניר חוסניה וגב' מונא חוסניה (להלן: "המפרים").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרים בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 14,500 דולר ארה"ב.
3. גרסתם של המפרים נשמעה בחקירתם ביום 10.11.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרים מתגוררים בדובאי, כאשר בבעלותו של מוניר חברה הסוחרת בציוד מכני הנדסי מזה עשרות שנים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טענו המפרים כי מקורם של הכספים הוא מהחברה אשר בבעלותו של מוניר, כאשר אותם כספים נמשכו על ידו מחשבון הבנק של החברה, והומרו על ידו לדולרים אצל נותן שירותי מטבע. לעניין היעד, מסרו כי הכספים מיועדים לצורך ניתוחים רפואיים שהשניים מתכננים לבצע בבית חולים בעזה. למפרים לא היו אסמכתאות המעידות על ההליך הרפואי שאמורים היו לעבור. יחד עם זאת, מחמת הספק, הוועדה קיבלה את טענות המפרים לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרים אשר הגיעו מדובאי, דרך מעבר 'אלנבי' אל מעבר 'ארז', מסרו כי לא דיווחו על הכספים שהיו ברשותם באף מעבר, זאת מאחר ולטענתם לא היו מודעים לחובת הדיווח ולא נשאלו. בנוסף, כשנשאל מוניר על ידי עובד המכס במעבר הגבול בנוגע לכספים שברשותו, לא אמר שיש גם ברשות אשתו כספים העוברים את סף הדיווח, רק כשנשאלה אשתו במפורש על ידי החוקרים, מספר שעות לאחר מכן, גילתה כי גם ברשותה כספים השייכים לשני בני הזוג.
7. הוועדה לא קיבלה את הסברם של המפרים לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפרים הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתם למעבר אודות חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרים הפרו את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא יכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת

וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל, והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרים, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של הפרה, העובדה שטענות המפרים בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, חוסר שיתוף הפעולה עם חוקרי המכס והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרים עיצום כספי בסך של **6,000 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

מקרה הפרה 118/21 - סוהיל נגאר

נסיבות המקרה:

ביום 9.11.21 יצא המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "ארז" כשברשותו 10,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-30,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,100 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סוהיל נגאר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 10,000 דולר ארה"ב.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 10.11.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת טלפונית.
4. המפר, יליד עזה ואזרח אמריקאי, הגיע לעיר עזה לביקור משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מקורם של הכספים הוא מעסקיו וכי יועדו לצורך ביקורו וסיוע כלכלי למשפחתו.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות הפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר הגיע מארה"ב דרך מעבר 'אלנבי' למעבר 'ארז', ודיווח על הכספים שהיו עמו במעבר 'אלנבי' (טופס הדיווח הוצג בפני הוועדה). לטענתו, לא תיכנן לדווח מאחר וסבר כי הצהרתו במעבר 'אלנבי' מספיקה שכן בוצעה באותו היום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לדווח על הכספים שנשא עמו גם במעבר 'ארז' ביציאה מישראל.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר

- לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי דיווח על הכספים במעבר 'אלנבי' וכן כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 119/21- עמי עמרם

נסיבות המקרה:

ביום 13.11.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 5,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-17,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,700 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עמי עמרם (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מישראל בגובה 5,600 דולר ארה"ב.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 13.11.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, בעל עסק לבלדרות, יצא לטאבה לצורך בילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מקורם של הכספים הוא מעסקיו וכי נמשכו מחשבון הבנק לצורך בילוי בקזינו כאמור.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 10,000 דולר ארה"ב, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה, וזאת בייחוד נוכח העובדה שהוא נוסע לטאבה אחת למספר חודשים, כך לטענתו, ומצופה מאדם שעובר במעבר הגבול בתדירות כה גבוהה, שיתעדכן בנוגע לחובות ההצהרה הרלבנטיות.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו. כמו כן, שקלה הוועדה את העובדה שהמפר יצא ונכנס עם כספים מעבר לסף הדיווח מבלי להצהיר ואת העובדה שמדובר באדם אשר מרבה לחצות את מעבר הגבול, כמו גם בנסיבותיו האישיות כפי שהוצגו בפניה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 120/21 - עמאד סרסור

נסיבות המקרה:

ביום 21.11.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 7,000 דולר ארה"ב, (שווי כולל של כ-21,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,100 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עמאד סרסור (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בסך 7,000 דולר ארה"ב.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 21.11.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, ישראלי ששב חופשה במצרים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי הכספים שייכים לו ומקורם ממשכורתו, וכי יועדו לצורך הוצאת במהלך החופשה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.

7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו ואת שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **1,500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 121/21 - עלי פריג'

נסיבות המקרה:

ביום 21.11.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 6,800 דולר ארה"ב, ו-1,400 ש"ח (שווי כולל של כ-22,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,400 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עלי פריג' (להלן: "המפר").
 2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 6,800 דולר ארה"ב, ו-1,400 ש"ח.
 3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 21.11.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
 4. המפר, ישראלי במקצועו רו"ח, שב מחופשה במצרים.
 5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מעסקו, וכי יועדו לצורך הוצאות במהלך החופשה.
- הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, במיוחד כשמדובר ברואה חשבון.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **3,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 122/21 - שיאבנה מחמוד

נסיבות המקרה:

ביום 22.11.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 9,400 דולר ארה"ב, (שווי כולל של כ-30,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שיאבנה מחמוד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 9,400 דולר ארה"ב.

3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 22.11.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, ישראלי, רופא עובד בקופת חולים, שיצא דרך מעבר נהר הירדן לסעודיה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי את הכספים משך מחשבון הבנק שלו, וכי יועדו לצורך הוצאת במהלך נסיעתו.
- הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי הכיר את חובת הדיווח בנתב"ג מהסך של 50,000 ₪ וחשב לתומו כי גם במעברים אחרים סף הדיווח זהה. לדבריו, הוא לא היה מודע לחובת הדיווח, במעבר הירדן ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו ואת שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **1,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 123/21 - מואיד אבו סרייה

נסיבות המקרה:

ביום 22.11.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 14,100 דולר ארה"ב, 1,500 אירו ו-750 ₪ (שווי כולל של כ-50,000 ₪) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 10,600 דולר ארה"ב, 1,400 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מואיד אבו סרייה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 14,100 דולר ארה"ב, 1,500 אירו ו-750 ₪.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 22.11.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, ישראלי בעלים של מפעל לייצור שימורים, שב ממצרים לאחר חופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מעסקו, וכי יועדו לצורך רכישת רהיטים במצרים שלא יצאה אל הפועל בסופו של דבר.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי היה מודע לחובת הדיווח, אך סבר שגובהה עומד על 50,000 ₪, בדומה לחובה הקבועה בנתב"ג, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו ואת שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **3,500 ש"ח בלבד**.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 124/21 - אסמעאיל ג'פארי

נסיבות המקרה:

ביום 21.11.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "ארז" כשברשותו 17,070 ש"ח ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,000 ₪.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אסמעאיל ג'פארי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 17,070 ש"ח.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 21.11.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, סוחר תושב עזה, נכנס לישראל לצורך קניית סחורה לעסקו וקבלת תשלום על עסקה מלקוח ישראלי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי הכספים בגובה 17,000 ₪ מקורם מתשלום שקיבל מלקוח ישראלי שעבורו מכר סחורה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. עוד טען כי לא יצא מעזה מספר שנים, לפיכך לא היה מעודכן בנוגע לחובת הדיווח במעבר גבול.
7. המפר תיאר בפני הוועדה נסיבות אישיות קשות וביקש את התחשבות הוועדה.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה, את שיתוף הפעולה שלו עם המכס וכן הנסיבות האישיות המיוחדות כפי שהוצגו בפני הוועדה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה **שלא להשית על המפר עיצום כספי**.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 125/21 - עבד אל קאדר עלא

נסיבות המקרה:

ביום 23.11.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 19,400 דולר ארה"ב, 7,000 ש"ח ו- 1250 דינר ירדני (שווי כולל של כ-72,000 ₪) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 17,200 דולר ארה"ב ו- 7,000 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עבד אל קאדר עלאא (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 19,400 דולר ארה"ב, 7,000 ש"ח ו- 1250 דינר ירדני.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 23.11.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית מול בא כוחו.
4. המפר, אזרח ישראלי בעלים של חברה למסחר ברכבים. יצא לירדן עם משפחתו לצורך טיול.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי חלק מהכספים שהיו בדולרים ודינרים, בשווי של כ-24,000 ש"ח שייכים לו ומקורם מעסקו, ואלה יועדו לטובת הוצאות בטיול המשפחתי בירדן. לעניין שאר הכספים, כ-15,000 דולר, טען המפר כי התבקש להעבירם מקרוב משפחתו לקרוב אחר הנמצא בירדן. המפר הסביר כי מקורם של הכספים הינו במכירת אדמה במדינת ישראל, כאשר הכספים היו אמורים לעבור לקרוב משפחה המתגורר בירדן. לעניין הכספים שמקורם במכירת אדמה כאמור, המציא ב"כ המפר תימוכין בדבר הסכם המכירה וכן את זהות הצדדים המקושרים לעסקה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח, אך ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, וכן העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **6,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 126/21 - יהונתן מונטיה

נסיבות המקרה:

ביום 28.11.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך 4,400 דולר ארה"ב ו-5,930 ש"ח (שווי כולל של כ-19,996 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יהונתן מונטיה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מישראל בגובה 4,400 דולר ארה"ב ו-5,930 ש"ח (סה"כ 19,996 ש"ח).
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 28.11.21 וכן ביום כינוס הוועדה בשיחת וידאו חזותית באמצעות תוכנת זום.
4. המפר, אזרח ישראלי, הינו ראש ענף גבייה ברשות המסים, מזה 27 שנים. המפר טען כי יצא מישראל לטאבה לצורך בילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מקורם של הכספים הוא מעבודתו וכי מדובר בכספים שהיו לו בבית, במזומן.
הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הכיר את חובת הדיווח אולם לא ידע כיצד עליו לדווח ומאחר ומיהר לטיסה, לא דיווח על הכספים שברשותו. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה, וראתה בחומרה את התנהלותו שכן מדובר בעובד רשות המסים עליו חלה ציפייה לחובה מוגברת.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה ראתה בחומרה את העובדה שהמפר הינו עובד רשות המסים למעלה משני עשורים. מאידך, התחשבה הוועדה בעובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, וכן כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 127/21 - נג'ים זאהר

נסיבות המקרה:

ביום 25.11.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 13,600 דולר ארה"ב, 2,600 ש"ח ו- 1,150 דינר ירדני (שווי כולל של כ-49,826 ₪) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 12,100 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נג'ים זאהר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 13,600 דולר ארה"ב, 2,600 ש"ח ו- 1,150 דינר ירדני.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 25.11.21 וכן ביום כינוס הוועדה בשיחת וידאו חזותית, באמצעות תוכנת זום.
4. המפר, אזרח ישראלי, הינו בעלים של מוסך ופעיל חברתי למען נזקקים מהמגזר הדרוזי. המפר טען כי יצא לירדן עם הכספים אולם לא הורשה להיכנס על ידי הגורמים הירדניים, ולפיכך שב לישראל.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי חלק מהכספים, בסך של פחות מ-12,000 ש"ח שייכים לו ומקורם מעסקו. לעניין שאר הכספים, טען כי מדובר בכספים שמקורם בתרומות של אנשי הקהילה הדרוזית בישראל ומיועדים לנזקקים מהעדה הדרוזית בסוריה. המפר טען כי את הכספים קיבל מגורמים שאותם מכיר וכי ניהל רישום ומעקב אודות סכומי הכסף שהתקבלו ושמות התורמים. המפר טען כי הוא נוהג להעביר את כספי התרומות לשייח' המקומי שדואג להעבירם לבני העדה הדרוזית בסוריה. המפר הסביר כי הפעם יצא עם משלחת לירדן במטרה להעביר את הכספים לגורם שלישי ירדני שיעבירם לנזקקים כאמור.
6. המפר הציג לחברי הוועדה תימוכין בדבר התורמים והסכומים שהעבירו לידיו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, וכן העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **4,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 128/21-דניאל רפאל חזן

נסיבות המקרה:

ביום 6.12.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן גוריון" כשברשותו 16,490 פאונד (שווי כולל של כ-70,000 ₪) עליהם חלה חובת הדיווח מבלי שדיווח על הכנסתם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך נתפסו מידי כל הכספים האמורים.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דניאל רפאל חזן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 16,490 פאונד.
3. המפר השמיע את גרסתו בפני חוקרי המכס, ביום 6.12.21, וכן בפני חברי הוועדה, ביום כינוס הוועדה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית, לבקשתו.
4. טרם דיון הוועדה בעניינו, הוסבר למפר על ההליך ברמה הטכנית והמהותית, לרבות האפשרות להיות מיוצג ולדחות את הדיון למועד מאוחר יותר. המפר בחר להציג את טיעונו באופן עצמאי בפני הוועדה באמצעות שיחה טלפונית, באותו היום.
5. המפר הינו אזרח ישראלי בן 24, ולדבריו, עוסק בתיווך נדל"ן.
6. המפר עבר במסלול הירוק, ונקרא לבדיקת שיקוף בעמדת המכס. בבדיקת השיקוף עלה כי בתוך מזוודתו של המפר קיימת מזוודה נוספת, וכי שתיהן ריקות מתוכן, למעט ממצא אחד בתחתית המזוודה. כאשר נשאל המפר האם יש ברשותו כספים, הוא השיב כי אין ברשותו סכום העולה על 50,000 ש"ח. בבדיקה פיזית שביצעו בודקי המכס בכבודתו של המפר נמצא סכום כסף בסך 16,490 פאונד, סגור ברוכסן, בחלקה התחתון של המזוודה.
7. המפר טען בחקירתו כי טס ללונדון על מנת להיפגש עם אחיו החורגים, הגרים בצרפת. המפר טען כי תכנן להישאר בלונדון לתקופה של כשבועיים - שלושה אך קנה כרטיס לכיוון אחד משום שלא ידע מה יהיו תכניותיו.
8. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי בערב הגעתו ללונדון הוא נפגש עם חבר, אותו הכיר באמצעות חברים משותפים, ושלא נפגש עמו במשך כעשור. לטענת המפר, השניים נפגשו בקזינו בעיר. לדבריו, הוא נתן לחברו כספים בסך של כ-6,000 – 7,000 ש"ח, אותם הביא עמו מישראל ואשר יועדו להוצאתו במהלך שהייתו בחו"ל, וחברו המירם לפאונד, בקזינו, והשתמש בכל הסכום לצורך הימורים. המפר טען כי הוא כלל לא השתתף במשחקי הימורים אלא ישב ליד חברו במהלך כל הערב ושתה בירה. לדברי המפר, חברו הרוויח סכום כסף גדול בקזינו, ובדרך חזרה למלון, החליט החבר להעניק את הכספים למפר במתנה על מנת "לפנק" אותו.
9. לשאלות חברי הוועדה בנוגע לשם או מיקום הקזינו השיב המפר כי הוא אינו זוכר את שמו או מיקומו.

10. המפר טען כי חזר לישראל למחרת בבוקר, תוך פחות מ-24 שעות מהגעתו ללונדון, מבלי שאפילו פגש את משפחתו, על אף שזו הייתה מטרת נסיעתו לחו"ל, וזאת משום שקיבל שיחת טלפון דחופה בענייני עבודה. כשהתבקש המפר על ידי חברי הוועדה לספק מידע בנוגע לאופי העסקה שלכאורה נדרש לשוב לישראל עבורה, סירב לספק פרטים והשיב תשובות עמומות.
11. לעניין המזוודות הריקות, בחקירתו טען המפר כי הגיע מישראל ללונדון עם מזוודות ריקות, אולם בדיון בפני הוועדה טען כי הביא עמו ספרים ומתנות למשפחתו שלדבריו הייתה אמורה להגיע מצרפת על מנת לפגוש אותו. לשאלת חברי הוועדה מדוע לא הביא עמו בגדים ומצרכים אישיים, אם אכן תכנן לשהות בלונדון לתקופת זמן ממושכת, השיב כי תכנן לקנות את הכול בלונדון. לשאלת חברי הוועדה מדוע לא החזיר עמו לישראל את המתנות שטען שהביא לאחיו, טען כי השאירם בבית חב"ד, באחת השכונות החרדיות בלונדון, אך לא זכר את הכתובת, המיקום או איש הקשר שאליו נמסרו. כמו כן, הוועדה התקשתה להבין מתי הספיק המפר למסור את המתנות לבית חב"ד משום שסיפר כי חזר למלון לאחר הבילוי בקזינו אחרי חצות, ולצד זאת, טיסתו חזרה לישראל המריאה בשעות הבוקר המוקדמות. בנוסף טען המפר כי כלל לא יצר קשר עם אחיו במהלך שהייתו בחו"ל, ועד למועד הוועדה.
12. גרסאותיו הבלתי סבירות של המפר לא הובילו למסקנה הגיונית לעניין מקור ויעד הכספים ולא הניחו את דעתה של הוועדה. אף על פי כן, בסיום הדיון, החליטה הוועדה להעניק למפר הזדמנות נוספת לספק אסמכתאות כתימוכין לגרסתו לעניין מקור הכספים ונסיבות המקרה, לרבות בנוגע לזכייתו בקזינו, והמרת הכספים, וזאת, תוך 24 שעות ממועד הוועדה. על אף זאת, המפר לא הציג בפני הוועדה כל אסמכתא ומסר לוועדה כי אין באפשרותו לעשות כן.
13. לפיכך, הוועדה אינה מקבלת את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
14. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אמנם היה מודע לחובת הדיווח, אך סבר כי יש ברשותו פחות מסך של 50,000 ש"ח שהינו סף הדיווח.
15. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר בנוגע לחובת הדיווח ובנוגע לסכום הכספים ברשותו.
16. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפר לא דיווח, משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
17. לנוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).
18. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
19. במקרה דנן, המפר אשר הביא עמו כספים ללא הסבר למקורם ו/או ייעדם ומבלי להצהיר עליהם, למעשה מימש את חשש הרשויות מהלבנת הון באמצעות העברת מזומן במעברי גבול, חשש עמו נועדה חובת הדיווח להתמודד. בפעולותיו אלו סיכל המפר את מטרת החוק ותרם לסיכוני הלבנת הון איתן מתמודדת המדינה.

20. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
21. "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
22. חשיבותו של משטר הדיווחים משתקפת בפסיקת בתי המשפט לפיה יש להחמיר בגובה העיצומים המוטלים על מפרים, ויש למנוע מצב בו "ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע" (וע (רמ') 1/08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים (לא פורסם, 6.5.2009); כן ראו: עש"א (ת"א) 28285-02-11 בלעווי נ' מדינת ישראל, הוועדה להטלת עיצום כספי (לא פורסם, 1.6.2011)).
23. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ועד הכספים לא התקבלו, אי שיתוף הפעולה של המפר עם בודקי המכס, את גרסאותיו הסותרות והמתחמקות של המפר, ואת נסיבות ההפרה.
24. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להטיל על המפר עיצום כספי בסכום השווה בשקלים לסכום הכספים אשר נתפסו – **16,490 פאונד**, לפי שער ההמרה ביום התשלום בפועל.
25. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
26. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.
27. יצוין כי בעקבות ערעור של המפר לבית המשפט הופחת העיצום ל-45 אלף ₪.

מקרה הפרה 129/21 - עזמי חרבג'י

נסיבות המקרה:

ביום 13.12.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 11,100 דולר ארה"ב, ו-500 דינר ירדני (שווי כולל של כ-37,000 ₪) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עזמי חרבג'י (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 11,100 דולר ארה"ב, ו-500 דינר ירדני.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 13.12.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר, ישראלי בעלים של מועדון קאנטרי בעיר נצרת, יצא לירדן לנסיעת עסקים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מעסקו, וכי יועדו לצורך הוצאות במהלך שהייתו בירדן.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי היה מודע לחובת הדיווח, אך סבר שגובהה עומד על 50,000 ₪ וכן כי חובת הדיווח חלה רק בעת הכניסה לישראל ולא ביציאה ממנה, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו ואת שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **3,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 130/21 - פיאד אבו באדר

נסיבות המקרה:

ביום 12.12.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 10,000 דולר דינר ירדני (שווי כולל של כ-50,000 ₪) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,300 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פיאד אבו באדר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 10,000 דולר דינר ירדני.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 12.12.21 וכן ביום כינוס הוועדה ע"י ב"כ באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, ישראלי שיצא לירדן לצורך ביקור משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מהלוואה שנטל כמה חודשים קודם לכן מבנק לאומי, וכי יועדו לצורך הוצאות במהלך שהייתו בירדן וכן לטובת סיוע כלכלי למשפחתו.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בייחוד כאשר מדובר במי שנוהג לפקוד את המעבר בתדירות גבוהה, כמספר פעמים בשנה.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו ואת שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **4,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 131/21 - אחמד חטיב

נסיבות המקרה:

ביום 13.12.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן גוריון", כשברשותו 19,000 אירו (שווי כולל של כ-68,060 ש"ח), מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,000 אירו (שווה בערך ל-17,911 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אחמד חטיב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 19,000 אירו.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 13.12.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי המתגורר בגרמניה, ועובד בבית חולים בגרמניה כדוקטור לפסיכולוגיה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו, ומקורם מחשבון הבנק שלו בגרמניה, וכי יועדו לצורך שיפוץ ביתו בישראל. כמו כן, המפר הציג תימוכין לגרסתו בעניין זה (תדפיס מחשבון בנק המעיד על משיכת הכספים, וקטלוג הדמיה של הבית שהוא בונה בנוף הגליל).
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי היה מודע לחובת הדיווח, אך סבר שגובהה עומד על 100,000 ₪ ולכן לא דיווח. בנוסף, הוא מסר כי לא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו ואת שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **2,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 132/21 - אילן שלום מרדכי זנו

נסיבות המקרה:

ביום 16.12.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן גוריון" כשברשותו 20,900 אירו (שווי כולל של כ-73,585 ש"ח), מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,500 אירו (שווה בערך ל-22,885).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אילן שלום מרדכי זנו (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 20,900 אירו.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 20.12.21 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי שעלה לישראל מצרפת כשנה וחצי לפני ההפרה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקורם של הכספים הוא מבוררות "דין תורה", שנפסקה לטובתו בצרפת, בעקבות מחלוקת של השכרת בית, כאשר לגרסתו אותם כספים התקבלו במזומן. כמו כן, המפר הציג תימוכין לגרסתו בעניין זה (אסמכתא של הסכם בוררות).
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו ואת שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **2,500 ש"ח בלבד**.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 133/21 - חוסאם אבו אל היג'א

נסיבות המקרה:

ביום 22.12.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 20,800 ש"ח, מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,800 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חוסאם אבו אל היג'א (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 20,800 ש"ח.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 22.12.21 וכן באמצעות מכתב טיעונים שנשלח מטעמו. יש לציין כי המפר הגיש הצהרה בכתב, וביקש לדון בעניינו ללא נוכחותו.
4. המפר, אזרח ישראלי הלומד כסטודנט לסייעוד, באוניברסיטה בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם ממשפחתו בישראל, וכי יועדו לצורך תשלום שכר לימוד והוצאות מחייה שונות.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לגבי מקור ויעד הכספים, מאחר והוא לא הציג אסמכתאות לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי היה מודע לחובת הדיווח, אך סבר שגובהה עומד על 60,000 ₪ ולכן לא דיווח. בנוסף, הוא מסר כי לא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו ואת שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **1,000 ש"ח בלבד**.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 134/21 - מוחמד מחאמיד

נסיבות המקרה:

ביום 26.12.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך 21,350 ש"ח ו-350 אירו (שווי כולל של כ-22,500 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 9,350 ש"ח ו-350 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד מחאמיד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 21,350 ש"ח ו-350 אירו (שווי כולל של כ-22,500 ש"ח).
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 26.12.21 וכן ביום כינוס הוועדה בשיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, בעל עסק בתחום הפרסום.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מקורם של הכספים הוא מעסקו בתחום רכיבה על סוסים וכי אלה משמשים אותו לצורך נסיעות עסקים שונות והוצאותיו השוטפות. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 135/21 - ראשיד מחאג'נה

נסיבות המקרה:

ביום 30.12.21 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך 3,100 ש"ח ו-3,000 דינר ירדני (שווי כולל של כ-16,500 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,100 ש"ח ו-300 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ראשיד מחאג'נה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 3,100 ש"ח ו-3,000 דינר ירדני (שווי כולל של כ-16,500 ש"ח).
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 30.12.21 וכן ביום כינוס הוועדה בשיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, עצמאי בתחום הנדסת בניין.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מקורם של הכספים הוא בחלקם מקצבה אותה מקבלת אשתו וחלקם האחר מסיוע כלכלי שקיבל מבני משפחתו, הכל לצורך הוצאות לטיפול רפואי עבורו בירדן.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס, בנסיבותיו האישיות וכן את בעובדה שמדובר בהפרתו הראשונה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.

13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 136/21 - קיריל זסלבסקי

נסיבות המקרה:

ביום 29.12.21 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן גוריון" כשברשותו כספים בסך 19,269 דולר ארה"ב, 173,300 רובל רוסי ו- 2,120 ש"ח (שווי כולל של כ-70,500 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,868 דולר ארה"ב, 170,000 רובל רוסי ו- 1,000 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר קיריל זסלבסקי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 19,269 דולר ארה"ב, 173,300 רובל רוסי ו- 2,120 ש"ח (שווי כולל של כ-70,500 ש"ח).
3. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 29.12.21 וכן ביום כינוס הוועדה.
4. המפר, אזרח ישראלי, בעלים של חברת בנייה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי 10,000 דולר מתוך הכספים שייכים לחברו, וכי נשא אותם עמו מאחר ושמר אותם עבורו עוד כשיצאו מרוסיה. לגבי יתר הכספים מסר ששייכים לו ומקורם מעסקיו בתחום הבנייה, ואלה יועדו לצורך מימון הוצאותיו במהלך החופשה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות הפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר הפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של הפרה. הוועדה התחשבה בכך שגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס וכן כי מדובר בהפרתו הראשונה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **6,000 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 137/21- רנין חמדאן

נסיבות המקרה:

ביום 30.12.21 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך 450 דינר ירדני, ו- 100 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-15,700 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 100 דולר ארה"ב ו-700 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' רנין חמדאן (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 450 דינר ירדני, ו- 100 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-15,700 ש"ח) גרסתה נשמעה בחקירתה ביום 30.12.21 וכן ביום כינוס הוועדה על ידי ב"כ.
3. המפרה, אזרחית ישראלית, סטודנטית שנה ראשונה לרפואה בירדן.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה כי מדובר בכספים שהתקבלו מבני משפחתה על מנת לסייע לה בהוצאות שכר לימוד ומחייה בירדן.
5. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווחה.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה. על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הנמוך של ההפרה. הוועדה התחשבה בכך שגרסתה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלה, בשיתוף הפעולה של המפרה עם המכס וכן כי מדובר בהפרתה הראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

14. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.